

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

62. gadagājums
2019. gada 29. marts

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/515 (2019. gada 19. marts) par citā dalībvalstī likumīgi tirgotu preču savstarpēju atzīšanu un Regulas (EK) Nr. 764/2008 atcelšanu ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/516 (2019. gada 19. marts) par to, kā saskaņot nacionālo kopienākumu tirgus cenās, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 89/130/EEK, Euratom un Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1287/2003 (NKI regula) ⁽¹⁾ 19
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/517 (2019. gada 19. marts) par .eu augstākā līmeņa domēna nosaukuma plašāku ieviešanu un darbību un ar ko groza un atceļ Regulu (EK) Nr. 733/2002 un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 874/2004 ⁽¹⁾ 25
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/518 (2019. gada 19. marts), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 attiecībā uz konkrētām maksām par pārrobežu maksājumiem Savienībā un maksām par valūtas konvertēšanu ⁽¹⁾ 36
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/519 (2019. gada 19. marts), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 167/2013 par lauksaimniecības un mežsaimniecības transportlīdzekļu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību ⁽¹⁾ 42

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/520 (2019. gada 19. marts) par ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmu savstarpēju izmantojamību un informācijas par ceļu lietošanas maksu nesamaksāšanu pārrobežu apmaiņas veicināšanu Savienībā ⁽¹⁾ 45

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

Labojumi

- ★ Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2018/957 (2018. gada 28. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV L 173, 9.7.2018.) 77

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/515

(2019. gada 19. marts)

par citā dalībvalstī likumīgi tirgotu preču savstarpēju atzīšanu un Regulas (EK) Nr. 764/2008 atcelšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar Līgumiem ir nodrošināta preču brīva aprīte. Dalībvalstu starpā ir aizliegti importa kvantitatīvie ierobežojumi un visi pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību. Šis aizliegums attiecas uz jebkuru valsts pasākumu, kas var tieši vai netieši, faktiski vai iespējami kavēt preču tirdzniecību Savienības iekšienē. Preču brīva aprīte iekšējā tirgū tiek nodrošināta ar noteikumu saskaņošanu Savienības līmenī, nosakot kopīgas prasības attiecībā uz tirdzniecību ar noteiktām precēm vai tādām precēm vai to aspektiem, uz ko izsmeljošā veidā neattiecas Savienības saskaņošanas noteikumi, piemērojot savstarpējas atzīšanas principu, ko definējusi Eiropas Savienības Tiesa.
- (2) Labi funkcionējošs savstarpējas atzīšanas princips ir būtisks papildinājums noteikumu saskaņošanai Savienības līmenī, jo īpaši, ņemot vērā, ka daudzām precēm ir gan saskaņoti, gan nesaskaņoti aspekti.
- (3) Šķēršļi brīvai preču aprītei starp dalībvalstīm var būt nelikumīgi radīti, ja bez Savienības saskaņošanas noteikumiem, kas aptver preces vai preču atsevišķus aspektus, dalībvalsts kompetentā iestāde piemēro valsts noteikumus attiecībā uz precēm, ko likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, pieprasot preču atbilstību noteiktām tehniskām prasībām, piemēram, prasībām attiecībā uz nosaukumu, formu, izmēru, svaru, sastāvu, noformējumu, marķējumu vai iepakojumu. Šādu noteikumu piemērošana precēm, kuras likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, varētu būt pretrunā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 34. un 36. pantam pat tad, ja šādus noteikumus bez izšķirības piemēro pilnīgi visām precēm.
- (4) Savstarpējas atzīšanas princips izriet no Eiropas Savienības Tiesas judikatūras. Saskaņā ar šo principu dalībvalstis nevar aizliegt savā teritorijā pārdot preces, ko likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, pat tad, ja minētās preces ir

⁽¹⁾ OVC 283, 10.8.2018., 19. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 14. februāra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 5. marta lēmums.

izgatavotas saskaņā ar atšķirīgiem tehniskajiem noteikumiem, tostarp preces, kuras nav izgatavotas ražošanas procesā. Tomēr savstarpējas atzīšanas princips nav absolūts. Dalībvalstis drīkst ierobežot tādu preču tirdzniecību, ko likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, ja šādi ierobežojumi ir pamatoti ar LESD 36. pantā minētajiem apsvērumiem vai citiem sevišķi svarīgiem sabiedrības interešu iemesliem, kas atzīti Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā saistībā ar preču brīvu apriti un ja šādi ierobežojumi ir samērīgi ar izvirzīto mērķi. Šī regula uzliek par pienākumu skaidri pamatot, kādēļ piekļuve tirgum ir ierobežota vai liegta.

- (5) Jēdziens “sevišķi svarīgi iemesli saistībā ar sabiedrības interesēm” ir attīstības procesā esošs jēdziens, kas izveidots Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā saistībā ar LESD 34. un 36. pantu. Gadījumos, kad pastāv leģitīmas atšķirības starp dalībvalstīm, ar šādiem sevišķi svarīgiem iemesliem varētu pamatot valsts tehnisko noteikumu piemērošanu, ko veic kompetentās iestādes. Tomēr administratīviem lēmumiem vienmēr ir jābūt pienācīgi pamatotiem, leģitīmiem, piemērotiem un jāatbilst proporcionalitātes principam, un kompetentajai iestādei ir jāpieņem pēc iespējas mazāk ierobežojošs lēmums. Lai uzlabotu iekšējā preču tirgus darbību, valsts tehniskajiem noteikumiem vajadzētu būt mērķim atbilstošiem, un ar tiem nebūtu jārada nesamērīgi ar tarifiem nesaistīti šķēršļi. Turklāt administratīvos lēmumus, kuri ierobežo vai liedz piekļuvi tirgum precēm, kas tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī, nedrīkst pamatot tikai ar to, ka vērtējamās preces atbilst leģitīmam dalībvalsts izvirzītam publiskam mērķim citādā veidā, nekā šim mērķim atbilst preces šajā dalībvalstī. Lai palīdzētu dalībvalstīm, Komisijai būtu jāsniedz nesaistoši norādījumi par Eiropas Savienības Tiesas judikatūru attiecībā uz jēdzienu “sevišķi svarīgi iemesli saistībā ar sabiedrības interesēm” un par to, kā piemērot savstarpējas atzīšanas principu. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai dot ieguldījumu šajos norādījumos un nodrošināt atgriezenisko saiti attiecībā uz tiem.
- (6) 2013. gada decembra secinājumos par vienotā tirgus politiku, ko pieņēmusi Konkurētspējas padome, atzīmēts, ka, lai uzlabotu pamatnosacījumus uzņēmumu darbībai un patērētājiem vienotajā tirgū, būtu pienācīgi jāizmanto visi attiecīgie instrumenti, ietverot savstarpēju atzīšanu. Padome aicināja Komisiju ziņot par gadījumiem, kad savstarpējas atzīšanas principa darbība joprojām ir nepietiekama vai problemātiska. 2015. gada februāra secinājumos par vienotā tirgus politiku Konkurētspējas padome aicināja Komisiju veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka savstarpējas atzīšanas princips darbojas efektīvi, un nākt klajā ar priekšlikumiem šajā sakarā.
- (7) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 764/2008 ⁽³⁾ tika pieņemta, lai atvieglotu savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu, nosakot procedūras, kas līdz minimumam samazina iespēju radīt nelikumīgus šķēršļus tādu preču brīvai aprītei, kuras jau likumīgi tirgo citā dalībvalstī. Neraugoties uz minētās regulas pieņemšanu, vēl aizvien pastāv daudzas problēmas saistībā ar savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu. Novērtējums, kas veikts laikposmā no 2014. līdz 2016. gadam, liecināja, ka savstarpējas atzīšanas princips nedarbojas tā, kā vajadzētu, un ka Regulai (EK) Nr. 764/2008 ir bijusi ierobežota ietekme minētā principa piemērošanas veicināšanā. Līdzekļi un procesuālās garantijas, ko paredz minētā regula, nerasniedza mērķi uzlabot savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu. Piemēram, produktu informācijas punktu tīkls, kas ir ieviests, lai ekonomikas dalībniekiem sniegtu informāciju par piemērojamiem valstu noteikumiem un savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu, ir pazīstams ļoti ierobežotam ekonomikas dalībnieku skaitam un tie to izmanto ļoti maz. Valstu iestādes šajā tīklā nedarbojas pietiekami. Prasība paziņot par administratīviem lēmumiem, kas ierobežo vai liedz piekļuvi tirgum, tiek ievērota reti. Tā rezultātā šķēršļi brīvai preču aprītei iekšējā tirgū joprojām saglabājas.
- (8) Regulā (EK) Nr. 764/2008 ir vairāki trūkumi, un tādēļ tā būtu jāpārskata un jāstiprina. Skaidrības labad Regula (EK) Nr. 764/2008 būtu jāaizstāj ar šo regulu. Ar šo regulu būtu jāizveido skaidras procedūras, lai nodrošinātu to preču brīvu apriti, kuras likumīgi tirgo citā dalībvalstī, un lai nodrošinātu to, ka brīvu apriti var ierobežot tikai tad, ja dalībvalstij ir leģitīmi iemesli tā rīkoties sabiedrības interesēs un ja ierobežojums ir pamatots un samērīgs. Šai regulai būtu arī jānodrošina, ka ekonomikas dalībnieki un valstu iestādes ievēro esošās tiesības un saistības, kas izriet no savstarpējas atzīšanas principa.
- (9) Šai regulai nebūtu jāskar turpmāka preču tirdzniecības nosacījumu saskaņošana, attiecīgā gadījumā, nolūkā uzlabot iekšējā tirgus darbību.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 764/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem produktiem, un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 3052/95/EK (OV L 218, 13.8.2008., 21. lpp.).

- (10) Šķēršļus tirdzniecībai var radīt arī cita veida pasākumi, uz kuriem attiecas LESD 34. un 36. pants. Šādi pasākumi var aptvert, piemēram, tehniskās specifikācijas, kas izstrādātas publiskā iepirkuma procedūrām, vai prasība lietot valsts valodas dalībvalstīs. Tomēr šādus pasākumus nevajadzētu uzskatīt par valsts tehniskajiem noteikumiem šīs regulas nozīmē, un tiem nebūtu jāietilpst tās darbības jomā.
- (11) Dažkārt valsts tehniskie noteikumi dalībvalstī tiek īstenoti kā iepriekšējas atļaujas procedūra, saskaņā ar kuru, pirms preces var laist tirgū attiecīgajā dalībvalstī, no kompetentās iestādes jāsaņem oficiāls apstiprinājums. Šāda iepriekšējas atļaujas procedūra pati par sevi ierobežo preču brīvu apriti. Tādējādi, lai šāda procedūra būtu pamatota attiecībā pret pamatprincipu, kas nosaka preču brīvu apriti iekšējā tirgū, tai jāatbilst Savienības tiesībās atzītam sabiedrības interešu mērķim un tai jābūt samērīgai un nediskriminējošai. Šādas procedūras atbilstība Savienības tiesībām būtu jāvērtē, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā paustos apsvērumus. Tādēļ administratīvie lēmumi, kas ierobežo vai liedz piekļuvi tirgum, pamatojoties vienīgi uz to, ka precēm nav derīgas iepriekšējas atļaujas, būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas. Tomēr, ja attiecībā uz precēm ir iesniegts obligātas iepriekšējas atļaujas pieteikums, jebkāds administratīvs lēmums noraidīt šo pieteikumu, pamatojoties uz valsts tehnisku noteikumu, kas piemērojams šajā dalībvalstī, būtu jāpieņem tikai saskaņā ar šo regulu, lai pieteikuma iesniedzējs varētu saņemt šajā regulā paredzēto procesuālo aizsardzību. Tas pats attiecas uz preču brīvprātīgu iepriekšēju atļauju, ja tāda pastāv.
- (12) Ir svarīgi precizēt, ka preces, uz kurām attiecas šī regula, ietver lauksaimniecības produktus. Termins "lauksaimniecības produkti" ietver zivsaimniecības produktus, kā paredzēts LESD 38. panta 1. punktā. Lai palīdzētu noteikt, uz kāda veida precēm šī regula attiecas, Komisijai būtu jāizvērtē iespēja turpināt izstrādāt indikatīvu produktu sarakstu savstarpējai atzišanai un jāizvērtē priekšrocības, ko dotu šāds saraksts.
- (13) Ir arī svarīgi norādīt, ka termins "ražotājs" ietver ne tikai preču ražotājus, bet arī tādas personas, kas izgatavo preces, kuras nav iegūtas ražošanas procesā, tostarp lauksaimniecības produktus, kā arī personas, kas norāda sevi kā preču ražotāju.
- (14) No šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz valsts tiesu spriedumi, kuros tiek novērtēts to gadījumu likumīgums, kad valsts tehniskā noteikuma piemērošanas dēļ preces, kas likumīgi tirgotas kādā dalībvalstī, netiek ielaistas citas dalībvalsts tirgū, un valsts tiesu spriedumi, ar ko tiek piemērotas sankcijas.
- (15) Lai izmantotu priekšrocības, ko dod savstarpējas atzišanas princips, precēm jābūt likumīgi tirgotām citā dalībvalstī. Būtu jāprecizē, ka, lai preces būtu uzskatāmas par likumīgi tirgotām citā dalībvalstī, tām jāatbilst attiecīgajiem noteikumiem, kas piemērojami attiecīgajā dalībvalstī, un jābūt pieejamām tiešajiem lietotājiem attiecīgajā dalībvalstī.
- (16) Lai veicinātu valsts iestāžu un ekonomikas dalībnieku informētību par savstarpējas atzišanas principu, dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja savos valsts tehniskajos noteikumos iekļaut skaidras un nepārprotamas "vienotā tirgus klauzulas", ar kurām atvieglotu minētā principa piemērošanu.
- (17) Pierādījumi, kas tiek pieprasīti, lai apliecinātu, ka preces tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī, dalībvalstu starpā ievērojami atšķiras. Tas ekonomikas dalībniekiem rada nevajadzīgu slogu, kavēšanos un papildu izmaksas, un neļauj valsts iestādēm iegūt informāciju, kas vajadzīga, lai savlaicīgi novērtētu preces. Tas var kavēt savstarpējas atzišanas principa piemērošanu. Tādēļ ir svarīgi panākt, lai ekonomikas dalībnieki varētu vienkāršāk apliecināt, ka to preces tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī. Ekonomikas dalībniekiem vajadzētu izmantot priekšrocības, ko dod pašdeklarācija, kas sniedz kompetentajām iestādēm visu nepieciešamo informāciju par precēm un par to atbilstību noteikumiem, ko piemēro minētajā citā dalībvalstī. Brīvprātīgu deklarāciju izmantošana neliedz valsts iestādēm pieņemt administratīvus lēmumus, ar kuriem ierobežo vai liedz piekļuvi tirgum, ar noteikumu, ka šādi lēmumi ir samērīgi, pamatoti un atbilst savstarpējas atzišanas principam un ir saskaņā ar šo regulu.
- (18) Ražotājam, importētājam vai izplatītājam vajadzētu būt iespējai savstarpējas atzišanas nolūkā sagatavot preču likumīgas tirdzniecības deklarāciju ("savstarpējas atzišanas deklarācija"). Ražotājs vislabāk var sniegt informāciju savstarpējas atzišanas deklarācijā, jo viņš preces pārzina vislabāk un viņa rīcībā ir vajadzīgie pierādījumi, lai apliecinātu savstarpējas atzišanas deklarācijā ietverto informāciju. Ražotājam vajadzētu būt iespējai uzdot pilnvarotam pārstāvim sagatavot šādas deklarācijas ražotāja vārdā un ražotājam vajadzētu uzņemties par to

atbildību. Tomēr, ja ekonomikas dalībnieks deklarācijā spēj sniegt vienīgi informāciju par preču tirgošanas likumību, vajadzētu būt iespējai citam ekonomikas dalībniekam sniegt informāciju par to, ka preces tiek darītas pieejamas tiešajiem lietotājiem attiecīgajā dalībvalstī, ar noteikumu, ka attiecīgais ekonomikas dalībnieks uzņemas atbildību par informāciju, ko tas sniedzis savstarpējas atzīšanas deklarācijā, un spēj sniegt vajadzīgos pierādījumus, lai apliecinātu šo informāciju.

- (19) Informācijai par precēm savstarpējas atzīšanas deklarācijā vienmēr vajadzētu būt precīzai un pilnīgai. Tādēļ deklarācija būtu regulāri jāatjaunina, lai atspoguļotu izmaiņas, piemēram, izmaiņas attiecīgajos valsts tehniskajos noteikumos.
- (20) Lai nodrošinātu, ka informācija, kas sniegta savstarpējas atzīšanas deklarācijā, ir visaptveroša, šādām deklarācijām būtu jāizveido saskaņota struktūra, ko izmantotu tie ekonomikas dalībnieki, kas vēlas sniegt šādas savstarpējas atzīšanas deklarācijas.
- (21) Ir svarīgi nodrošināt, ka savstarpējas atzīšanas deklarāciju aizpilda patiesi un precīzi. Tādēļ nepieciešams noteikt, ka ekonomikas dalībnieki atbild par informāciju, ko tie snieguši deklarācijā.
- (22) Lai uzlabotu to uzņēmumu efektivitāti un konkurētspēju, kas darbojas tādu preču jomā, uz kurām neattiecas Savienības saskaņošanas tiesību akti, vajadzētu būt iespējai izmantot priekšrocības, ko dod jaunas informācijas tehnoloģijas, kuras atvieglo savstarpējas atzīšanas deklarācijas sniegšanu. Tāpēc ekonomikas dalībniekiem vajadzētu būt iespējai savas savstarpējas atzīšanas deklarācijas darīt publiski pieejamas tiešsaistē ar noteikumu, ka savstarpējas atzīšanas deklarācija ir viegli pieejama un uzticamā formātā.
- (23) Komisijai būtu jānodrošina, ka savstarpējas atzīšanas deklarācijas veidne un tās aizpildīšanas norādījumi tiek darīti pieejami vienotajā digitālajā vārtējā visās oficiālajās Savienības valodās.
- (24) Šī regula būtu jāpiemēro arī tām precēm, kurām tikai daži aspekti ir tādi, uz ko attiecas Savienības saskaņošanas tiesību akti. Ja saskaņā ar Savienības saskaņošanas tiesību aktiem ekonomikas dalībniekam tiek prasīts sagatavot ES atbilstības deklarāciju, lai apliecinātu atbilstību minētajiem tiesību aktiem, attiecīgajam ekonomikas dalībniekam būtu jāļauj šajā regulā paredzēto savstarpējas atzīšanas deklarāciju pievienot ES atbilstības deklarācijai.
- (25) Ja ekonomikas dalībnieki nolemj neizmantot savstarpējas atzīšanas deklarāciju, tad galamērķa dalībvalsts kompetentajām iestādēm būtu skaidri jāformulē pieprasījumi par konkrētu informāciju, ko tās uzskata par nepieciešamu, lai novērtētu preces attiecībā uz proporcionalitātes principu.
- (26) Ekonomikas dalībniekam būtu jāatvēr pietiekami daudz laika, lai tas varētu iesniegt galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasītos dokumentus vai jebkādu citu informāciju vai lai sniegtu jebkādas argumentus vai komentārus saistībā ar attiecīgo preču novērtēšanu.
- (27) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/1535 ⁽⁴⁾ noteikta prasība, ka dalībvalstīm jāpaziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm par visiem valsts tehnisko noteikumu projektiem, kas attiecas uz jebkuru produktu, tostarp jebkuru lauksaimniecības vai zivsaimniecības produktu, kā arī par iemesliem, kāpēc ir nepieciešams piemērot minētos noteikumus. Tomēr ir jānodrošina, ka pēc šādu valsts tehnisko noteikumu pieņemšanas atsevišķos gadījumos konkrētām precēm pareizi piemēro savstarpējas atzīšanas principu. Šajā regulā būtu jānosaka procedūras savstarpējas atzīšanas principa piemērošanai atsevišķos gadījumos, piemēram, pieprasot dalībvalstīm norādīt valsts tehniskos noteikumus, uz kuriem balstās administratīvais lēmums, un leģitimos iemeslus sabiedrības interesēs, ar kuriem ir pamatots piemērojams valsts tehniskais noteikums attiecībā uz kādu precī, kuru likumīgi tirgo citā dalībvalstī. Valsts tehniskā noteikuma samērīgums ir pamats tam, lai apliecinātu, ka administratīvais lēmums, kurš ir balstīts uz minēto noteikumu, ir samērīgs. Tomēr līdzekļus, ar kuriem jāaplicina administratīvā lēmuma samērīgums, vajadzētu noteikt katrā atsevišķā gadījumā.
- (28) Tā kā administratīviem lēmumiem, kas ierobežo vai liedz piekļuvi tirgum precēm, kas jau tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī, vajadzētu būt izņēmumiem no preču brīvas aprites pamatprincipa, ir nepieciešams nodrošināt, ka

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

šādos lēmumos ievēro esošos pienākumus, kas izriet no savstarpējas atzīšanas principa. Tādēļ ir lietderīgi izstrādāt skaidru procedūru, lai noteiktu, vai preces tiek likumīgi tirgotas attiecīgajā citā dalībvalstī, un, ja tā, – vai leģitīmās sabiedrības intereses, uz kurām attiecas galamērķa dalībvalsts piemērojamais valsts tehniskais noteikums, ir pietiekami aizsargātas saskaņā ar LESD 36. pantu un Eiropas Savienības Tiesas judikatūru. Šādi procedūrai būtu jānodrošina, ka visi pieņemtie administratīvie lēmumi ir samērīgi un ievēro savstarpējas atzīšanas principu un ir saskaņā ar šo regulu.

- (29) Laikā, kad kompetentā iestāde novērtē preces, pirms tā izlemj, vai ierobežot vai liegt piekļuvi tirgum, attiecīgā iestāde nedrīkstētu pieņemt lēmumus par piekļuves tirgum apturēšanu, izņemot gadījumus, kad nepieciešama ātra iejaukšanās, lai novērstu kaitējumu personu drošībai vai veselībai, lai novērstu kaitējumu videi vai lai novērstu to, ka tiek darītas pieejamas preces, gadījumos, kad šādas preces darīt pieejamas ir aizliegts, pamatojoties uz sabiedrības morāles vai drošības apsvērumiem, tostarp, piemēram, noziedzības novēršanai.
- (30) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008 ⁽⁵⁾ izveido akreditācijas sistēmu, kas nodrošina atbilstības novērtēšanas struktūru kompetences līmeņa savstarpēju atzīšanu. Tāpēc dalībvalstu kompetentās iestādes nedrīkstētu atteikties pieņemt akreditētas atbilstības novērtēšanas struktūras izsniegtu testu ziņojumus un sertifikātus, pamatojoties uz imesliem, kas saistīti ar minētās struktūras kompetenci. Turklāt, lai, cik vien iespējams, izvairītos no tādu testu un procedūru dublēšanās, kas jau ir veikti citā dalībvalstī, dalībvalstis nedrīkstētu atteikties pieņemt testu ziņojumus un sertifikātus, ko saskaņā ar Savienības tiesībām izsniegušas citas atbilstības novērtēšanas struktūras. Kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā iesniegto testu ziņojumu vai sertifikātu saturs.
- (31) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/95/EK ⁽⁶⁾ nosaka, ka tikai drošus produktus var laist tirgū, un paredz ražotājiem un izplatītājiem pienākumus attiecībā uz produktu drošību. Tajā kompetentajām iestādēm ir noteiktas tiesības aizliegt jebkuru bīstamu produktu ar tūlītēju spēku vai aizliegt produktus, kas varētu būt bīstami, uz laiku, kas vajadzīgs dažādu drošības novērtējumu, pārbaūžu un kontroļu veikšanai. Minētajā direktīvā ir izklāstīta arī procedūra, kā kompetentajām iestādēm piemērot atbilstošus pasākumus gadījumos, kad produkti rada risku, piemēram, tādos pasākumos, kas noteikti minētās direktīvas 8. panta 1. punkta b) līdz f) apakšpunktā, un tajā ir arī noteikts pienākums dalībvalstīm paziņot par šādiem pasākumiem Komisijai un pārējām dalībvalstīm. Līdz ar to kompetentajām iestādēm vajadzētu būt tiesībām turpināt piemērot minēto direktīvu un jo īpaši tās 8. panta 1. punkta b) līdz f) apakšpunktu un 8. panta 3. punktu.
- (32) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 178/2002 ⁽⁷⁾ cita starpā izveido ātrās reaģēšanas sistēmu, lai ziņotu par tiešu vai netiešu risku cilvēka veselībai, kas rodas saistībā ar pārtiku vai barību. Tā uzliek dalībvalstīm pienākumu, izmantojot ātrās reaģēšanas sistēmu, nekavējoties paziņot Komisijai par ikvienu pasākumu, ko tās pieņem un kura mērķis ir ierobežot pārtikas vai barības laišanu tirgū vai panākt, ka pārtiku vai barību izņem no tirgus vai saņem atpakaļ no patērētāja, lai aizsargātu cilvēku veselību, un kas jāveic ātri. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt tiesībām arī turpmāk piemērot minētās regulas noteikumus un jo īpaši minētās regulas 50. panta 3. punktu un 54. pantu.
- (33) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/625 ⁽⁸⁾ izveido saskaņotu Savienības regulējumu oficiālo kontroļu organizēšanai un citu oficiālu darbību, kas nav oficiālās kontroles, organizēšanai visā lauksaimniecības

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/95/EK (2001. gada 3. decembris) par produktu vispārēju drošību (OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/625 (2017. gada 15. marts) par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L 95, 7.4.2017., 1. lpp.).

un pārtikas ķēdē, ņemot vērā noteikumus par oficiālajām kontrolēm, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 882/2004 ⁽⁹⁾ un attiecīgajos Savienības nozaru tiesību aktos. Ar Regulu (ES) 2017/625 nosaka konkrētu procedūru, kas nodrošina, ka ekonomikas dalībnieki novērš neatbilstību pārtikas un barības, dzīvnieku veselības noteikumiem vai dzīvnieku labturības noteikumiem. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt tiesībām turpināt piemērot Regulu (ES) 2017/625 un jo īpaši tās 138. pantu.

- (34) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 ⁽¹⁰⁾ izveido saskaņotu Savienības regulējumu pārbaužu veikšanai saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹¹⁾ noteiktajiem pienākumiem saskaņā ar kritērijiem, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 882/2004, un nosaka, ka dalībvalstis nodrošina, ka visiem ekonomikas dalībniekiem, kuri minētos pienākumus pilda, ir tiesības būt iekļautiem pārbaužu sistēmā. Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj turpināt piemērot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 noteikumus un jo īpaši tās 90. pantu.
- (35) Visos administratīvajos lēmumos, ko dalībvalstu kompetentās iestādes pieņem saskaņā ar šo regulu, būtu jānorāda ekonomikas dalībniekam pieejamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi, lai ekonomikas dalībniekam saskaņā ar valsts tiesībām būtu tiesības lēmumu pārsūdzēt vai iesniegt prasību valsts kompetentajā tiesā. Administratīvajā lēmumā būtu jānorāda arī uz ekonomikas dalībnieku tiesībām izmantot Iekšējā tirgus problēmu risināšanas tīklu (SOLVIT) un šajā regulā paredzēto problēmu risināšanas procedūru.
- (36) Lai nodrošinātu, ka savstarpējas atzīšanas principu piemēro pareizi un konsekventi, tiem ekonomikas dalībniekiem, kuri vēlas uzņēmējdarbībai labvēlīgas alternatīvas, ir būtiski rast efektīvus risinājumus, lai apstrīdētu administratīvos lēmumus, kas ierobežo vai liedz piekļuvi tirgum. Lai nodrošinātu šādus risinājumus un lai izvairītos no juridiskām izmaksām, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), ekonomikas dalībniekiem vajadzētu būt pieejamai ārpustiesas problēmu risināšanas procedūrai.
- (37) SOLVIT ir pakalpojums, ko sniedz valsts pārvaldes iestādes katrā dalībvalstī, un tā mērķis ir rast risinājumus fiziskām personām un uzņēmumiem, kad valsts iestādes citā dalībvalstī ir pārkāpušas to tiesības. Principi, kas reglamentē SOLVIT darbību, ir izklāstīti Komisijas Ieteikumā 2013/461/ES ⁽¹²⁾, saskaņā ar kuru katrai dalībvalstij ir jāuztur SOLVIT centrs ar pietiekamiem cilvēkresursiem un finanšu resursiem, lai nodrošinātu, ka SOLVIT centrs piedalās SOLVIT. Komisijai būtu jāpalielina informētība par SOLVIT pastāvēšanu un priekšrocībām, jo īpaši starp uzņēmumiem.
- (38) SOLVIT ir efektīvs ārpustiesas problēmu risināšanas mehānisms, ko nodrošina bez maksas. Tas strādā, iekļaujoties īsos termiņos, un sniedz praktiskus risinājumus fiziskām personām un uzņēmumiem gadījumos, kad tie saskaras ar grūtībām saistībā ar savu Savienības tiesību atzīšanu valsts iestādēs. Ja visi – ekonomikas dalībnieks, attiecīgais SOLVIT centrs un iesaistītās dalībvalstis – vienojas par attiecīgu rezultātu, turpmāka darbība nav nepieciešama.
- (39) Tomēr, ja SOLVIT neoficiālā pieeja nedod rezultātu un pastāv šaubas par administratīvā lēmuma saderību ar savstarpējas atzīšanas principu, Komisija būtu jāpilnvaro izskatīt šo jautājumu pēc jebkura iesaistītā SOLVIT centra pieprasījuma. Pēc novērtējuma Komisijai būtu jāsniedz atzinums, kas attiecīgajam ekonomikas dalībniekam un kompetentajām iestādēm jāpaziņo, izmantojot attiecīgo SOLVIT centru, un kas būtu jāņem vērā SOLVIT procedūras laikā. Komisijas iejaukšanās būtu jāveic noteiktā termiņā – 45 darba dienās –, kam nebūtu jāietver laiks, kurš vajadzīgs, lai Komisija saņemtu jebkādu papildu informāciju un dokumentus, ko tā uzskata par nepieciešamiem. Ja lieta tiek atrisināta šajā laikposmā, Komisijai nevajadzētu būt pienākumam sniegt atzinumu. Šādām SOLVIT lietām būtu jāpiemēro atsevišķa darbībasma SOLVIT datubāzē, un tās nebūtu jāiekļauj regulārajā SOLVIT statistikā.

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

⁽¹²⁾ Komisijas Ieteikums 2013/461/ES (2013. gada 17. septembris) par principiem, kas reglamentē SOLVIT (OV L 249, 19.9.2013., 10. lpp.).

- (40) Komisijas atzinumam attiecībā uz administratīvu lēmumu, ar kuru ir ierobežota vai liegta piekļuve tirgum, būtu jāattiecas tikai uz jautājumu par to, vai administratīvais lēmums ir saderīgs ar savstarpējas atzišanas principu un šīs regulas prasībām. Tas neskar Komisijas pilnvaras saskaņā ar LESD 258. pantu un dalībvalstu pienākumu ievērot Savienības tiesības, risinot sistēmiskas problēmas, kas konstatētas saistībā ar savstarpējas atzišanas principa piemērošanu.
- (41) Iekšējā preču tirgū ir svarīgi, ka uzņēmumi, jo īpaši MVU, var iegūt uzticamu un konkrētu informāciju par tiesībām, kas ir spēkā attiecīgajā dalībvalstī. Produktu informācijas punktiem vajadzētu būtiski sekmēt komunikāciju starp valstu iestādēm un ekonomikas dalībniekiem, izplatot informāciju par noteikumiem par konkrētām precēm un to, kā savstarpējas atzišanas principu piemēro to dalībvalsts teritorijā. Tāpēc ir nepieciešams veicināt lomu, kas produktu informācijas punktiem ir kā galvenajiem informācijas sniedzējiem par visiem noteikumiem saistībā ar attiecīgajām precēm, tostarp valsts tehniskajiem noteikumiem, uz kuriem attiecas savstarpējā atzišana.
- (42) Lai sekmētu preču brīvu apriti, produktu informācijas punktiem būtu bez maksas jāsniedz saprātīgs–informācijas apjoms par savas valsts tehniskajiem noteikumiem un par savstarpējas atzišanas principa piemērošanu. Produktu informācijas punktos būtu jānodrošina atbilstīgs aprīkojums un resursi. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1724 ⁽¹³⁾ tiem tīmekļa vietnē būtu jāsniedz informācija un uz tiem būtu jāattiecas kvalitātes kritērijiem, kas noteikti minētajā regulā. Produktu informācijas punktu uzdevumi, kas saistīti ar jebkādas šādas informācijas sniegšanu, tostarp valsts tehnisko noteikumu elektronisko kopiju vai tiešsaistes piekļuves šiem noteikumiem nodrošināšanu, būtu jāveic, neskarot valsts noteikumus, kas reglamentē valsts tehnisko noteikumu izplatīšanu. Turklāt produktu informācijas punktiem nebūtu jāuzliek pienākums nodrošināt tiešsaistes piekļuvi standartiem, uz kuriem attiecas standartizācijas iestāžu vai organizāciju intelektuālā īpašuma tiesības, vai nodrošināt šo standartu kopijas.
- (43) Sadarbība starp kompetentajām iestādēm ir būtiska, lai nodrošinātu raitu savstarpējas atzišanas principa darbību un izveidotu savstarpējas atzišanas kultūru. Produktu informācijas punktiem un valstu kompetentajām iestādēm tāpēc būtu jāsadarbojas un jāapmainās ar informāciju un pieredzi, lai nodrošinātu savstarpējās atzišanas principa un šīs regulas pareizu un konsekventu piemērošanu.
- (44) Nolūkā paziņot administratīvos lēmumus, kas ierobežo vai liedz piekļuvi tirgum, nodrošināt komunikāciju starp produktu informācijas punktiem un nodrošināt administratīvo sadarbību ir jānodrošina dalībvalstīm pieeja informācijai un komunikācijas sistēmai.
- (45) Lai nodrošinātu vienveidīgus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁴⁾.
- (46) Ja šīs regulas nolūkos ir jāapstrādā personas dati, šāda apstrāde būtu jāveic saskaņā ar Savienības tiesībām par personas datu aizsardzību. Visai personas datu apstrādei saskaņā ar šo regulu piemēro vai nu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ⁽¹⁵⁾, vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1725 ⁽¹⁶⁾.
- (47) Būtu jāizveido uzticami un efektīvi uzraudzības mehānismi, lai sniegtu informāciju par šīs regulas piemērošanu un par tās ietekmi uz preču brīvu apriti. Šādiem mehānismiem nebūtu jāparedz nekas vairāk, kā nepieciešams šo mērķu sasniegšanai.

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1724 (2018. gada 2. oktobris), ar ko izveido vienotu digitālo vārteju, lai sniegtu piekļuvi informācijai, procedūrām un palīdzības un problēmu risināšanas pakalpojumiem, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV L 295, 21.11.2018., 1. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

- (48) Nolūkā uzlabot informētību par savstarpējas atzīšanas principu un nodrošināt, ka šo regulu piemēro pareizi un konsekventi, būtu jāparedz noteikums, ka Savienība finansē informētības veicināšanas kampaņas, apmācības, amatpersonu apmaiņu un citas saistītas darbības, kuru mērķis ir palielināt un atbalstīt uzticēšanos un sadarbību starp kompetentajām iestādēm, produktu informācijas punktiem un ekonomikas dalībniekiem.
- (49) Lai novērstu tādu precīzu datu trūkumu, kas saistīti ar savstarpējas atzīšanas principa darbību un tā ietekmi uz preču vienoto tirgu, Savienībai būtu jāfinansē šādu datu vākšana.
- (50) Savienības finanšu intereses būtu jāaizsargā, visā izdevumu ciklā piemērojot samērīgus pasākumus, tostarp pārskatīšanu, pārbaudi, konstatēšanu un izmeklēšanu, zaudēto, kļūdaini izmaksāto vai nepareizi izmantoto līdzekļu atgūšanu un – vajadzības gadījumā – administratīvus un finansiālus sodus.
- (51) Ir lietderīgi atlikt šīs regulas piemērošanu, lai dotu kompetentajām iestādēm un ekonomikas dalībniekiem pietiekami daudz laika pielāgoties tajā noteiktajām prasībām.
- (52) Komisijai būtu jāveic šīs regulas novērtēšana attiecībā uz tajā izvirzītajiem mērķiem. Šīs regulas novērtēšanā Komisijai būtu jāizmanto savākie dati par savstarpējas atzīšanas principa darbību un tā ietekmi uz preču vienoto tirgu, kā arī informācija, kas pieejama informācijas un komunikācijas sistēmā. Komisijai vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai dalībvalstis tai sniedz papildu informāciju, kas nepieciešama tās novērtēšanai. Saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁷⁾ 22. punktu šīs regulas novērtēšanai, kuras pamatā vajadzētu būt lietderībai, efektivitātei, būtiskumam, saskaņotībai un pievienotai vērtībai, būtu jāveido pamats turpmākās rīcības iespēju ietekmes novērtējumiem.
- (53) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, nodrošināt savstarpējas atzīšanas principa gludu, konsekventu un pareizu piemērošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet šo mērķu mēroga iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Šīs regulas mērķis ir stiprināt iekšējā tirgus darbību, uzlabojot savstarpējās atzīšanas principa piemērošanu un likvidējot nepamatotus šķēršļus tirdzniecībai.
2. Šajā regulā ir izklāstīti noteikumi un procedūras par to, kā atsevišķos gadījumos dalībvalstis piemēro savstarpējas atzīšanas principu attiecībā uz precēm, uz kurām attiecas LESD 34. pants un kuras tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī, ņemot vērā LESD 36. pantu un Eiropas Savienības Tiesas judikatūru.
3. Ar šo regulu arī paredz produktu informācijas punktu izveidošanu un uzturēšanu dalībvalstīs, kā arī sadarbību un informācijas apmaiņu saistībā ar savstarpējas atzīšanas principu.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro visa veida precēm, tostarp lauksaimniecības produktiem LESD 38. panta 1. punkta otrās daļas nozīmē, un administratīviem lēmumiem, kurus kādas galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde ir pieņēmusi vai gatavojas pieņemt saistībā ar jebkādam precēm, kuras likumīgi tirgo citā dalībvalstī, ja šie administratīvie lēmumi atbilst turpmāk minētajiem kritērijiem:
 - a) administratīvā lēmuma pamatā ir valsts tehniskais noteikums, ko piemēro galamērķa dalībvalstī; un
 - b) administratīvā lēmuma tiešas vai netiešas sekas ir piekļuves tirgum ierobežošana vai liegšana galamērķa dalībvalstī.

⁽¹⁷⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

Administratīvais lēmums ietver visus administratīvos pasākumus, kuri pamatojas uz valsts tehnisko noteikumu un kuriem ir tādas pašas vai lielā mērā tādas pašas juridiskās sekas kā tās, kas minētas b) apakšpunktā.

2. Šajā regulā "valsts tehniskais noteikums" ir jebkurš dalībvalsts normatīvo vai administratīvo aktu noteikums, kuram ir šādas iezīmes:

- a) tas attiecas uz precēm vai preču aspektiem, kas nav saskaņoti Savienības līmenī;
- b) tas vai nu aizliedz darīt pieejamas preces vai attiecīgā veida preces tirgū minētajā dalībvalstī, vai arī tas padara atbilstību noteikumam obligātu, *de facto* vai *de jure*, ja preces vai attiecīgā veida preces ir darītas pieejamas minētajā tirgū; un
- c) tas paredz vismaz vienu no šiem:
 - i) tas nosaka īpašības, kādas ir nepieciešamas precēm vai attiecīgā veida precēm, piemēram, kvalitātes līmeni, darbību vai drošību, vai to izmērus, tostarp prasības, kas piemērojamas minētajām precēm attiecībā uz nosaukumu, ar kuru tās pārdod, terminoloģiju, simboliem, testiem un testu metodēm, iesaiņojumu, marķēšanu vai etiķetēšanu, un atbilstības novērtēšanas procedūrām;
 - ii) lai aizsargātu patērētājus vai vidi, tas nosaka citas prasības precēm vai attiecīgā veida precēm, kas ietekmē preču aprites ciklu pēc tam, kad tās ir darītas pieejamas tirgū minētajā dalībvalstī, piemēram, izmantošanas, reciklēšanas, atkalizmantošanas vai iznīcināšanas nosacījumus, ja šādi nosacījumi var būtiski ietekmēt minēto preču sastāvu vai raksturu, vai to pieejamību tirgū minētajā dalībvalstī.

3. Šā panta 2. punkta c) apakšpunkta i) punkts attiecas arī uz lauksaimniecības produktu, kā tie minēti LESD 38. panta 1. punkta otrajā daļā, un produktu, kas paredzēti pārtikai vai barībai, ražošanas metodēm un procesiem, kā arī uz citu produktu ražošanas metodēm un procesiem, ja tie ietekmē to īpašības.

4. Iepriekšējās atļaujas procedūra pati par sevi nav uzskatāma par valsts tehnisko noteikumu šīs regulas nozīmē, taču lēmums atteikt iepriekšēju atļauju, pamatojoties uz valsts tehnisko noteikumu, tiek uzskatīts par administratīvu lēmumu, uz kuru šī regula attiecas, ja minētais lēmums atbilst pārējām 1. punkta pirmās daļas prasībām.

5. Šo regulu nepiemēro:

- a) valsts tiesu pieņemtiem lēmumiem, kam ir tiesas nolēmuma raksturs;
- b) lēmumiem, kam ir tiesas nolēmuma raksturs un ko pieņem tiesībsargāšanas iestādes noziedzīga nodarījuma izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas laikā, attiecībā uz terminoloģiju, simboliem vai jebkādu citu materiālu atsauci uz nekonstitucionālām vai noziedzīgām organizācijām vai rasistiska, diskriminējoša vai ksenofobiska rakstura pārkāpumiem.

6. Šīs regulas 5. un 6. pants neietekmē šādu noteikumu piemērošanu:

- a) Direktīvas 2001/95/EK 8. panta 1. punkta b) līdz f) apakšpunkts un 8. panta 3. punkts;
- b) Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. panta 3. punkta a) apakšpunkts un 54. pants;
- c) Regulas (ES) Nr. 1306/2013 90. pants; un
- d) Regulas (ES) 2017/625 138. pants.

7. Šī regula neietekmē pienākumu saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/1535 valsts tehnisko noteikumu projektus paziņot Komisijai un dalībvalstīm pirms to pieņemšanas.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "likumīgi tirgo citā dalībvalstī" nozīmē, ka preces vai noteikta veida preces atbilst attiecīgajiem noteikumiem, kas piemērojami minētajā dalībvalstī, vai to, ka uz precēm un attiecīgā veida precēm minētajā dalībvalstī neattiecas nekādi šādi noteikumi, un tās ir darītas pieejamas tiešajiem lietotājiem šajā dalībvalstī;
- 2) "darīt pieejamu tirgū" nozīmē jebkāda veidā piegādāt preces – par maksu vai bez maksas – izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai tirgū kādas dalībvalsts teritorijā komerciālām darbībām;

- 3) "ierobežot piekļuvi tirgum" nozīmē paredzēt nosacījumus, kas jāizpilda, pirms preces var darīt pieejamas tirgū galamērķa dalībvalstī, vai nosacījumus preču palikšanai minētajā tirgū, kas abos gadījumos prasa mainīt vienu vai vairākas šo preču īpašības, kā norādīts 2. panta 2. punkta c) apakšpunkta i) punktā, vai veikt papildu testus;
- 4) "liegt piekļuvi tirgum" nozīmē jebkuru no šiem:
 - a) aizliegt preces darīt pieejamas tirgū galamērķa dalībvalstī vai tām palikt minētajā tirgū; vai
 - b) prasīt minēto preču izņemšanu vai atsaukšanu no minētā tirgus;
- 5) "izņemšana" ir jebkāds pasākums, ko veic, lai novērstu, ka preces no piegādes ķēdes tiek darītas pieejamas tirgū;
- 6) "atsaukšana" ir jebkāds pasākums ar mērķi saņemt atpakaļ preces, kas jau darītas pieejamas tiešajam lietotājam;
- 7) "iepriekšējās atļaujas procedūra" ir dalībvalsts tiesībās noteikta administratīva procedūra saskaņā ar kuru šis dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pienākums, pamatojoties uz ekonomikas dalībnieka pieteikumu, sniegt oficiālu apstiprinājumu, pirms preces var darīt pieejamas tirgū šajā dalībvalstī;
- 8) "ražotājs" ir:
 - a) jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ražo preces vai pasūta preču izstrādi vai ražošanu vai kas izgatavo preces, kuras nav iegūtas ražošanas procesā, tostarp lauksaimniecības produktus, un tirgo tās ar attiecīgās personas vārdu/nosaukumu vai preču zīmi; vai
 - b) jebkura fiziska vai juridiska persona, kas pārveido preces, kuras jau likumīgi tirgo kādā dalībvalstī, tādā veidā, kas varētu ietekmēt to atbilstību attiecīgajiem noteikumiem, kuri piemērojami minētajā dalībvalstī; vai
 - c) jebkura cita fiziska vai juridiska persona, kas, norādot savu vārdu/nosaukumu, preču zīmi vai citu atšķirības zīmi uz precēm vai uz šo preču pavaddokumentiem, norāda sevi kā šo preču ražotāju;
- 9) "pilnvarotais pārstāvis" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un ir saņēmusi ražotāja rakstisku pilnvaru rīkoties šā ražotāja vārdā, darot preces pieejamas attiecīgajā tirgū;
- 10) "importētājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un kas dara preces no trešās valsts pieejamas Savienības tirgū pirmo reizi;
- 11) "izplatītājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, izņemot ražotāju vai importētāju, kas dara preces pieejamas tirgū kādā dalībvalstī;
- 12) "ekonomikas dalībnieks" saistībā ar precēm ir jebkura no šīm personām: ražotājs, pilnvarotais pārstāvis, importētājs vai izplatītājs;
- 13) "tiešais lietotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas pastāvīgi dzīvo vai veic uzņēmējdarbību Savienībā un kam preces ir darītas pieejamas vai tiek darītas pieejamas vai nu kā patērētājam ārpus jebkādas nodarbošanās, darījumdarbības, amatniecības vai profesijas, vai arī kā profesionālam tiešajam lietotājam tam īstenojot ražošanas vai profesionālo darbību;
- 14) "lēgīti apsvērumi sabiedrības interesēs" ir jebkurš no LESD 36. pantā minētajiem apsvērumiem vai citi sevišķi svarīgi iemesli saistībā ar sabiedrības interesēm;
- 15) "atbilstības novērtēšanas struktūra" ir atbilstības novērtēšanas struktūra, kā definēts Regulas (EK) Nr. 765/2008 2. panta 13. punktā.

II NODAĻA

PROCEDŪRAS, KAS ATTIECAS UZ SAVSTARPĒJAS ATZĪŠANAS PRINCIPA PIEMĒROŠANU ATSEVIŠĶOS GADĪJUMOS

4. pants

Savstarpējas atzīšanas deklarācija

1. Tādu preču vai tādu attiecīgā veida preču ražotājs, kuras vai nu tiek darītas pieejamas, vai tiks darītas pieejamas tirgū galamērķa dalībvalstī, var savstarpējas atzīšanas nolūkā sagatavot brīvprātīgu preču likumīgas tirdzniecības deklarāciju ("savstarpējas atzīšanas deklarācija"), lai apliecinātu galamērķa dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ka preces vai attiecīgā veida preces likumīgi tirgo citā dalībvalstī.

Ražotājs var pilnvarot savu pilnvaroto pārstāvi sagatavot savstarpējas atzīšanas deklarāciju tā vārdā.

Savstarpējas atzīšanas deklarācijas sagatavošanā izmanto pielikuma I un II daļā izklāstīto struktūru un ietver visu tajā norādīto informāciju.

Ražotājs vai tā pilnvarotais pārstāvis, ja tas ir attiecīgi pilnvarots, savstarpējas atzīšanas deklarāciju var aizpildīt, izmantojot vienīgi pielikuma I daļā izklāstīto informāciju. Šādā gadījumā pielikuma II daļā izklāstīto informāciju aizpilda importētājs vai izplatītājs.

Savstarpējas atzīšanas deklarācijas abas daļas var sagatavot arī importētājs vai izplatītājs, ar noteikumu, ka deklarācijas parakstītājs var sniegt 5. panta 4. punkta a) apakšpunktā minētos pierādījumus.

Savstarpējas atzīšanas deklarāciju sagatavo vienā no Savienības oficiālajām valodām. Ja minētā valoda nav valoda, ko pieprasa galamērķa dalībvalsts, ekonomikas dalībnieks tulko savstarpējas atzīšanas deklarāciju valodā, ko pieprasa galamērķa dalībvalsts.

2. Ekonomikas dalībnieki, kuri paraksta savstarpējas atzīšanas deklarāciju vai tās daļu, ir atbildīgi par informācijas, ko tie sniedz savstarpējas atzīšanas deklarācijā, saturu un pareizību, tostarp par informācijas, ko viņi tulko, pareizību. Šā punkta nolūkā ekonomikas dalībnieki ir atbildīgi saskaņā ar valsts tiesībām.

3. Ekonomikas dalībnieki nodrošina, ka savstarpējas atzīšanas deklarācija tiek pastāvīgi atjaunināta un atspoguļo visas izmaiņas informācijā, ko tie snieguši savstarpējas atzīšanas deklarācijā.

4. Savstarpējas atzīšanas deklarāciju galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei var iesniegt saskaņā ar 5. pantu veicamās novērtēšanas nolūkā. To var iesniegt papīra formātā vai elektroniskā veidā vai darīt pieejamu tiešsaistē saskaņā ar galamērķa dalībvalsts prasībām.

5. Ja ekonomikas dalībnieki savstarpējas atzīšanas deklarāciju dara pieejamu tiešsaistē, piemēro šādus nosacījumus:

a) preču veids vai sērija, uz kuru attiecas savstarpējas atzīšanas deklarācija, ir viegli identificējami; un

b) izmantotie tehniskie līdzekļi garantē vieglu navigāciju un tos pārbauda, lai nodrošinātu pieejamību un piekļuvi savstarpējas atzīšanas deklarācijai.

6. Ja uz precēm, par kurām tiek iesniegta savstarpējas atzīšanas deklarācija, attiecas arī Savienības tiesību akts, kurā ir pieprasīta ES atbilstības deklarācija, savstarpējas atzīšanas deklarāciju var pievienot ES atbilstības deklarācijai.

5. pants

Preču novērtēšana

1. Ja galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde plāno novērtēt preces, uz kurām attiecas šī regula, lai noteiktu, vai preces vai attiecīgā veida preces likumīgi tirgo citā dalībvalstī, un, ja tā, – vai leģitīmas sabiedrības intereses, uz kurām attiecas galamērķa dalībvalsts piemērojamais valsts tehniskais noteikums, tiek pienācīgi aizsargātas, ņemot vērā attiecīgo preču īpašības, tā bez kavēšanās sazinās ar attiecīgo ekonomikas dalībnieku.

2. Sazinoties ar attiecīgo ekonomikas dalībnieku, galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde ekonomikas dalībnieku informē par novērtēšanu, norādot preces, uz kurām attiecas minētā novērtēšana, un precizējot piemērojamo valsts tehnisko noteikumu vai iepriekšējas atļaujas procedūru. Galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde informē ekonomikas dalībnieku arī par iespēju minētās novērtēšanas nolūkā sniegt savstarpējas atzīšanas deklarāciju saskaņā ar 4. pantu.

3. Ekonomikas dalībniekam ir atļauts darīt preces pieejamas galamērķa dalībvalsts tirgū, kamēr kompetentā iestāde veic novērtēšanu saskaņā ar šā panta 1. punktu, un ekonomikas dalībnieks to var turpināt darīt, ja vien tas nesaņem administratīvu lēmumu, ar kuru piekļuve tirgum minētajām precēm tiek ierobežota vai liegta. Šo punktu nepiemēro, ja novērtēšanu veic saistībā ar iepriekšējas atļaujas procedūru vai ja kompetentā iestāde saskaņā ar 6. pantu uz laiku aptur preces, kuras tiek pakļautas minētajai novērtēšanai, piekļuvi tirgum.

4. Ja galamērķa dalībvalsts kompetentai iestādei tiek iesniegta savstarpējas atzišanas deklarācija saskaņā ar 4. pantu, tad šā panta 1.punktā minētās novērtēšanas nolūkā:

- a) savstarpējas atzišanas deklarāciju kopā ar pamatojošiem pierādījumiem, kas nepieciešami, lai pārbaudītu tajā ietvertu informāciju, kura iesniegta, reaģējot uz kompetentās iestādes pieprasījumu, kompetentā iestāde pieņem kā pietiekamu, lai apliecinātu, ka preces likumīgi tirgo citā dalībvalstī; un
- b) kompetentā iestāde nepieprasa ne no viena ekonomikas dalībnieka nekādu citu informāciju vai dokumentus, lai apliecinātu, ka preces likumīgi tirgo citā dalībvalstī.

5. Ja galamērķa dalībvalsts kompetentai iestādei netiek iesniegta savstarpējas atzišanas deklarācija saskaņā ar 4. pantu, tad šā panta 1. punktā minētās novērtēšanas nolūkā kompetentā iestāde var pieprasīt attiecīgajiem ekonomikas dalībniekiem iesniegt dokumentus un informāciju, kas nepieciešami minētajai novērtēšanai, attiecībā uz turpmāk minēto:

- a) attiecīgo preču vai attiecīgā veida preču īpašībām; un
- b) to, ka preces likumīgi tirgo citā dalībvalstī;

6. No brīža, kad galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde ir iesniegusi pieprasījumu, attiecīgajam ekonomikas dalībniekam atvēl vismaz 15 darba dienas, lai iesniegtu 4. punkta a) apakšpunktā vai 5. punktā minētos dokumentus un informāciju vai lai iesniegtu jebkādas argumentus vai komentārus, kādi var būt ekonomikas dalībniekam.

7. Lai veiktu šā panta 1. punktā minēto novērtējumu, galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar 10. panta 3. punktu var sazināties ar tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai produktu informācijas punktiem, kurā ekonomikas dalībnieks apgalvo likumīgi tirgojam savas preces, ja kompetentajai iestādei ir jāpārbauda jebkāda ekonomikas dalībnieka sniegtā informācija.

8. Veicot 1. punktā minēto novērtēšanu, galamērķa dalībvalstu kompetentās iestādes pienācīgi ņem vērā testu ziņojumus vai sertifikātus, ko izsniegusi atbilstības novērtēšanas struktūra un ko jebkurš ekonomikas dalībnieks iesniedzis kā daļu no novērtējuma. Testu ziņojumus vai sertifikātus, ko izsniegusi atbilstības novērtēšanas struktūra, kas akreditēta attiecīgajā atbilstības novērtēšanas darbības jomā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008, galamērķa dalībvalstu kompetentās iestādes neatsakās pieņemt ar minētās struktūras kompetenci saistītu iemeslu dēļ.

9. Ja, pabeidzot šā panta 1. punktā minēto novērtēšanu, galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde pieņem administratīvu lēmumu attiecībā uz tās novērtētajām precēm, tā attiecīgo administratīvo lēmumu bez kavēšanās paziņo ekonomikas dalībniekam, kas minēts šā panta 1. punktā. Kompetentā iestāde arī paziņo attiecīgo administratīvo lēmumu Komisijai un pārējām dalībvalstīm ne vēlāk kā 20 darba dienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas. Šim nolūkam tā izmanto 11. pantā minēto sistēmu.

10. Administratīvajā lēmumā, kas minēts 9. punktā, izklāsta lēmuma pamatojumu tādā veidā, kas ir pietiekami detalizēts un pamatots, lai atvieglotu novērtējumu par tā saderību ar savstarpējas atzišanas principu un šīs regulas prasībām.

11. Jo īpaši 9. punktā minētajā administratīvajā lēmumā ietver šādu informāciju:

- a) valsts tehniskais noteikums, kas ir administratīvā lēmuma pamatā;
- b) leģitīmi apsvērumi sabiedrības interesēs, ar ko pamato tā valsts tehniskā noteikuma piemērošanu, uz kuru administratīvais lēmums ir balstīts;
- c) tehniskie vai zinātniskie pierādījumi, ko galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde izskatījusi, tostarp attiecīgā gadījumā jebkādas būtiskas izmaiņas tehnikas līmenī, kas notikušas kopš valsts tehniskā noteikuma stāšanās spēkā;
- d) to attiecīgā ekonomikas dalībnieka argumentu kopsavilkums, kuri ir būtiski 1. punktā minētajam novērtējumam, ja tādi tika sniegti;
- e) pierādījumi, kas apliecina, ka administratīvais lēmums ir piemērots izvīrītā mērķa sasniegšanai un ka administratīvajā lēmumā paredz tikai tādus nosacījumus, kas vajadzīgi, lai minēto mērķi sasniegtu.

12. Administratīvajā lēmumā, kas minēts šā panta 9. punktā, norāda tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas ir pieejami saskaņā ar galamērķa dalībvalsts valsts tiesībām, un minētajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem piemērojamos termiņus. Tajā ietver arī atsauci uz iespēju ekonomikas dalībniekiem izmantot SOLVIT un 8. pantā paredzēto procedūru.

13. Administratīvais lēmums, kas minēts 9. punktā, nestājas spēkā, pirms tas ir paziņots ekonomikas dalībniekam, uz kuru attiecas minētais punkts.

6. pants

Piekļuves tirgum apturēšana uz laiku

1. Kamēr dalībvalsts kompetentā iestāde veic preču novērtēšanu, ievērojot 5. pantu, tā uz laiku var apturēt to, ka minētās preces tiek darītas pieejamas tirgū attiecīgajā dalībvalstī tikai ja:
 - a) parastos vai saprātīgi paredzamos lietošanas apstākļos preces rada nopietnu risku cilvēku drošībai vai veselībai vai videi, tostarp tādu, kura sekas nav tūlītējas, un tāpēc ir nepieciešama steidzama kompetentās iestādes iejaukšanās; vai
 - b) minētās preces vai attiecīgā veida preces darīt pieejamu tirgū šajā dalībvalstī parasti ir aizliegts, pamatojoties uz sabiedrības morāles vai sabiedriskās drošības apsvērumiem.
2. Par jebkuru pagaidu apturēšanu, ievērojot šā panta 1. punktu, dalībvalsts kompetentā iestāde nekavējoties paziņo attiecīgajam ekonomikas dalībniekam, Komisijai un pārējām dalībvalstīm. Paziņojumu Komisijai un pārējām dalībvalstīm nosūta, izmantojot 11. pantā minēto sistēmu. Gadījumos, uz kuriem attiecas 1. punkta a) apakšpunkts, paziņojumam pievieno detalizētu tehnisku vai zinātnisku pamatojumu, kas apliecina, kāpēc uz šo gadījumu attiecas minētais punkts.

7. pants

Paziņojumi izmantojot RAPEX vai RASFF

Ja administratīvais lēmums, kas minēts 5. pantā, vai apturēšana uz laiku, kas minēta 6. pantā, vienlaicīgi ir arī pasākums, par kuru ir jāziņo, izmantojot ātrās ziņošanas sistēmu (RAPEX) saskaņā ar Direktīvu 2001/95/EK vai ātrās brīdināšanas sistēmu pārtikas un barības jomā (RASFF) saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 178/2002, nav vajadzīgs atsevišķs paziņojums Komisijai un pārējām dalībvalstīm saskaņā ar šo regulu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) RAPEX vai RASFF paziņojumā ir norādīts, ka pasākuma paziņojums ir arī paziņojums saskaņā ar šo regulu; un
- b) RAPEX vai RASFF paziņojumā ietverti apstiprinoši pierādījumi, kas attiecībā uz administratīvo lēmumu noteikti 5. pantā vai attiecībā uz apturēšanu uz laiku – 6. pantā.

8. pants

Problēmu risināšanas procedūra

1. Ja ekonomikas dalībnieks, uz kuru attiecas administratīvais lēmums, ir to iesniedzis SOLVIT un ja SOLVIT procedūras laikā piederības dalībvalsts centrs vai vadošais centrs prasa Komisijai sniegt atzinumu, lai palīdzētu atrisināt šo lietu, piederības dalībvalsts centrs un vadošais centrs iesniedz Komisijai visus attiecīgos dokumentus, kas saistīti ar attiecīgo administratīvo lēmumu.
2. Saņēmusi 1. punktā minēto pieprasījumu, Komisija bez liekas kavēšanās novērtē vai administratīvais lēmums ir saderīgs ar savstarpējas atziņas principu un šīs regulas prasībām.
3. Lai veiktu šā panta 2. punktā minēto novērtējumu, Komisija izskata administratīvo lēmumu, par kuru paziņots saskaņā ar 5. panta 9. punktu, un dokumentus un informāciju, kas sniegta SOLVIT procedūras ietvaros. Ja šā panta 2. punktā minētā novērtējuma veikšanai ir vajadzīga papildu informācija vai dokumenti, Komisija bez liekas kavēšanās pieprasa attiecīgo SOLVIT centru sazināties ar attiecīgo ekonomikas dalībnieku vai ar kompetentajām iestādēm, kuras pieņēma administratīvo lēmumu, lai saņemtu šādu papildu informāciju vai dokumentus.
4. Četrdesmit piecu darba dienu laikā pēc 1. punktā minētā pieprasījuma saņemšanas Komisija pabeidz savu novērtējumu un nāk klajā ar atzinumu. Attiecīgā gadījumā Komisijas atzinumā tiek norādītas jebkādas bažas, kurām būtu jāpievēršas SOLVIT lietā, vai sniegti ieteikumi, lai palīdzētu atrisināt šo lietu. 45 darba dienu laikposms neietver laiku, kas vajadzīgs, lai Komisija saņemtu 3. punktā paredzēto papildu informāciju un dokumentus.
5. Ja Komisija ir informēta par to, ka lieta ir atrisināta 2. punktā minētā novērtējuma veikšanas laikā, Komisijai nav jāsniedz atzinums.
6. Komisijas atzinumu attiecīgajam ekonomikas dalībniekam un attiecīgajām kompetentajām iestādēm paziņo ar attiecīgā SOLVIT centra starpniecību. Komisija paziņo minēto atzinumu visām dalībvalstīm, izmantojot 11. pantā minēto sistēmu. Atzinumu ņem vērā šā panta 1. punktā minētajā SOLVIT procedūrā.

III NODAĻA

ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA, UZRAUDZĪBA UN KOMUNIKĀCIJA

9. pants

Produktu informācijas punktu uzdevumi

1. Dalībvalstis izraugās un uztur produktu informācijas punktus savā teritorijā un nodrošina, ka produktu informācijas punktiem ir pietiekamas pilnvaras un atbilstoši resursi savu uzdevumu pienācīgai izpildei. Tās nodrošina, ka produktu informācijas punkti sniedz savus pakalpojumus saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1724.
2. Produktu informācijas punkti tiešsaistē sniedz šādu informāciju:
 - a) informāciju par savstarpējas atzīšanas principu un šīs regulas piemērošanu savas dalībvalsts teritorijā, tostarp informāciju par 5. pantā noteikto procedūru;
 - b) savas dalībvalsts kompetento iestāžu kontaktinformāciju, lai ar tām varētu sazināties tieši, tostarp to iestāžu datus, kas atbildīgas par tās dalībvalsts teritorijā piemērojamo valsts tehnisko noteikumu īstenošanas uzraudzību;
 - c) informāciju par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un procedūrām, kas tās dalībvalsts teritorijā pieejami strīda gadījumā starp kompetento iestādi un ekonomikas dalībnieku, tostarp 8. pantā noteikto procedūru.
3. Ja nepieciešams papildināt saskaņā ar 2. punktu tiešsaistē sniegto informāciju, produktu informācijas punkti pēc ekonomikas dalībnieka vai citas dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma sniedz jebkādu noderīgu informāciju, piemēram, elektronisku kopiju viedā vai kā tiešsaistes piekļuvi: valsts tehniskajiem noteikumiem un valsts administratīvajām procedūrām, kas piemērojamas konkrētām precēm vai konkrēta veida precēm teritorijā, kurā darbojas produktu informācijas punkts, vai informācijai par to, vai saskaņā ar valsts tiesībām attiecīgajām precēm vai attiecīgā veida precēm vajadzīga iepriekšēja atļauja.
4. Produktu informācijas punkti sniedz atbildi 15 darba dienu laikā pēc jebkura 3. punktā minētā pieprasījuma saņemšanas.
5. Produktu informācijas punkti neiekasē maksu par 3. punktā minētās informācijas sniegšanu.

10. pants

Administratīva sadarbība

1. Komisija paredz un nodrošina efektīvu sadarbību starp kompetentajām iestādēm un produktu informācijas punktiem dažādās dalībvalstīs, izmantojot šādas darbības:
 - a) veicinot un koordinējot informācijas un paraugprakses apmaiņu un vākšanu attiecībā uz savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu;
 - b) atbalstot produktu informācijas punktu darbību un veicinot to pārrobežu sadarbību;
 - c) veicinot un koordinējot amatpersonu apmaiņu starp dalībvalstīm un rīkojot kopīgas apmācības un izpratnes vairošanas programmas iestādēm un uzņēmumiem.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās iestādes un produktu informācijas punkti piedalās darbībās, kas minētas 1. punktā.
3. Pēc galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes lūguma, ievērojot 5. panta 7. punktu, kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā ekonomikas dalībnieks sakās likumīgi tirgojam savas preces, pēc pieprasījuma 15 darba dienu laikā sniedz galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei jebkādu informāciju, kas attiecas uz to datu un dokumentu pārbaudi, kurus ekonomikas dalībnieks sniedzis 5. pantā paredzētā novērtējuma laikā un kas attiecas uz minētajām precēm. Produktu informācijas punktus var izmantot, lai atvieglotu saziņu starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm ievērojot 9. panta 4. punktā noteikto prasītās informācijas sniegšanai paredzēto termiņu.

11. pants

Informācijas un komunikācijas sistēma

1. Šīs regulas 5., 6. un 10. panta piemērošanas nolūkā izmanto informācijas un komunikācijas sistēmu, kas izklāstīta Regulas (EK) Nr. 765/2008 23. pantā, izņemot šīs regulas 7. pantā minētajā gadījumā.
2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros šīs regulas nolūkos izklāsta šā panta 1. punktā minēto sistēmu detaļas un funkcijas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 15. panta 2. punktā.

IV NODAĻA

FINANSĒJUMS

12. pants

Darbību finansēšana saskaņā ar šo regulu

1. Savienība var finansēt šādas darbības saskaņā ar šo regulu:
 - a) izpratnes veicināšanas kampaņas;
 - b) izglītība un apmācība;
 - c) amatpersonu apmaiņa un paraugprakses apmaiņa;
 - d) sadarbība starp produktu informācijas punktiem un kompetentajām iestādēm un tehniskais un loģistikas atbalsts šādai sadarbībai;
 - e) datu vākšana saistībā ar savstarpējas atzišanas principa darbību un tā ietekmi uz vienoto preču tirgu.
2. Savienības finansējumu attiecībā uz darbībām, kas tiek veiktas šīs regulas atbalstīšanai, īsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, *Euratom*) 2018/1046⁽¹⁸⁾ vai nu tieši, vai arī uzdodot budžeta īstenošanas uzdevumus struktūrām, kas uzskaitītas minētās regulas 62. panta 1. punkta c) apakšpunktā.
3. Aproprīācijas, ko piešķir šajā regulā minētajām darbībām, katru gadu nosaka budžeta lēmējinstītūcija atbilstīgi spēkā esošajai finanšu shēmai.

13. pants

Savienības finanšu interešu aizsardzība

1. Komisija veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka, īstenojot saskaņā ar šo regulu finansētas darbības, Savienības finanšu intereses tiek aizsargātas ar krāpšanas, korupcijas un jebkādu citu nelikumīgu darbību novēršanas pasākumiem, efektīvām pārbaudēm un, ja ir atklāti pārkāpumi, atgūstot nepamatoti izmaksātās summas un attiecīgā gadījumā piemērojot iedarbīgus, samērīgus un atturošus administratīvus un finansiālus sodus.
2. Komisijai vai tās pārstāvjiem un Revīzijas palātai ir tiesības, pārbaudot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas, revidēt visus dotāciju saņēmējus, darbuzņēmējus un apakšuzņēmējus, kuri ir saņēmuši Savienības līdzekļus saskaņā ar šo regulu.
3. Saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013⁽¹⁹⁾ un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96⁽²⁰⁾, Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) var veikt izmeklēšanu, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas, lai noteiktu, vai saistībā ar dotācijas nolīgumu vai dotācijas lēmumu, vai līgumu, kas finansēts saskaņā ar šo regulu, ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.
4. Neskarot 1., 2. un 3. punktu, sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm un ar starptautiskām organizācijām, līgumos, dotāciju nolīgumos un dotāciju lēmumos, kas izriet no šīs regulas īstenošanas, ietver noteikumus, ar kuriem nepārprotami nosaka Komisijas, Revīzijas palātas un OLAF pilnvaras saskaņā ar to attiecīgajām kompetences jomām veikt šādas revīzijas un izmeklēšanu.

⁽¹⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

⁽¹⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 2013. gada 11. septembris par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

⁽²⁰⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienas finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

V NODAĻA

NOVĒRTĒŠANA UN KOMITEJU PROCEDŪRA

14. pants

Novērtēšana

1. Līdz 2025. gada 20. aprīlim un pēc tam ik pēc četriem gadiem Komisija veic šīs regulas novērtēšanu ņemot vērā tās mērķus un iesniedz par to ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.
2. Šā panta 1. punkta piemērošanas nolūkā Komisija izmanto informāciju, kas ir pieejama 11. pantā minētajā sistēmā, un visus datus, kas savākti veicot 12. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētās darbības. Komisija var arī pieprasīt dalībvalstīm iesniegt visu attiecīgo informāciju, lai novērtētu tādu preču brīvu apriti, kuras likumīgi tirgo citā dalībvalstī, vai lai novērtētu šīs regulas efektivitāti, kā arī produktu informācijas punktu darbības izvērtējumu.

15. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

16. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 764/2008 atceļ no 2020. gada 19. aprīļa.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

17. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2020. gada 19. aprīļa.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 19. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

PIELIKUMS

Savstarpējas atzīšanas deklarācija Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/515 ⁽¹⁾ 4. panta nolūkos

I daļa

1. Preču vai preču veida unikāls identifikators: ... [Piezīme: norādiet preču identifikācijas numuru vai citu atsaucē marķējumu, kas unikāli identificē preces vai preču veidu]
2. Ekonomikas dalībnieka vārds, uzvārds vai nosaukums un adrese: ... [Piezīme: norādiet savstarpējās atzīšanas deklarācijas I daļas parakstītāja vārdu, uzvārdu un adresi: ražotājs un, attiecīgā gadījumā, tā pilnvarotais pārstāvis vai importētājs, vai izplatītājs]
3. Savstarpējās atzīšanas deklarācijā minēto preču vai preču veida apraksts: ... [Piezīme: aprakstam vajadzētu būt pietiekamam, lai preces varētu identificēt izsekojamības nolūkā. Vajadzības gadījumā tam var pievienot fotogrāfiju]
4. Deklarācija un informācija par preču vai attiecīgā preču veida tirgošanas likumību
 - 4.1. Iepriekš aprakstītās preces vai preču veids, tostarp to īpatnības, atbilst šādiem noteikumiem, ko piemēro ... [Piezīme: norādiet dalībvalsti, kurā, kā apgalvots, preces vai tāds preču veids tiek likumīgi tirgots]: ... [Piezīme: katrā gadījumā norādiet minētajā dalībvalstī piemērojamo attiecīgo noteikumu nosaukumu un atsauci uz to oficiālu publikāciju un atsauci uz lēmumu par atļauju, ja precēm tika piemērota iepriekšējās atļaujas procedūra],

vai

uz iepriekš aprakstītajām precēm vai preču veidu neattiecas nekādi attiecīgi noteikumi ... [Piezīme: norādiet dalībvalsti, kurā, kā apgalvots, preces vai tāds preču veids tiek likumīgi tirgots].
 - 4.2. Norāde uz atbilstības novērtēšanas procedūru, kas attiecas uz precēm vai tādu preču veidu, vai testu ziņojumu atsauci jebkādiem testiem, ko veikusi atbilstības novērtēšanas struktūra, tostarp minētās struktūras nosaukumu un adresi (ja šāda procedūra tika veikta vai ja šādi testi tika veikti): ...
5. Visa papildu informācija, kas uzskatāma par būtisku novērtējumam, vai preces vai tādu preču veids tiek likumīgi tirgots 4.1. punktā minētajā dalībvalstī: ...
6. Šī savstarpējās atzīšanas deklarācijas daļa ir sagatavota vienīgi uz tā ekonomikas dalībnieka atbildību, kurš identificēts 2. punktā.

Parakstīts šādas personas vārdā:

(vieta un datums):

(vārds un uzvārds, amats) (paraksts):

II daļa

7. Deklarācija un informācija par preču vai tādu preču veida tirgošanu
 - 7.1. I daļā aprakstītās preces vai tādu preču veids ir darīts pieejams tiešajiem lietotājiem tirgū 4.1. punktā minētajā dalībvalstī.
 - 7.2. Informācija par to, ka preces vai tādu preču veids ir darīts pieejams tiešajiem lietotājiem 4.1. punktā norādītajā dalībvalstī, tostarp informācija par datumu, kad preces pirmo reizi tika darītas pieejamas tiešajiem lietotājiem tirgū minētajā dalībvalstī: ...
8. Visa papildu informācija, kas uzskatāma par tādu, kas attiecas uz novērtējumu par to, vai preces vai tādu preču veids tiek likumīgi tirgots 4.1. punktā minētajā dalībvalstī: ...

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/515 (2019. gada 19. marts) par citā dalībvalstī likumīgi tirgotu preču savstarpēju atzīšanu un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 764/2008 (OV L 91, 29.3.2019., 1. lpp.).

9. Šī savstarpējās atzīšanas deklarācijas daļa ir sagatavota vienīgi uz ... [Piezīme: norādiet savstarpējās atzīšanas deklarācijas II daļas parakstītāja vārdu un uzvārdu un adresi: ražotājs un, attiecīgā gadījumā, tā pilnvarotais pārstāvis vai importētājs, vai izplatītājs] atbildību.

Parakstīts šādas personas vārdā:

(vieta un datums):

(vārds un uzvārds, amats) (paraksts):

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/516**(2019. gada 19. marts)****par to, kā saskaņot nacionālo kopienākumu tirgus cenās, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 89/130/EEK, Euratom un Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1287/2003 (NKI regula)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 338. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Nacionālo kopienākumu tirgus cenās ("NKI") izmanto par pamatu, lai aprēķinātu lielāko daļu pašu resursu Savienības vispārējā budžetā. Tāpēc minētā kopsumma ir jāpadara vēl salīdzināmāka, uzticamāka un pilnīgāka.
- (2) Ja statistiku izmanto nepastarpināti administratīviem mērķiem un politikas veidošanai Savienības un valstu līmenī, īpaši svarīga ir statistikas integritāte, ko panāk, ievērojot principus, kas iekļauti gan Eiropas Statistikas prakses kodeksā, kuru 2017. gada 16. novembrī pārskatīja un atjaunināja Eiropas Statistikas sistēmas komiteja (ESSK), gan Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 223/2009 ⁽²⁾.
- (3) Turklāt minētie statistiskie dati ir svarīgs analīzes rīks gan valstu ekonomikas politiku koordinēšanai, gan dažādām Savienības politikas jomām, gan arī pētniecībai.
- (4) Saskaņā ar 2. panta 7. punktu Padomes Lēmumā 2014/335/ES, Euratom ⁽³⁾ attiecībā uz pašu resursiem NKI ir gada NKI tirgus cenās, kas noteikts saskaņā ar metodoloģiju, kura paredzēta A pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 549/2013 ⁽⁴⁾, ar kuru izveidoja pārskatīto Eiropas Kontu sistēmu ("EKS 2010"). Saskaņā ar Lēmuma 2014/335/ES, Euratom 10. panta 1. punktu un ievērojot tā 10. panta 2. punktu, Padomes Lēmums 2007/436/EK, Euratom ⁽⁵⁾ tika atcelts.
- (5) Ir īpaši svarīgi, lai būtu iespējams salīdzināt visu dalībvalstu NKI datus un lai tiktu ievērotas attiecīgās EKS 2010 definīcijas un uzskaites noteikumi. Tādēļ izmantotajām novērtējuma procedūrām un pamatdatiem vajadzētu būt tādiem, kas ļauj pareizi piemērot EKS 2010 definīcijas un uzskaites noteikumus.
- (6) Ir būtiski, lai avoti un metodes, ko izmanto NKI datu apkopošanai, būtu uzticami. Tas nozīmē, ka attiecībā uz noturīgiem, piemērotiem un atjauninātiem statistikas pamatdatiem būtu pēc iespējas jāpiemēro pareizi paņēmieni.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 31. janvāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 18. februāra lēmums.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1101/2008 par tādas statistikas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienas Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte, Padomes Regulu (EK) Nr. 322/97 par Kopienas statistiku un Padomes Lēmumu 89/382/EEK, Euratom, ar ko nodibina Eiropas Kopienas Statistikas programmu komiteju (OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Lēmums 2014/335/ES, Euratom (2014. gada 26. maijs) par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu (OV L 168, 7.6.2014., 105. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 549/2013 (2013. gada 21. maijs) par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Eiropas Savienībā (OV L 174, 26.6.2013., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Lēmums 2007/436/EK, Euratom (2007. gada 7. jūnijs) par Eiropas Kopienas pašu resursu sistēmu (OV L 163, 23.6.2007., 17. lpp.).

- (7) Ir būtiski, lai NKI dati būtu pilnīgi. Tādēļ minētajos datos būtu jāņem vērā arī neformālas, neregistrētas un citas darbības un darījumi, par kuriem netiek ziņots statistikas pārskatos vai par kuriem netiek ziņots nodokļu iestādēm, sociālajām iestādēm un citām administratīvām iestādēm. Lai uzlabotu NKI tvērumu, ir jāizstrādā piemēroti statistikas pamati un novērtējuma procedūras, lai varētu sagatavot uzticamus statistikas datus un attiecīgā gadījumā veikt vajadzīgos pielāgojumus, izvairoties no trūkumiem un divkāršas uzskaites.
- (8) Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 608/2014 ⁽⁶⁾ ir paredzētas pārbaudes dalībvalstīs, kuru mērķis ir pašu resursu pārbaude. Komisijai (*Eurostat*) vajadzētu būtu tiesīgai NKI pārbaudīšanas nolūkos veikt NKI informācijas pārbaudes vizītes, lai pārbaudītu NKI kopsummas un to sastāvdaļu kvalitāti un lai pārbaudītu atbilstību EKS 2010, kā arī lai nodrošinātu, ka NKI dati ir salīdzināmi, uzticami un pilnīgi. Komisijai (*Eurostat*) būtu jāievēro noteikumi par statistikas konfidencialitāti. Valstu statistikas iestāžu pārstāvju dalība NKI informācijas pārbaudes vizītēs citās dalībvalstīs ir sevišķi būtiska, lai uzlabotu NKI pārbaudes procesa pārredzamību un kvalitāti.
- (9) Lai atbilstīgi EKS 2010 nodrošinātu NKI datu uzticamību, pilnīgumu un augstāko iespējamo salīdzināmības pakāpi, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz jautājumu sarakstu, kam jāpievērš uzmanība katrā pārbaudes ciklā. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽⁷⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (10) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, sniedzot NKI kopsummas pašu resursu nolūkos, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai, lai tā varētu noteikt gan struktūru un detalizētu kārtību to avotu un metožu uzskaitījumam, ko izmanto, lai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 549/2013 A pielikumu sagatavotu NKI datus un to sastāvdaļas, gan arī šā uzskaitījuma atjaunināšanas un nosūtīšanas grafiku un īpašus pasākumus, kas vērsti uz dalībvalstu NKI datu salīdzināmības, uzticamības un pilnīguma uzlabošanu, balstoties uz Komisijas sagatavotu jautājumu sarakstu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁸⁾.
- (11) ESKK, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 223/2009, saskaņā ar minētās regulas 7. pantu ir lūgts sniegt profesionālu virsvadību.
- (12) NKI komiteja, kas minēta Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1287/2003 ⁽⁹⁾ 4. pantā, ir izdevusi atzinumus, sniegusi padomus un palīdzējusi Komisijai izmantot īstenošanas pilnvaras. Kā paredzēts stratēģijā par jaunu Eiropas Statistikas sistēmas struktūru, lai Eiropas Statistikas sistēmā uzlabotu koordināciju un partnerību, veidojot skaidru piramīdveida struktūru, ESKK vajadzētu būt padomdevējai, un tai būtu jāpalīdz Komisijai izmantot īstenošanas pilnvaras. Tādēļ NKI komiteja būtu jāaizstāj ar ESKK, lai tā palīdzētu Komisijai izmantot šajā regulā noteiktās īstenošanas pilnvaras. Lai veiktu citas funkcijas, kuras saskaņā ar Regulu (EK, Euratom) Nr. 1287/2003 agrāk pildīja NKI komiteja un kuras nav saistītas ar palīdzības sniegšanu Komisijai piešķirto īstenošanas pilnvaru izmantošanā, Komisijai būtu jāizveido oficiāla ekspertu grupa, kas tai palīdzētu šādu funkciju veikšanā.
- (13) Ar Padomes Direktīvu 89/130/EEK, Euratom ⁽¹⁰⁾ un Regulu (EK, Euratom) Nr. 1287/2003 tika izveidota procedūra, kā NKP komitejā un NKI komitejā pārbaudīt un novērtēt nacionālā kopprodukta (NKP) datu un NKI datu salīdzināmību, uzticamību un pilnīgumu, kurās dalībvalstis un Komisija cieši sadarbojas. Minētā procedūra

⁽⁶⁾ Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 608/2014 (2014. gada 26. maijs), ar ko nosaka Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas īstenošanas pasākumus (OV L 168, 7.6.2014., 29. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽⁹⁾ Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 1287/2003 (2003. gada 15. jūlijs) par to, kā saskaņot nacionālo kopienākumu tirgus cenās (NKI regula) (OV L 181, 19.7.2003., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Padomes Direktīva 89/130/EEK, Euratom (1989. gada 13. februāris) par to, kā saskaņot nacionālā kopprodukta noteikšanu pēc tirgus cenām (OV L 49, 21.2.1989., 26. lpp.).

būtu jāpielāgo, lai ņemtu vērā NKI datu izmantošanu attiecībā uz pašu resursiem, ko veic saskaņā ar EKS 2010, lai ņemtu vērā pārskatīto grafiku, saskaņā ar kuru tiek darīti pieejami pašu resursi, un lai ņemtu vērā neseno attīstību Eiropas Statistikas sistēmā. Tādēļ Direktīva 89/130/EEK, Euratom un Regula (EK, Euratom) Nr. 1287/2003 būtu jāatceļ,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

NACIONĀLĀ KOPIENĀKUMA TIRGUS CENĀS DEFINĪCIJA UN APRĒĶINĀŠANA

1. pants

1. Nacionālo kopienākumu tirgus cenās ("NKI") un iekšzemes kopproduktu tirgus cenās ("IKP") nosaka saskaņā ar 2010. gada Eiropas Kontu sistēmu ("EKS 2010"), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 549/2013.
2. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 549/2013 A pielikuma 8.89. punktu IKP ir ražotāju rezidentvienību ražošanas darbības gala rezultāts. To var definēt trijos veidos:
 - a) ražošanas pieeja – IKP ir dažādu institucionālo sektoru vai dažādu nozaru bruto pievienotās vērtības summa plus produktu nodokļi un mīnus subsīdijas (ko neiedala sektoriem un nozarēm). Tas ir arī kopējās ekonomikas ražošanas konta balanspostenis;
 - b) izdevumu pieeja – IKP ir institucionālo rezidentvienību preču un pakalpojumu gala izlietojuma summa (galapatēriņš un bruto kapitāla veidošana) plus preču un pakalpojumu eksports un mīnus imports;
 - c) ienākumu pieeja – IKP ir kopējās ekonomikas ienākuma veidošanas konta izlietojuma puses visu posteņu summa (kopējās ekonomikas darba ņēmēju atalgojums, ražošanas un importa nodokļi mīnus subsīdijas, bruto pamatdarbības pārpalikums un jauktais ienākums).
3. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 549/2013 A pielikuma 8.94. punktu NKI ir kopējais primārais ienākums, kas jāsaņem institucionālajām rezidentvienībām: darba ņēmēju atalgojums, ražošanas un importa nodokļi mīnus subsīdijas, īpašuma ienākums (saņemamais mīnus maksājamais), bruto pamatdarbības pārpalikums un bruto jauktais ienākums. NKI ir vienāds ar IKP mīnus primārais ienākums, kas institucionālajām rezidentvienībām jāmaksā institucionālajām nerezidentvienībām, un plus primārais ienākums, kurš institucionālajām rezidentvienībām jāsaņem no pārējās pasaules.

II NODAĻA

NKI DATU UN PAPILDU INFORMĀCIJAS NOSŪTĪŠANA

2. pants

1. Dalībvalstis aprēķina NKI, kā tas definēts 1. pantā, nacionālo kontu apkopošanas kontekstā.
2. Katru gadu pirms 1. oktobra dalībvalstis nacionālo kontu procedūru kontekstā saskaņā ar 1. pantā minētajām definīcijām Komisijai (*Eurostat*) iesniedz NKI kopsummas un to sastāvdaļu rādītājus. Kopējos IKP rādītājus un tā sastāvdaļas atspoguļo saskaņā ar trim pieejām, kas minētas 1. panta 2. punktā. Dati, kas tiek nosūtīti, aptver iepriekšējo gadu, un vienlaikus ar nosūtīšanu tiek paziņota arī informācija par jebkādam izmaiņām, kas izdarītas datos par iepriekšējiem gadiem.
3. Nosūtot 2. punktā minētos datus, tiem pievieno ziņojumu par NKI datu kvalitāti. Minētajā ziņojumā detalizēti izklāsta datu sagatavošanā izmantoto metodoloģiju un jo īpaši apraksta jebkādas būtiskas izmaiņas izmantotajos avotos un metodēs un izskaidro pārskatīšanas, kas izdarītas NKI kopsummās un tā sastāvdaļās salīdzinājumā ar iepriekšējiem periodiem.

3. pants

1. Dalībvalstis Komisijai (*Eurostat*) iesniedz to avotu un metožu uzskaitījumu, kas izmantoti, lai saskaņā ar EKS 2010 sagatavotu NKI kopsummas un to sastāvdaļas.
2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 549/2013 A pielikumu, nosaka šā panta 1. punktā minētā uzskaitījuma struktūru un detalizētu kārtību, kā arī tā atjaunināšanas un nosūtīšanas grafiku. Izmantojot savas pilnvaras, Komisija nodrošina, ka šādi īstenošanas akti nerada ievērojamas papildu izmaksas, kas izraisa nesamērīgu un nepamatotu slogu dalībvalstīm. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar šīs regulas 8. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Uzskaitījums atbilst EKS 2010, un netiek pieļauta dublēšanās un pārslodze.

3. Lai veicinātu to, ka atbilstības analīzes būtu salīdzināmas, Komisija ciešā sadarbībā ar 4. pantā minēto ekspertu grupu izstrādā uzskaitījuma vadlīnijas.

III NODAĻA

NKI APRĒĶINĀŠANAS PROCEDŪRAS UN PĀRBAUDES

4. pants

Komisija izveido oficiālu ekspertu grupu, kuras sastāvā ir visu dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis, lai tā konsultētu Komisiju par NKI aprēķinu salīdzināmību, uzticamību un pilnīgumu un paustu savu viedokli par to, izskatītu jautājumus, kas saistīti ar šīs regulas īstenošanu, un izdotu ikgadējus atzinumus par to NKI datu lietderību, kurus dalībvalstis iesniegušas attiecībā uz pašu resursiem.

5. pants

1. Komisija pārbauda 3. panta 1. punktā minētajā uzskaitījumā iekļautos avotus, šo avotu izmantošanu un metodes. Šajā nolūkā izmanto pārbaudes modeli, ko Komisija izstrādājusi ciešā sadarbībā ar 4. pantā minēto ekspertu grupu. Modeļa pamatā ir salīdzinošas izvērtēšanas un izmaksu lietderības principi, un tajā ņem vērā šā panta 2. punkta otrajā daļā minētos deleģētos aktus.

2. NKI dati ir uzticami, pilnīgi un salīdzināmi.

Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 7. pantu, lai šā punkta pirmajā daļā izklāstīto noteikumu papildinātu ar jautājumu sarakstu, kuriem jāpievērš uzmanība katrā pārbaudes ciklā, lai nodrošinātu NKI datu uzticamību, pilnīgumu un augstāko iespējamo salīdzināmības pakāpi atbilstoši EKS 2010.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka īpašus pasākumus, lai, balstoties uz šā panta 2. punkta otrajā daļā minētajos Komisijas deleģētajos aktos noteikto jautājumu sarakstu, padarītu NKI datus salīdzināmākus, uzticamākus un pilnīgākus. Šādus īstenošanas aktus pienācīgi pamato, un tie atbilst EKS 2010. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 8. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. pants

1. Neskarot pārbaudes, kas noteiktas Regulas (ES, Euratom) Nr. 608/2014 2. pantā, NKI informācijas pārbaudes vizītes dalībvalstīs, ja tas ir lietderīgi, var veikt Komisija (*Eurostat*).

2. Šā panta 1. punktā minēto informācijas pārbaudes vizīšu mērķi ir pārbaudīt NKI kopsummas un to sastāvdaļu kvalitāti un pārbaudīt atbilstību EKS 2010. Īstenojot tiesības veikt šādas informācijas vizītes, Komisija (*Eurostat*) ievēro statistikās konfidencialitātes noteikumus, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 223/2009 V nodaļā.

3. Informācijas pārbaudes vizītēs dalībvalstīs Komisija (*Eurostat*) var lūgt un tiek mudināta lūgt palīdzību nacionālo kontu ekspertiem, kas pārstāv citu dalībvalstu statistikas iestādes.

Nacionālo kontu ekspertus reģistrē sarakstā, kas veidots, pamatojoties uz brīvprātīgiem priekšlikumiem, kurus Komisijai (*Eurostat*) iesūtījušas valstu iestādes, kas ir atbildīgas par nacionālo kontu datu sniegšanu. Citu dalībvalstu nacionālo kontu ekspertu piedalīšanās minētajās informācijas vizītēs ir brīvprātīga.

7. pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 2. punkta otrajā daļā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2019. gada 18. aprīļa. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 2. punkta otrajā daļā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 5. panta 2. punkta otro daļu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

8. pants

1. Komisijai palīdz Eiropas Statistikas sistēmas komiteja, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 223/2009. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

9. pants

Komisija pirms 2023. gada 1. janvāra Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

10. pants

Direktīvu 89/130/EEK, Euratom un Regulu (EK, Euratom) Nr. 1287/2003 atceļ.

Atsauces uz atceltajiem aktiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu un tās lasa saskaņā ar pielikumā pievienotajām atbilstības tabulām.

11. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 19. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

PIELIKUMS

Atbilstības tabulas

Direktīva 89/130/EEK, Euratom	Šī regula
1. pants	1. panta 1. un 3. punkts
2. pants	1. panta 2. punkts
3. pants	2. panta 1. un 2. punkts
—	4. pants
4. pants	3. pants
5. pants	2. panta 3. punkts
—	5. pants
—	6. pants
—	7. pants
6. pants	8. pants
7. pants	—
8. pants	—
9. pants	—
10. pants	9. pants
—	10. pants
11. pants	—
—	11. pants

Regula (EK, Euratom) Nr. 1287/2003	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. pants	3. pants
—	4. pants
4. pants	8. pants
5. panta 1. punkts	5. pants
5. panta 2. punkts	—
5. panta 3. punkts	—
6. pants	6. pants
—	7. pants
7. pants	9. pants
—	10. pants
8. pants	11. pants

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/517**(2019. gada 19. marts)****par .eu augstākā līmeņa domēna nosaukuma plašāku ieviešanu un darbību un ar ko groza un atceļ Regulu (EK) Nr. 733/2002 un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 874/2004****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 172. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legīslatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) .eu augstākā līmeņa domēns (*TLD*) tika izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 733/2002 ⁽³⁾ un Komisijas Regulu (EK) Nr. 874/2004 ⁽⁴⁾. Kopš minēto regulu pieņemšanas Savienībā ir ievērojami mainījies politiskais konteksts un tiesiskais regulējums, kā arī tiešsaistes vide un tirgus.
- (2) Tā kā *TLD* tirgū un dinamiskajā digitālajā vidē notiek straujas pārmaiņas, ir jānodrošina nākotnes prasībām atbilstoša un elastīga regulatīvā vide. .eu *TLD* ir viens no lielākajiem valsts koda *TLD* (*ccTLD*). .eu *TLD* izmanto Savienības iestādes, aģentūras un struktūras, un tas tiek izmantots arī Eiropas projektiem un iniciatīvām. .eu *TLD* mērķis ir ar labas pārvaldības palīdzību stiprināt Savienības identitāti un sekmēt tiešsaistē tādas Savienības vērtības kā, piemēram, daudzvalodība, lietotāju privātums un drošība un cilvēktiesību ievērošana, kā arī īstenot noteiktas tiešsaistes prioritātes.
- (3) Augstākā līmeņa domēni ir svarīga domēnu nosaukumu sistēmas (*DNS*) sastāvdaļa, kas nodrošina unikālu identifikatoru sadarbībspējīgu sistēmu, kas pieejama visā pasaulē visās lietojumprogrammās un visos tīklos.
- (4) Nodrošinot reģistrāciju papildus jau esošajiem *ccTLD* vai globālu reģistrāciju vispārējos *TLD*, .eu *TLD* būtu jāveicina piekļuve interneta tīkliem un to lietošana saskaņā ar LESD 170. un 171. pantu.
- (5) .eu *TLD*, kas ir skaidrs un viegli atpazīstams apzīmējums, būtu jānodrošina skaidra saikne ar Savienību un Eiropas tirgu. Tam būtu jāļauj uzņēmumiem, organizācijām un fiziskām personām Savienībā reģistrēt domēnu nosaukumus .eu *TLD*. Šāda domēna nosaukuma pastāvēšana ir svarīga, lai nostiprinātu Savienības identitāti tiešsaistē. Tādēļ Regula (EK) Nr. 733/2002 būtu jāgroza, lai ļautu Savienības pilsoņiem neatkarīgi no viņu dzīvesvietas reģistrēt .eu *TLD* nosaukumu no 2019. gada 19. oktobra.
- (6) Domēnu nosaukumi .eu *TLD* tiesīgajām pusēm būtu jāpieskir atkarībā no pieejamības.
- (7) Komisijai būtu jāveicina sadarbība starp reģistru, Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*) un citām Savienības aģentūrām, lai apkarotu spekulatīvas un ļaunprātīgas domēnu nosaukumu reģistrācijas, tostarp domēnu sagrābšanu, un nodrošinātu vienkāršu administratīvo procedūru, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (*MVU*).

⁽¹⁾ OV C 367, 10.10.2018., 112. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 31. janvāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 18. februāra lēmums.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 733/2002 (2002. gada 22. aprīlis) par .eu pirmā līmeņa domēna ieviešanu (OV L 113, 30.4.2002., 1. lpp.).⁽⁴⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 874/2004 (2004. gada 28. aprīlis), ar ko nosaka sabiedriskās kārtības noteikumus par pirmā līmeņa domēna .eu ieviešanu un darbību, kā arī principiem, kas reglamentē reģistrāciju (OV L 162, 30.4.2004., 40. lpp.).

- (8) Lai labāk aizsargātu pušu tiesības slēgt līgumus ar, attiecīgi, reģistru un reģistratūrām, strīdi attiecībā uz domēnu nosaukumu reģistrēšanu .eu TLD būtu jārisina Savienībā esošām struktūrām, piemērojot attiecīgos dalībvalstu tiesību aktus un neskarot no starptautiskiem instrumentiem izrietošas tiesības un pienākumus, ko atzinušas dalībvalstis vai Savienība.
- (9) Komisijai, izmantojot atklātu, pārredzamu un nediskriminējošu atlases procedūru un ņemot vērā izmaksu lietderības un administratīvās vienkāršības principu, būtu jāizraugās .eu TLD reģistrs. Lai atbalstītu digitālo vienoto tirgu, izveidotu Eiropas identitāti tiešsaistē un veicinātu pārrobežu tiešsaistes darbības, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz atbilstības un atlases kritērijiem un reģistra izraudzīšanās procedūru. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽⁵⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (10) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras pieņemt dalībvalstu rezervētu un bloķētu domēnu nosaukumu sarakstus, noteikt principus, kas jāiekļauj Komisijas un reģistra līgumā, un pienācīgi pamatotu un nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ, jo īpaši pakalpojuma nepārtrauktības nodrošināšanas nolūkā, izraudzīties reģistru. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽⁶⁾. Šādi saraksti būtu jāpagatavo, ievērojot domēnu nosaukumu pieejamību un ņemot vērā dalībvalstu jau rezervētus vai reģistrētus domēnu nosaukumus otrajā līmenī.
- (11) Komisijai būtu jāslēdz līgums ar izraudzīto reģistru, ietverot tajā sīki izstrādātus principus un procedūras, kas reģistram jāievēro attiecībā uz .eu TLD organizēšanu, administrēšanu un pārvaldību. Līgums būtu jāslēdz uz noteiktu termiņu, un tam vajadzētu būt pagarināmam vienu reizi, nerīkojot jaunu atlases procedūru.
- (12) .eu TLD darbības principi un procedūras būtu jāpievieno līgumam starp Komisiju un izraudzīto reģistru.
- (13) Šī regula neskar LESD 101. un 102. pantā paredzēto konkurences noteikumu piemērošanu.
- (14) Reģistram būtu jāievēro nediskriminācijas un pārredzamības principi un jāīsteno Komisijas iepriekš atļauti pasākumi godīgas konkurences saglabāšanai, jo īpaši, kad reģistrs sniedz pakalpojumus uzņēmumiem, ar kuriem tas konkurē pakārtotos tirgos.
- (15) Patlaban par to, lai saskaņotu tādu kodu deleģēšanu reģistriem, ar kuriem apzīmē ccTLD, ir atbildīga Piešķirto nosaukumu un numuru interneta korporācija (ICANN). Reģistram būtu jāslēdz attiecīgs līgums ar ICANN par .eu ccTLD koda deleģēšanu, ņemot vērā attiecīgos principus, ko pieņēmusi Valdības padomdevēju komiteja (GAC).
- (16) Reģistram būtu jāslēdz attiecīgs fiduciārs nolīgums, lai nodrošinātu pakalpojuma nepārtrauktību un jo īpaši to, ka atkārtotas deleģēšanas gadījumā vai citos neparedzētos apstākļos pakalpojumu sniegšanu vietējai interneta lietotāju kopienai ir iespējams turpināt ar iespējami mazākiem traucējumiem. Reģistram ik dienas būtu jāiesniedz fiduciāram .eu TLD datubāzes tā brīža saturs elektroniska kopija.
- (17) Lai pēc iespējas nepieļautu spekulatīvas un ļaunprātīgas reģistrācijas, strīdu alternatīvas izšķiršanas procedūrām, kas jāpieņem, būtu jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2013/11/ES⁽⁷⁾ un tajās būtu jāņem vērā labākā starptautiskā prakse šajā jomā, jo īpaši Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas (WIPO) attiecīgie ieteikumi. Strīdu alternatīvajā izšķiršanas procedūrā būtu jāievēro to vienoto procedūras noteikumu minimums, kuri noteikti ICANN pieņemtajā Vienotajā strīdu izšķiršanas politikā.

⁽⁵⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/11/ES (2013. gada 21. maijs) par patērētāju strīdu alternatīvu izšķiršanu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK (Direktīva par patērētāju SAI) (OV L 165, 18.6.2013., 63. lpp.).

- (18) Veidojot politiku, kuras mērķis ir nepieļaut .eu domēnu nosaukumu ļaunprātīgu reģistrēšanu, būtu jāparedz, ka reģistrs verificē saņemtos datus, jo īpaši reģistrētāju identitātes datus, kā arī atsauc un bloķē turpmākai reģistrācijai domēnu nosaukumus, kuri ar dalībvalsts tiesas galīgu nolēmumu tiek atzīti par neslavu ceļošiem, rasistiskiem vai kā citādi pretrunā dalībvalsts tiesību aktiem. Reģistram būtu sevišķi rūpīgi jāpārlicinās par saņemto un turēto datu pareizību. Atsaukšanas procedūrai vajadzētu dot iespēju domēna nosaukuma turētājam pirms atsaukšanas spēkā stāšanās novērst visus atbilstības kritēriju vai reģistrācijas prasību pārkāpumus vai samaksāt nenomaksātos parādus.
- (19) Domēna nosaukums, kas ir identisks vai maldinoši līdzīgs nosaukumam, attiecībā uz kuru saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem ir noteiktas tiesības, un kas ir reģistrēts bez tiesībām vai lēģitīmas intereses par šo nosaukumu, principā būtu jāatsauc un vajadzības gadījumā jānodod likumīgajam turētājam. Ja tiek konstatēts, ka šāds domēna nosaukums ir ticis izmantots negodprātīgi, tas vienmēr būtu jāatsauc.
- (20) Reģistram būtu jāpieņem skaidra politika, kuras mērķis ir savlaicīgi identificēt domēnu nosaukumu ļaunprātīgu reģistrāciju, un vajadzības gadījumā būtu jāsadarbojas ar kompetentajām iestādēm un citām publiskām struktūrām, kas darbojas kibersdrošības un informācijas drošības jomā un kas ir konkrēti iesaistītas cīņā pret šādām reģistrācijām, piemēram, ar valstu datorapdraudējumu reaģēšanas vienībām (CERT).
- (21) Reģistram būtu jāatbalsta tiesībaizsardzības iestādes cīņā pret noziegumiem, šajā nolūkā īstenojot tehniskus un organizatoriskus pasākumus, kuru mērķis ir kompetentajām iestādēm nodrošināt piekļuvi reģistra datiem, ko tās izmanto, lai nepieļautu, atklātu un izmeklētu noziegumus un veiktu kriminālvajāšanu, kā paredzēts Savienības vai valstu tiesību aktos.
- (22) Šī regula būtu jāīsteno saskaņā ar privātuma un personas datu aizsardzības principiem. Reģistram būtu jāievēro attiecīgie Savienības datu aizsardzības noteikumi, principi un pamatnostādnes, jo īpaši attiecīgās drošības prasības, nepieciešamības, proporcionalitātes, mērķa ierobežojuma un datu samērīga glabāšanas perioda princips. Turklāt visās datu apstrādes sistēmās un izveidotajās un uzturētajās datubāzēs būtu jāiestrādā integrēta personas datu aizsardzība un datu aizsardzība pēc noklusējuma.
- (23) Lai nodrošinātu efektīvu periodisku uzraudzību, reģistrs vismaz reizi divos gados par tā paša līdzekļiem būtu jāievēdē neatkarīgai struktūrai, kura, izmantojot atbilstības novērtējuma ziņojumu, apliecinātu, ka reģistrs atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām. Reģistram minētais ziņojums būtu jāiesniedz Komisijai atbilstīgi ar Komisiju noslēgtajam līgumam.
- (24) Komisijas un reģistra noslēgtajā līgumā būtu jāparedz procedūras, kā reģistram saskaņā ar Komisijas norādījumiem, kas izriet no šajā regulā paredzētajām Komisijas uzraudzības darbībām, uzlabot .eu TLD organizēšanu, administrēšanu un pārvaldību.
- (25) Padome 2014. gada 27. novembra secinājumos par interneta pārvaldību atkārtoti apliecināja Eiropas Savienības apņemšanos veicināt daudzpersonu pārvaldības struktūras, kuru pamatā ir saskaņots globālas interneta pārvaldības principu kopums. Ar jēdzienu "interneta iekļaujoša pārvaldība" tiek apzīmēta interneta attīstības un lietošanas pamatā esošu kopīgu principu, normu, noteikumu, lēmumu pieņemšanas procedūru un programmu izstrāde un piemērošana, ko atbilstīgi savai kompetencei īsteno valdības, privātais sektors, pilsoniskā sabiedrība, starptautiskās organizācijas un tehniskie speciālisti.
- (26) .eu daudzpersonu padomdevēja grupa būtu jāizveido kā Komisijas padomdevējs, lai stiprinātu un paplašinātu ieguldījumu reģistra labā pārvaldībā. Grupai būtu jāatspoguļo interneta daudzpersonu pārvaldības modelis, un tās dalībnieki, izņemot dalībvalstu iestāžu un starptautisko organizāciju pārstāvjus, atklātā, nediskriminējošā un pārredzamā procedūrā būtu jāieceļ Komisijai. Dalībvalstu iestāžu pārstāvji būtu jāieceļ, pamatojoties uz rotācijas sistēmu, kas nodrošina pietiekamu nepārtrauktību grupas darbā.
- (27) Komisijai būtu jāizvērtē .eu TLD efektivitāte un darbība. Šādā izvērtējumā būtu jāņem vērā izraudzītā reģistra darba prakse un reģistra uzdevumu atbilstība. Komisijai būtu arī jāsniedz Eiropas Parlamentam un Padomei regulāri ziņojumi par .eu TLD nosaukuma darbību.

- (28) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("Harta"), kā noteikts Līgumos, jo īpaši personas datu aizsardzība, vārda un informācijas brīvība un patērētāju aizsardzība. Nodrošinot, ka dalībvalstu tiesību aktu noteikumi, kas skar šo regulu, atbilst Savienības tiesību aktiem un jo īpaši Hartai, būtu jāievēro atbilstīgas Savienības procedūras. Reģistram būtu jālūdz Komisijai norādījumi, ja rodas šaubas par atbilstību Savienības tiesību aktiem.
- (29) Tā kā šīs regulas mērķi, proti, visas Eiropas mērogā papildus valstu *ccTLD* plašāk ieviest *TLD*, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā mēroga un ietekmes dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (30) Lai ierobežotu *.eu TLD* pakalpojumu traucējumu risku, ko var radīt jaunā tiesiskā regulējuma īstenošana, šajā regulā ir paredzēti pārejas noteikumi.
- (31) Tāpēc būtu jāgroza un jāatceļ Regula (EK) Nr. 733/2002 un jāatceļ Regula (EK) Nr. 874/2004,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un mērķi

1. Lai atbalstītu digitālo vienoto tirgu, izveidotu Savienības tiešsaistes identitāti un veicinātu pārrobežu tiešsaistes darbības, ar šo regulu tiek plašāk ieviests *.eu* valsts koda augstākā līmeņa domēns (*ccTLD*) un tā pieejamie varianti, izmantojot citu valodu alfabētus. Regulā arī paredzēti nosacījumi tā plašākai ieviešanai, tostarp attiecībā uz reģistra izraudzīšanos un iezīmēm. Ar šo regulu nosaka arī tiesisko un vispārējo politisko satvaru, kurā paredzēts darboties izraudzītajam reģistram.
2. Šo regulu piemēro, neskarot dalībvalstu pasākumus attiecībā uz to *ccTLD*.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- 1) "reģistrs" ir subjekts, kura uzdevums ir organizēt, administrēt un pārvaldīt *.eu TLD*, tostarp uzturēt attiecīgās datubāzes un saistītos informācijas pakalpojumu sniedzējus, reģistrēt domēnu nosaukumus, nodrošināt domēnu nosaukumu reģistra darbību, nodrošināt reģistra *TLD* nosaukumu serveru darbību un izplatīt *TLD* zonas datnes nosaukumu serveros;
- 2) "reģistratūra" ir fiziska vai juridiska persona, kas, pamatojoties uz līgumu ar reģistru, sniedz reģistrētājiem domēna nosaukuma reģistrēšanas pakalpojumus;
- 3) "internacionalizēto domēnu nosaukumu protokoli" ir standarti un protokoli, kas atbalsta tādu rakstzīmju izmantošanu domēnu nosaukumos, kas nav Amerikas informācijas apmaiņas standartkoda (*ASCII*) rakstzīmes;
- 4) "WHOIS datubāze" ir tādu datu apkopojums, kuros ir informācija par *.eu TLD* reģistrāciju tehniskajiem un administratīvajiem aspektiem;
- 5) "*.eu TLD* darbības principi un procedūras" ir detalizēti noteikumi par *.eu TLD* darbību un pārvaldību;
- 6) "reģistrēšana" ir visu to darbību un procedūras posmu virkne no to sākšanas līdz pabeigšanai, ko pēc fiziskas vai juridiskas personas pieprasījuma veic reģistratūras un reģistrs, lai uz noteiktu termiņu reģistrētu domēna nosaukumu.

II NODAĻA

.eu TLD PLAŠĀKA IEVIEŠANA

1. IEDAĻA

Vispārīgie principi

3. pants

Atbilstības kritēriji

Viena vai vairāku domēnu nosaukumu reģistrēšanu .eu TLD var pieprasīt:

- a) Savienības pilsonis neatkarīgi no viņa dzīvesvietas;
- b) fiziska persona, kura nav Savienības pilsonis un kura ir kādas dalībvalsts rezidents;
- c) Savienībā izveidots uzņēmums; un
- d) Savienībā izveidota organizācija, neskarot valsts tiesību aktu piemērošanu.

4. pants

Domēnu nosaukumu reģistrēšana un atsaukšana

1. Domēna nosaukumu piešķir tiesīgajai pusei, no kuras pirmās reģistrs saņēmis tehniski pareizi noformētu pieteikumu, kā noteikts reģistrēšanas pieprasījumu procedūrās, pamatojoties uz 11. panta b) punktu.
2. Reģistrēts domēna nosaukums turpmāk nav pieejams reģistrācijai, līdz reģistrācijas termiņš izbeidzas un netiek pagarināts vai līdz domēna nosaukums tiek atsaukts.
3. Reģistrs drīkst pēc savas iniciatīvas atsaukt domēna nosaukumu, neizmantojot strīdu alternatīvas izšķiršanas procedūru vai tiesas procedūru, ja:
 - a) ir reģistram nenomaksāti parādi;
 - b) domēna nosaukuma turētājs neatbilst 3. panta atbilstības kritērijiem;
 - c) domēna nosaukuma turētājs pārkāpis reģistrācijas pieprasījumu prasības, kas noteiktas, pamatojoties uz 11. panta b) un c) punktu.
4. Domēna nosaukumu drīkst arī atsaukt un, ja nepieciešams, nodot citai pusei, pamatojoties uz strīdu alternatīvu izšķiršanu pienācīgā kārtā vai tiesas procedūru saskaņā ar principiem un procedūrām par .eu TLD darbību, kas noteiktas atbilstīgi 11. pantam, ja nosaukums ir identisks vai maldinoši līdzīgs nosaukumam, attiecībā uz kuru tiesības ir noteiktas ar Savienības tiesību aktiem vai valsts tiesību aktiem, un ja:
 - a) tā turētājs šo nosaukumu reģistrējis bez tiesībām vai leģitīmas intereses par to; vai
 - b) tas ir reģistrēts vai tiek izmantots negodprātīgi.
5. Ja ar kādas dalībvalsts tiesas nolēmumu kāds domēna nosaukums ir atzīts par aizskarošu, rasistisku vai tādu, kas ir pretrunā sabiedriskajai kārtībai vai sabiedriskajai drošībai saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai Savienības tiesību aktiem atbilstīgiem dalībvalsts tiesību aktiem, reģistrs, saņemot informāciju par šādu tiesas nolēmumu, attiecīgo domēna nosaukumu bloķē un, saņemot paziņojumu par galīgo tiesas nolēmumu, domēna nosaukumu atsauc. Reģistrs bloķē turpmākai reģistrācijai tos domēnu nosaukumus, uz kuriem attiecas šāds tiesas rīkojums, tik ilgi, kamēr šāds rīkojums ir spēkā.
6. .eu TLD reģistrētie domēnu nosaukumi ir nododami tikai tādām personām, kam ir tiesības reģistrēt .eu TLD nosaukumu.

5. pants

Valodas, piemērojamie tiesību akti un jurisdikcija

1. Domēnu nosaukumus reģistrē ar visiem Savienības iestāžu oficiālo valodu burtiem saskaņā ar starptautiskajiem standartiem, kā to atļauj attiecīgie internacionalizēto domēnu nosaukumu protokoli.

2. Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1215/2012⁽⁸⁾ un dalībvalstu vai Savienības atzītas tiesības un pienākumus, kas izriet no starptautiskiem instrumentiem, līgumos starp reģistru un reģistratūrām, kā arī līgumos starp reģistratūrām un domēnu nosaukumu reģistrētājiem kā piemērojamos tiesību aktus paredz tikai un vienīgi dalībvalsts tiesību aktus, kā arī paredz tikai tādas strīdu izšķiršanas struktūras, tiesas, arbitrāžas tiesas vai citas struktūras, kas atrodas Savienībā.

6. pants

Domēnu nosaukumu rezervēšana

1. Reģistrs drīkst rezervēt vai reģistrēt virkni domēnu nosaukumu, ko uzskata par nepieciešamiem tā operatīvo funkciju veikšanai saskaņā ar 8. panta 4. punktā minēto līgumu.
2. Komisija drīkst dot norādījumus reģistram rezervēt vai reģistrēt domēnu nosaukumus tieši .eu TLD Savienības iestāžu un struktūru vajadzībām.
3. Dalībvalstis, neskarot jau rezervētos vai reģistrētos domēnu nosaukumus, drīkst paziņot Komisijai tādu domēnu nosaukumu sarakstu, kurus:
 - a) nedrīkst reģistrēt saskaņā ar valsts tiesību aktiem; vai
 - b) dalībvalstis drīkst reģistrēt vai rezervēt tikai otrajā līmenī.Attiecībā uz pirmās daļas b) apakšpunktu šādi domēnu nosaukumi ir tikai plaši atpazīstami ģeogrāfiski vai ģeopolitiski jēdzieni, kas ietekmē dalībvalstu politisko vai teritoriālo organizāciju.
4. Komisija dalībvalstu paziņotos sarakstus pieņem, izmantojot īstenošanas aktus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 17. panta 2. punktā.

7. pants

Reģistratūras

1. Reģistrs akreditē reģistratūras, ievērojot saprātīgas, pārredzamas un nediskriminējošas akreditācijas procedūras, ko iepriekš apstiprinājusi Komisija. Reģistrs akreditācijas procedūras dara publiski pieejamas viegli pieejamā formā.
2. Līdzvērtīgos apstākļos reģistrs piemēro līdzvērtīgus nosacījumus attiecībā uz akreditētajām .eu reģistratūrām, kas sniedz līdzvērtīgus pakalpojumus. Reģistrs nodrošina minētajām reģistratūrām pakalpojumus un informāciju ar vienādiem nosacījumiem un tādā pašā kvalitātē, kādu nodrošina līdzvērtīgiem saviem pakalpojumiem.

2. IEDAĻA

Reģistrs

8. pants

Reģistra izraudzīšanās

1. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 18. pantu attiecībā uz šīs regulas papildināšanu, paredzot atbilstības un atlases kritērijus un procedūru, kā izraudzīties reģistru.
2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, nosaka principus, kas jāietver līgumā, ko Komisija slēdz ar reģistru. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 17. panta 2. punktā.
3. Komisija kādu subjektu izraugās par reģistru pēc tam, kad pabeigta 1. un 2. punktā minētā procedūra.

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civiltiesās un komercietās (OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.).

4. Komisija slēdz līgumu ar izraudzīto reģistru. Līgumā nosaka noteikumus, politiku un procedūras reģistra pakalpojumu sniegšanai un nosacījumus, saskaņā ar kuriem Komisijai ir jāuzrauga tas, kā reģistrs organizē, administrē un pārvalda .eu TLD. Līgumu slēdz uz noteiktu termiņu, un tas ir pagarināms vienu reizi, nerīkojot jaunu atlases procedūru. Līgums paredz reģistra pienākumus, un tajā ir ietverti .eu TLD darbības principi un procedūras, kas noteikti, pamatojoties uz 10. un 11. pantu.

5. Atkāpjoties no 1., 2. un 3. punkta, steidzamas nepieciešamības dēļ Komisija drīkst izraudzīties reģistru, izmantojot nekavējoties piemērojamus īstenošanas aktus saskaņā ar 17. panta 3. punktā minēto procedūru.

9. pants

Reģistra iezīmes

1. Reģistrs ir bezpeļņas organizācija. Tā juridiskā adrese, centrālā administrācija un galvenā darījumdarbības vieta atrodas Savienības teritorijā.
2. Reģistrs drīkst iekasēt maksas. Minētās maksas ir tieši saistītas ar izmaksām, kas radušās reģistra darbībā.

10. pants

Reģistra pienākumi

Reģistrs:

- a) popularizē .eu TLD visā Savienībā un trešās valstīs;
- b) ievēro noteikumus, politiku un procedūras, kas noteiktas šajā regulā un 8. panta 4. punktā minētajā līgumā, un jo īpaši Savienības datu aizsardzības tiesību aktus;
- c) organizē, administrē un pārvalda .eu TLD vispārējās sabiedrības interesēs un visos .eu TLD pārvaldības un vadības aspektos nodrošina augstu kvalitāti, pārredzamību, drošību, stabilitāti, paredzamību, uzticamību, pieejamību, efektivitāti, nediskrimināciju, godīgas konkurences apstākļus un patērētāju aizsardzību;
- d) ar Komisijas iepriekšēju piekrišanu slēdz attiecīgu līgumu par .eu TLD koda deleģēšanu;
- e) veic domēnu nosaukumu reģistrēšanu .eu TLD, ja to pieprasa kāda no 3. pantā minētajām tiesīgajām pusēm;
- f) neskarot nekādu tiesvedību un ievērojot adekvātas procesuālās garantijas attiecīgajām pusēm, nodrošina reģistratūrām un reģistrētājiem iespēju jebkādos līgumstrīdus ar reģistru izšķirt, izmantojot strīdu alternatīvu izšķiršanu;
- g) nodrošina domēnu nosaukumu datubāzu pieejamību un integritāti;
- h) par saviem līdzekļiem un ar Komisijas piekrišanu slēdz līgumu ar respektablu uzticības personu vai citu fiduciāru, kas izveidots Savienības teritorijā, norādot Komisiju kā labuma guvēju no fiduciārā līguma, un katru dienu iesniedz attiecīgajai uzticības personai vai fiduciāram .eu TLD datubāzes atjauninātu elektronisku kopiju;
- i) īsteno 6. panta 3. punktā minētos sarakstus;
- j) veicina Savienības mērķus interneta pārvaldības jomā, cita starpā līdzdarbojoties starptautiskos forumos;
- k) visās Savienības iestāžu oficiālajās valodās publicē .eu TLD darbības principus un procedūras, kas noteiktas, pamatojoties uz 11. pantu;
- l) vismaz reizi divos gados par saviem līdzekļiem organizē revīziju, ko veic neatkarīga struktūra, kas apliecina tā atbilstību šai regulai, un nosūta šādu revīziju rezultātus Komisijai;
- m) pēc Komisijas pieprasījuma piedalās .eu daudzpersonu padomdevējas grupas darbā un sadarbojas ar Komisiju, lai uzlabotu .eu TLD darbību un pārvaldību.

11. pants

eu. TLD darbības principi un procedūras

Līgumā, kas starp Komisiju un izraudzīto reģistru noslēgts atbilstoši 8. panta 4. punktam, saskaņā ar šo regulu ir ietverti .eu TLD darbības principi un procedūras, tostarp:

- a) strīdu alternatīvas izšķiršanas politika;
- b) prasības un procedūras attiecībā uz reģistrācijas pieprasījumiem, reģistrēšanas kritēriju verifikācijas politika, reģistrētāju datu verifikācijas politika un politika attiecībā uz domēnu nosaukumu spekulatīvu reģistrēšanu;
- c) politika attiecībā uz domēnu nosaukumu ļaunprātīgu reģistrēšanu un politika attiecībā uz savlaicīgu to domēnu nosaukumu identificēšanu, kuri reģistrēti un izmantoti negodprātīgi, kā minēts 4. pantā;
- d) politika attiecībā uz domēnu nosaukumu atsaukšanu;
- e) intelektuālā īpašuma tiesību piemērojums;
- f) pasākumi, kuru mērķis ir kompetentajām iestādēm nodrošināt piekļuvi reģistra datiem, ko tās var izmantot, lai nepieļautu, atklātu un izmeklētu noziegumus un veiktu kriminālvajāšanu, kā paredzēts Savienības tiesību aktos vai tiem atbilstīgos valstu tiesību aktos, veicot attiecīgus kontroles pasākumus;
- g) detalizētas procedūras līguma grozīšanai.

12. pants

WHOIS datubāze

1. Reģistrs izveido un ar pienācīgu rūpību pārvalda WHOIS datubāzi nolūkā nodrošināt .eu TLD drošību, stabilitāti un noturību, sniedzot precīzu un atjauninātu informāciju par domēnu nosaukumiem .eu TLD.
2. WHOIS datubāze satur attiecīgu informāciju par kontaktpunktiem, kas administrē domēnu nosaukumus .eu TLD, un domēnu nosaukumu turētājiem. Informācija WHOIS datubāzē nav pārlietu apjomīga, salīdzinot ar datubāzes nolūku. Reģistrs ievēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ⁽⁹⁾.

3. IEDAĻA

Reģistra pārraudzība

13. pants

Uzraudzība

1. Komisija uzrauga un pārrauga to, kā reģistrs organizē, administrē un pārvalda .eu TLD.
2. Komisija pārliecinās par reģistra finanšu pareizu pārvaldību un tā atbilstību regulai un 11. pantā minētajiem .eu TLD darbības principiem un procedūrām. Komisija var reģistram pieprasīt informāciju šajā sakarā.
3. Saskaņā ar uzraudzības darbībām Komisija drīkst reģistram dot konkrētus norādījumus par to, kā labot vai uzlabot .eu TLD organizēšanu, administrēšanu un pārvaldību.
4. Komisija pēc vajadzības drīkst apspriesties ar .eu daudzpersonu padomdevēju grupu un citām attiecīgajām ieinteresētajām personām un lūgt ekspertu padomu par šajā pantā paredzēto uzraudzības darbību rezultātiem un par veidiem, kā reģistram uzlabot .eu TLD organizēšanu, administrēšanu un pārvaldību.

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

14. pants

.eu daudzpersonu padomdevēja grupa

1. Komisija izveido .eu daudzpersonu padomdevēju grupu. .eu daudzpersonu padomdevējai grupai ir šādi uzdevumi:
 - a) sniegt padomus Komisijai par šīs regulas īstenošanu;
 - b) sniegt atzinumus Komisijai par .eu TLD pārvaldības, organizēšanas un administrēšanas stratēģiskiem jautājumiem, tostarp par jautājumiem, kas saistīti ar kibernetisko drošību un datu aizsardzību;
 - c) sniegt padomus Komisijai par reģistra uzraudzības un pārraudzības jautājumiem, jo īpaši attiecībā uz 10. panta l) punktā minēto revīziju;
 - d) sniegt padomus Komisijai par paraugpraksi attiecībā uz politiku un pasākumiem, kas vērsti pret domēnu nosaukumu ļaunprātīgu reģistrāciju, jo īpaši reģistrāciju bez tiesībām vai likumīgām interesēm un reģistrāciju, ko izmanto negodprātīgi.
2. Komisija šīs regulas īstenošanā ņem vērā .eu daudzpersonu padomdevējas grupas sniegtos padomus.
3. .eu daudzpersonu padomdevējā grupā darbojas tādu ieinteresēto personu pārstāvji, kuras izveidotas Savienībā. Šos pārstāvjus izraugās no privātā sektora, tehnisko speciālistu, pilsoniskās sabiedrības un akadēmiskajām aprindām, kā arī dalībvalstu iestādēm un starptautiskām organizācijām. Pārstāvjus, kas nav dalībvalstu iestāžu un starptautisku organizāciju pārstāvji, ieceļ Komisija, izmantojot atklātu, nediskriminējošu un pārredzamu procedūru, kurā maksimāli ņem vērā dzimumu līdztiesības principus.
4. Neskarot 3. punktu, .eu daudzpersonu padomdevējā grupā var būt viens tādu ieinteresēto personu pārstāvis, kuras izveidotas ārpus Savienības.
5. .eu daudzpersonu padomdevēju grupu vada Komisijas pārstāvis vai Komisijas iecelta persona. Komisija .eu daudzpersonu padomdevējai grupai nodrošina sekretariāta pakalpojumus.

III NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

15. pants

Tiesību rezervēšana

Savienība patur visas tiesības attiecībā uz .eu TLD, tostarp jo īpaši visas intelektuālā īpašuma tiesības vai citas tiesības uz reģistra datubāzēm, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu šīs regulas īstenošanu, kā arī tiesības atkārtoti izraudzīties reģistru.

16. pants

Novērtēšana un pārskatīšana

1. Līdz 2027. gada 13. oktobrim un pēc tam ik pēc trim gadiem Komisija novērtē .eu TLD plašāko ieviešanu, pamatojoties uz informāciju, ko reģistrs sniedzis saskaņā ar 10. panta l) punktu.
2. Līdz 2020. gada 30. jūnijam Komisija, ņemot vērā pašreizējo praksi, novērtē, vai un kādā veidā reģistram ir jāsadarbojas ar EUIPO un citām Savienības aģentūrām nolūkā apkarot domēnu nosaukumu spekulatīvu un ļaunprātīgu reģistrēšanu un vai un kādā veidā ir jāparedz vienkāršas administratīvas procedūras, jo īpaši attiecībā uz MVU. Komisija vajadzības gadījumā var ierosināt turpmākus pasākumus šajā sakarā.
3. Līdz 2024. gada 13. oktobrim Komisija izvērtē iespēju paplašināt 9. pantā noteiktos kritērijus un attiecīgā gadījumā var iesniegt leģislatīvā akta priekšlikumu.
4. Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par 1. un 2. punktā minētā novērtējuma konstatējumiem.

17. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Komunikāciju komiteja (COCOM), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/1972 ⁽¹⁰⁾. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

18. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 8. panta 1. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2019. gada 18. aprīļa. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 8. panta 1. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 8. panta 1. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

19. pants

Pārejas noteikumi

1. Tādu domēnu nosaukumu turētāji, kuri tikuši reģistrēti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 733/2002 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu, saglabā savas tiesības attiecībā uz pastāvošajiem reģistrētajiem domēnu nosaukumiem.
2. Komisija līdz 2021. gada 12. oktobrim veic nepieciešamos pasākumus, lai kādu subjektu izraudzītos par reģistru un noslēgtu ar to līgumu saskaņā ar šo regulu. Līgums ir spēkā no 2022. gada 13. oktobra.
3. Līgums, kas starp Komisiju un reģistru noslēgts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 733/2002 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu, paliek spēkā līdz 2022. gada 12. oktobrim.

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1972 (2018. gada 11. decembris) par Eiropas Elektronisko sakaru kodeksa izveidi (OV L 321, 17.12.2018., 36. lpp.).

20. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 733/2002

Regulas (EK) Nr. 733/2002 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) ar jebkuras akreditētas .eu reģistratūras starpniecību reģistrē domēnu nosaukumus .eu TLD, ko pieprasījis:

- i) Savienības pilsonis neatkarīgi no viņa dzīvesvietas;
- ii) fiziska persona, kura nav Savienības pilsonis un kura ir kādas dalībvalsts rezidents;
- iii) Savienībā izveidots uzņēmums; vai
- iv) Savienībā izveidota organizācija, neskarot valsts tiesību aktu piemērošanu.”

21. pants

Atcelšana

Regulas (EK) Nr. 733/2002 un (EK) Nr. 874/2004 atceļ no 2022. gada 13. oktobra.

22. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2022. gada 13. oktobra.

Taču 20. pantu piemēro no 2019. gada 19. oktobra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 19. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/518**(2019. gada 19. marts),****ar ko groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 attiecībā uz konkrētām maksām par pārrobežu maksājumiem Savienībā un maksām par valūtas konvertēšanu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Kopš Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2560/2001 ⁽⁴⁾ un (EK) Nr. 924/2009 ⁽⁵⁾ pieņemšanas maksas par pārrobežu maksājumiem euro valūtā starp dalībvalstīm eurozonā ir ievērojami samazinājušās līdz apmēram, kas lielākajā daļā gadījumu ir nenozīmīgs.
- (2) Tomēr pārrobežu maksājumi euro valūtā no dalībvalstīm, kas nav eurozonas dalībnieces, veido aptuveni 80 % no visiem pārrobežu maksājumiem no dalībvalstīm, kas nav eurozonas dalībnieces. Maksas par šādiem pārrobežu maksājumiem joprojām ir pārmērīgi lielas vairumā dalībvalstu, kas nav eurozonas dalībnieces, lai arī maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri atrodas dalībvalstīs, kas nav eurozonas dalībnieces, ir pieejama tāda pati efektīva infrastruktūra šo darījumu apstrādāšanai ar ļoti mazām izmaksām kā maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri atrodas eurozonā.
- (3) Augstas maksas par pārrobežu maksājumiem joprojām ir šķērslis uzņēmumu un iedzīvotāju dalībvalstīs, kas nav eurozonas dalībnieces, pilnīgai integrācijai iekšējā tirgū un ietekmē viņu konkurētspēju. Minēto augsto maksu dēļ Savienībā turpina pastāvēt divas maksājumu pakalpojumu lietotāju kategorijas: maksājumu pakalpojumu lietotāji, kuri gūst labumu no vienotās euro maksājumu telpas (SEPA), un maksājumu pakalpojumu lietotāji, kas, veicot pārrobežu maksājumus euro valūtā, saskaras ar lielām izmaksām.
- (4) Lai veicinātu iekšējā tirgus darbību un novērstu nevienlīdzības starp maksājumu pakalpojumu lietotājiem eurozonā un dalībvalstīs, kas nav eurozonas dalībnieces, attiecībā uz pārrobežu maksājumiem euro valūtā, ir nepieciešams nodrošināt, ka maksas par pārrobežu maksājumiem euro valūtā Savienībā tiek pielāgotas maksām par atbilstošiem iekšzemes maksājumiem tās dalībvalsts valūtā, kurā atrodas maksājumu pakalpojumu lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs. Tiek uzskatīts, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas dalībvalstī, kurā tas sniedz pakalpojumus maksājumu pakalpojumu lietotājam.
- (5) Maksas par valūtas konvertēšanu veido ievērojamu daļu no izmaksām saistībā ar pārrobežu maksājumiem, kad maksātāja dalībvalstī un saņēmēja dalībvalstī izmanto dažādas valūtas. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 ⁽⁶⁾ 45. pantā ir paredzēts, ka maksām un izmantotajam valūtas kursam ir jābūt pārredzamiem, minētās direktīvas 52. panta 3. punkts nosaka informēšanas prasības attiecībā uz pamatlīgumā iekļautajiem maksājumu darījumiem un minētās direktīvas 59. panta 2. punkts nosaka informēšanas prasības pusēm, kuras

⁽¹⁾ OV C 382, 23.10.2018., 7. lpp.⁽²⁾ OV C 367, 10.10.2018., 28. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 14. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 4. marta lēmums.⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2560/2001 (2001. gada 19. decembris) par pārrobežu maksājumiem euro (OV L 344, 28.12.2001., 13. lpp.).⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 924/2009 (2009. gada 16. septembris) par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001 (OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.).⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

piedāvā valūtas konvertēšanas pakalpojumus bankomātā vai tirdzniecības vietā. Minētās informēšanas prasības nav nodrošinājušas pietiekamu maksu par valūtas konvertēšanu pārredzamību un salīdzināmību situācijās, kad bankomātā vai tirdzniecības vietā piedāvā alternatīvas valūtas konvertēšanas iespējas. Minētais pārredzamības un salīdzināmības trūkums ierobežo konkurenci, kas mazinātu maksas par valūtas konvertēšanu, un palielina to risku, ka maksātāji izvēlēties dārgus valūtas konvertēšanas variantus. Tādēļ ir nepieciešams ieviest papildu pasākumus nolūkā aizsargāt patērētājus pret pārmērīgām maksām par valūtas konvertēšanas pakalpojumiem un nodrošināt, ka patērētājiem tiek sniegta informācija, kas viņiem vajadzīga, lai varētu izvēlēties labāko valūtas konvertēšanas variantu.

- (6) Nolūkā nodrošināt, ka tirgus dalībnieki nesaskaras ar vajadzību veikt nesamērīgus ieguldījumus, lai pielāgotu savu maksājumu infrastruktūru, iekārtas un procesus ar mērķi nodrošināt lielāku pārredzamību, īstenojamajiem pasākumiem vajadzētu būt piemērotiem, atbilstīgiem un izmaksu ziņā efektīviem. Tajā pašā laikā situācijās, kad maksātājam ir jāizvēlas no dažādām valūtas konvertēšanas iespējām bankomātā vai tirdzniecības vietā, sniegtajai informācijai būtu jāļauj veikt salīdzinājumu, lai maksātājs varētu izdarīt apzinātu izvēli.
- (7) Lai panāktu salīdzināmību, maksas par valūtas konvertēšanu attiecībā uz visiem kartei piesaistītajiem maksājumiem būtu jāizsaka vienā un tajā pašā veidā, proti, kā procentu uzcenojumus salīdzinājumā ar aktuālākajām pieejamām Eiropas Centrālās bankas (ECB) publiskotajām atsauces likmēm euro. Uzcenojums var būt balstīts uz likmi, kas iegūta no divām ECB likmēm, ja notiek maiņa starp divām valūtām, kuras nav euro.
- (8) Saskaņā ar vispārējām informācijas sniegšanas prasībām attiecībā uz tām maksām par valūtas konvertēšanu, kas noteiktas Direktīvā (ES) 2015/2366, valūtas konvertēšanas pakalpojumu sniedzējiem pirms maksājuma darījuma uzsākšanas ir jāatklāj informācija par maksām par valūtas konvertēšanu. Pusēm, kas bankomātā vai tirdzniecības vietā piedāvā valūtas konvertēšanas pakalpojumus, būtu skaidrā un pieejamā veidā jāsniedz informācija par maksu par šādiem pakalpojumiem, piemēram, norādot pie kases lodziņa, digitāli attēlojot savas maksas terminālī vai tiešsaistes pirkumu gadījumā – uz ekrāna. Papildus informācijai, kas minēta Direktīvas (ES) 2015/2366 59. panta 2. punktā, minētajām pusēm pirms maksājuma uzsākšanas būtu jāsniedz precīza informācija par summu, kas jāmaksā maksājuma saņēmējam valūtā, kuru izmanto maksājuma saņēmējs, un kopējā summa, kas maksātājam jāmaksā maksātāja konta valūtā. Summai, kas jāmaksā valūtā, kuru izmanto maksājuma saņēmējs, būtu jāparāda pirkšanas cena precēm un pakalpojumiem, kurus gatavojas pirkt, un šo cenu varētu parādīt, pabeidzot pirkšanas darījumu, nevis pie maksājumu termināļa. Valūta, ko izmanto maksājuma saņēmējs, parasti ir vietējā valūta, bet saskaņā ar līgumu slēgšanas brīvības principu dažos gadījumos tā varētu būt kāda cita Savienības valūta. Kopējo summu, kas maksātājam jāmaksā maksātāja konta valūtā, veido preču vai pakalpojumu cena un maksas par valūtas konvertēšanu. Turklāt abas summas būtu jādokumentē uz kvīts vai uz cita pastāvīga informācijas nesēja.
- (9) Ņemot vērā Direktīvas (ES) 2015/2366 59. panta 2. punktu, ja bankomātā vai tirdzniecības vietā piedāvā valūtas konvertēšanas pakalpojumu, maksātājam vajadzētu būt iespējai atteikties no šāda pakalpojuma un tā vietā maksāt valūtā, ko izmanto maksājuma saņēmējs.
- (10) Lai maksātāji varētu salīdzināt maksu par valūtas konvertēšanas iespējām bankomātā vai tirdzniecības vietā, maksātāju maksājumu pakalpojumu sniedzējiem savos pamatlīguma noteikumos un nosacījumos būtu ne tikai jānodrošina pilnībā salīdzināma informācija par piemērojāmām maksām par valūtas konvertēšanu, bet arī tas, lai minētā informācija viegli saprotamā un pieejamā veidā būtu publiskota vispārēji pieejamā un viegli piekļūstamā elektroniskā platformā, jo īpaši savās klientiem domātās tīmekļa vietnēs, savās internetbankas tīmekļa vietnēs un bankas pakalpojumu mobilajās lietotnēs. Tas ļautu attīstīties salīdzināšanas tīmekļa vietnēm, lai patērētājiem būtu vieglāk salīdzināt cenas, ceļojot vai iepērkoties ārzemēs. Turklāt maksātāju maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, izmantojot plaši pieejamus un viegli piekļūstamus elektronisko sakaru kanālus, piemēram, SMS, e-pastu vai uznirostošos paziņojumus maksātāja bankas pakalpojumu mobilajā lietotnē, būtu jāatgādina maksātājiem par piemērojamajām maksām par valūtas konvertēšanu, ja kartei piesaistītu maksājumu veic citā valūtā. Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāvienojas ar maksājumu pakalpojumu lietotājiem par elektronisko sakaru kanālu, ar kura starpniecību tie sniegs informāciju par maksām par valūtas konvertēšanu, apsverot visefektīvāko kanālu, lai sasniegtu maksātāju. Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāakceptē arī pieprasījumi no maksājumu pakalpojumu lietotājiem, kuri ietver atteikšanos no elektronisko ziņojumu saņemšanas, kuros iekļauta informācija par maksām par valūtas konvertēšanu.
- (11) Periodiski atgādinājumi ir piemēroti gadījumos, kad maksātājs ilgāku laiku uzturas ārvalstīs, piemēram, ja maksātājs ir norīkots darbā vai studē ārvalstīs vai ja maksātājs regulāri izmanto karti pirkumiem tiešsaistē vietējā valūtā. Pienākums nodrošināt šādus atgādinājumus neprasītu nesamērīgus ieguldījumus, lai pielāgotu maksājumu pakalpojumu sniedzēja esošos uzņēmējdarbības procesus un maksājumu apstrādes infrastruktūras, bet nodrošinātu, ka maksātājs būtu labāk informēts, apsverot dažādas valūtas konvertēšanas iespējas.

- (12) Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, ECB un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojums par noteikumu piemērošanu, ar kuriem vienādo pārrobežu maksājumu izmaksas euro un iekšzemes darījumu izmaksas valstu valūtās, kā arī par šajā regulā izklāstīto informēšanas prasību attiecībā uz valūtas konvertēšanu efektivitāti. Komisijai būtu arī jāanalizē turpmākas iespējas un minēto iespēju tehniskā realizējamība, proti, vienādu maksu noteikuma attiecināšana uz visām Savienības valūtām un maksu par valūtas konvertēšanu pārredzamības un salīdzināmības turpmāka uzlabošana, kā arī iespējas akceptēt valūtas konvertēšanu, ko veic puses, kas nav maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, atspējošana un iespējošana.
- (13) Ņemot vērā, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet maksājumu pārrobežu būtības dēļ tos labāk var sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 924/2009

Regulu (EK) Nr. 924/2009 groza šādi:

1) regulas 1. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Šī regula paredz noteikumus par pārrobežu maksājumiem un par maksu par valūtas konvertēšanu pārredzamību Savienībā.”;

b) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Neatkarīgi no šā punkta pirmās daļas, 3.a un 3.b pantu piemēro visiem iekšzemes un pārrobežu maksājumiem, kuri ir denominēti vai nu euro, vai kādas dalībvalsts valūtā, kas nav euro, un kuri ietver valūtas konvertēšanas pakalpojumu.”;

2) regulas 2. panta 9. punktu aizstāj ar šādu:

“9) “maksa” ir jebkura summa, ko no maksājumu pakalpojumu lietotāja iekasē maksājumu pakalpojumu sniedzējs un kas ir tieši vai netieši saistīta ar maksājumu darījumu, jebkura summa, ko no maksājumu pakalpojumu lietotāja iekasē maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai puse, kas sniedz valūtas konvertēšanas pakalpojumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 (*) 59. panta 2. punktu attiecībā uz valūtas konvertēšanas pakalpojumu, vai to apvienojums;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).”;

3) regulas 3. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Maksas, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur no maksājumu pakalpojumu lietotāja par pārrobežu maksājumiem euro valūtā, ir tādas pašas kā maksas, ko šis maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur par atbilstošiem iekšzemes maksājumiem tādā pašā apmērā un tās dalībvalsts valūtā, kurā maksājumu pakalpojumu lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“1.a Maksas, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur no maksājumu pakalpojumu lietotāja par pārrobežu maksājumiem tādās dalībvalsts valūtā, kas saskaņā ar 14. pantu paziņojusi par savu lēmumu šo regulu piemērot arī savai valsts valūtai, ir tādas pašas kā maksas, ko šis maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur no maksājumu pakalpojumu lietotājiem par atbilstošiem iekšzemes maksājumiem tai pašā apmērā un valūtā.”;

c) panta 3. punktu svīturo;

d) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Panta 1. un 1.a punktu nepiemēro maksai par valūtas konvertēšanu.”;

4) iekļauj šādu pantu:

“3.a pants

Maksas par valūtas konvertēšanu, kuras saistītas ar kartēm piesaistītiem darījumiem

1. Attiecībā uz informācijas prasībām par maksām par valūtas konvertēšanu un par piemērojamo valūtas maiņas kursu, kā noteikts Direktīvas (ES) 2015/2366 45. panta 1. punktā, 52. panta 3. punktā un 59. panta 2. punktā, maksājumu pakalpojumu sniedzēji un puses, kuras sniedz valūtas konvertēšanas pakalpojumus bankomātā vai tirdzniecības vietā, kā noteikts minētās direktīvas 59. panta 2. punktā, norāda kopējās maksas par valūtas konvertēšanu kā procentuālu uzcenojumu salīdzinājumā ar aktuālākajiem pieejamajiem Eiropas Centrālās bankas (ECB) publiskotajiem valūtas maiņas atsaucēs kursiem. Minēto uzcenojumu atklāj pirms maksājuma darījuma uzsākšanas.

2. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji 1. punktā minētos uzcenojumus arī publisko saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot plaši pieejamu un viegli piekļūstamu elektroniskās saziņas platformu.

3. Papildus informācijai, kas minēta 1. punktā, puse, kas sniedz valūtas konvertēšanas pakalpojumus bankomātā vai tirdzniecības vietā, pirms maksājuma darījuma uzsākšanas sniedz maksātājam šādu informāciju:

a) summu, kas jāmaksā maksājuma saņēmējam valūtā, kuru izmanto maksājuma saņēmējs;

b) summu, kas maksātājam jāmaksā maksātāja konta valūtā.

4. Puse, kas sniedz valūtas konvertēšanas pakalpojumus bankomātā vai tirdzniecības vietā, skaidri parāda 1. punktā minēto informāciju bankomātā vai tirdzniecības vietā. Pirms maksājuma darījuma uzsākšanas minētā puse arī informē maksātāju par iespēju samaksāt maksājuma saņēmēja izmantojamā valūtā, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam pēc tam veicot valūtas konvertēšanu. Šā panta 1. un 3. punktā minēto informāciju pēc maksājuma darījuma uzsākšanas arī dara pieejamu maksātājam, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju.

5. Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksātājam par katru maksājumu karti, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs izsniedzis maksātājam un kura ir piesaistīta tam pašam kontam, nosūta elektronisku ziņojumu ar 1. punktā minēto informāciju bez liekas kavēšanās pēc tam, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksājuma uzdevumu skaidras naudas izņemšanai bankomātā vai maksājumu tirdzniecības vietā, kas ir denominēts jebkurā Savienības valūtā un atšķiras no maksātāja konta valūtas.

Neatkarīgi no pirmās daļas šādu ziņojumu nosūta reizi katrā mēnesī, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs saņem no maksātāja maksājuma uzdevumu, kas ir denominēts tajā pašā valūtā.

6. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs vienojas ar maksājumu pakalpojumu lietotāju par plaši pieejamu un viegli piekļūstamu elektronisko sakaru kanālu vai kanāliem, ar kuru starpniecību maksājumu pakalpojumu sniedzējs nosūtīs 5. punktā minēto ziņojumu.

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs piedāvā maksājumu pakalpojumu lietotājiem iespēju atteikties no 5. punktā minēto elektronisko ziņojumu saņemšanas.

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājumu pakalpojumu lietotājs var vienoties, ka 5. punktu un šo punktu nepiemēro pilnīgi vai daļēji, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs.

7. Šajā pantā minēto informāciju sniedz bez maksas neitrālā un saprotamā veidā.”;

5) iekļauj šādu pantu:

“3.b pants

Maksa par valūtas konvertēšanu, kas saistīta ar kredīta pārvedumiem

1. Ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs piedāvā valūtas konvertēšanas pakalpojumu saistībā ar kredīta pārvedumu, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 24. punktā, kas tiek tieši uzsākts tiešsaistē, izmantojot tīmekļa vietni vai maksājumu pakalpojumu sniedzēja bankas pakalpojumu mobilo lietotni, maksājumu pakalpojumu sniedzējs attiecībā uz minētās direktīvas 45. panta 1. punktu un 52. panta 3. punktu pirms maksājuma darījuma uzsākšanas skaidrā, neitrālā un saprotamā veidā informē maksātāju par aplēsto maksu par valūtas konvertēšanas pakalpojumiem, ko piemēro kredīta pārvedumam.

2. Pirms maksājuma darījuma uzsākšanas maksājumu pakalpojumu sniedzējs skaidrā, neitrālā un saprotamā veidā paziņo maksātājam aplēsto kopējo kredīta pārveduma summu maksātāja konta valūtā, tostarp jebkādu maksu par darījumiem un jebkādu maksu par valūtas konvertēšanu. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs paziņo arī aplēsto summu, kas ir jāpārskaita maksājuma saņēmējam valūtā, kuru tas izmanto.”;

6) regulas 15. pantu aizstāj ar šādu:

“15. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2022. gada 19. aprīlim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, ECB un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu un ietekmi, kurā jo īpaši iekļauj:

- a) novērtējumu par to, kā maksājumu pakalpojumu sniedzēji piemēro šīs regulas 3. pantu, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/518 (*);
- b) novērtējumu par apjomu un maksu izmaiņām iekšzemes un pārrobežu maksājumiem dalībvalstu valūtās un euro kopš Regulas (ES) 2019/518 pieņemšanas;
- c) novērtējumu par šīs regulas 3. panta ietekmi, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (ES) 2019/518, par maksu par valūtas konvertēšanu un citu maksu, kas saistītas ar maksājumu pakalpojumiem, attīstību gan maksātājiem, gan maksājumu saņēmējiem;
- d) novērtējumu par šīs regulas 3. panta 1. punkta tādas grozīšanas paredzamo ietekmi, kuru jāattiecina uz visām dalībvalstu valūtām;
- e) novērtējumu par to, kā valūtas konvertēšanas pakalpojumu sniedzēji piemēro informēšanas prasības, kas noteiktas šīs regulas 3.a un 3.b pantā, un valsts tiesību aktus, ar kuriem īsteno Direktīvas (ES) 2015/2366 45. panta 1. punktu, 52. panta 3. punktu un 59. panta 2. punktu, un vai minētie noteikumi ir uzlabojuši maksu par valūtas konvertēšanu pārredzamību;
- f) novērtējumu par to, vai un kādā mērā valūtas konvertēšanas pakalpojumu sniedzēji ir saskārušies ar grūtībām, praksē piemērojot šīs regulas 3.a un 3.b pantu un valsts tiesību aktus, ar kuriem īsteno Direktīvas (ES) 2015/2366 45. panta 1. punktu, 52. panta 3. punktu un 59. panta 2. punktu;
- g) izmaksu un ieguvumu analīzi par sakaru kanāliem un tehnoloģijām, kurus izmanto vai kuri ir pieejami valūtas konvertēšanas pakalpojumu sniedzējiem un kas var vēl vairāk uzlabot maksu par valūtas konvertēšanu pārredzamību, tostarp novērtējumu par to, vai pastāv noteikti kanāli, kurus maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu pienākums piedāvāt, lai nosūtītu 3.a pantā minēto informāciju; minētajā analīzē ietver arī novērtējumu par tehniskajām iespējām vienlaicīgi atklāt informāciju, kas ir paredzēta šīs regulas 3.a panta 1. un 3. punktā, pirms katra darījuma uzsākšanas attiecībā uz visām valūtas konvertēšanas iespējām, kas pieejamas bankomātā vai tirdzniecības vietā;
- h) izmaksu un ieguvumu analīzi attiecībā uz maksātāju iespēju bloķēt valūtas konvertēšanas iespēju, ko piedāvā puse, kas nav maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, bankomātā vai tirdzniecības vietā, un mainīt savu izvēli šajā sakarībā;
- i) izmaksu un ieguvumu analīzi attiecībā uz prasības ieviešanu, kas paredz, ka maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, sniedzot valūtas konvertēšanas pakalpojumus saistībā ar individuālu maksājumu darījumu, piemēro valūtas maiņas kursu, kas ir spēkā darījuma uzsākšanas brīdī, kad tiek veikta darījuma tīrvērte un norēķins.

2. Šā panta 1. punktā minētais ziņojums aptver vismaz laikposmu no 2019. gada 15. decembra līdz 2021. gada 19. oktobrim. Tajā ņem vērā dažādu maksājumu darījumu īpatnības, jo īpaši nošķirot darījumus, kas uzsākti bankomātā un tirdzniecības vietā.

Komisija, gatavojot savu ziņojumu, var izmantot datus, ko dalībvalstis savākušas saistībā ar 1. punktu.

(* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/518 (2019. gada 19. marts), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 attiecībā uz konkrētām maksām par pārrobežu maksājumiem Savienībā un maksām par valūtas konvertēšanu (OV L 91, 29.3.2019., 36. lpp).”

2. pants

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

2. To piemēro no 2019. gada 15. decembra, ievērojot šādus izņēmumus:
- a) regulas 1. panta 6) punktu piemēro no 2019. gada 18. aprīļa;
 - b) regulas 1. panta 4) un 5) punktu attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 924/2009 3.a panta 1. līdz 4. punktu un 3.b pantu piemēro no 2020. gada 19. aprīļa;
 - c) regulas 1. panta 4) punktu attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 924/2009 3.a panta 5. un 6. punktu piemēro no 2021. gada 19. aprīļa;
 - d) regulas 1. panta 4) punktu attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 924/2009 3.a panta 7. punktu, ciktāl tas ir saistīts ar minētās regulas 3.a panta 1. līdz 4. punktu, piemēro no 2020. gada 19. aprīļa;
 - e) regulas 1. panta 4) punktu attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 924/2009 3.a panta 7. punktu, ciktāl tas ir saistīts ar minētās regulas 3.a panta 5. un 6. punktu, piemēro no 2021. gada 19. aprīļa.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 19. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/519**(2019. gada 19. marts),****ar ko groza Regulu (ES) Nr. 167/2013 par lauksaimniecības un mežsaimniecības transportlīdzekļu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Ir jāprecizē Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 167/2013 ⁽³⁾ paredzētie T1 un T2 kategorijas transportlīdzekļu apraksti attiecībā uz vadītājam tuvākās ass atrašanās vietu traktoros ar apgriežamu vadītāja vietu un attiecībā uz smaguma centra augstuma aprēķināšanas metodi. Lai precīzi un vienoti noteiktu smaguma centra augstumu T2 kategorijas transportlīdzekļiem, būtu jāatsaucas uz starptautiski piemērojamiem traktora smaguma centra noteikšanas standartiem.
- (2) Lai pareizi un pilnīgi īstenotu šo regulu un saskaņā ar to pieņemtos deleģētos un īstenošanas aktus, ārkārtīgi svarīgi ir precīzi definēt lauksaimniecības traktoru dažādās īpašības, pamatojoties uz to tehniskā raksturojuma analīzi. Ņemot vērā, ka diskusijas par kategoriju definīciju notiek attiecīgajos starptautiskajos forumos, kuros Savienība ir pārstāvēta, Komisijai šis darbs būtu jāņem vērā, lai nepieļautu nekādu nesamērīgu un negatīvu ietekmi uz tehnisko prasību un testa procedūru piemērošanu un ražotājiem, jo īpaši tiem, kas ražo ārkārtīgi specializētus traktorus.
- (3) Regulā (ES) Nr. 167/2013 būtu skaidri jānorāda, ka termins “maināmas mašīnas” atbilst terminam “maināmas iekārtas”, tādējādi regulā nodrošinot konsekventu terminoloģijas lietojumu.
- (4) Regulā (ES) Nr. 167/2013 ir noteikts, ka importētājiem ir jāglabā atbilstības sertifikāta kopija, kas attiecas uz ražojumiem, kuri neatbilst minētajai regulai vai rada nopietnu risku. Būtu skaidri jānorāda, ka runa ir par ES tipa apstiprinājuma sertifikātu. Tāpēc minētā regula būtu jāgroza, lai būtu minēts pareizais dokuments.
- (5) Regulā (ES) Nr. 167/2013 ir noteikta prasība ES tipa apstiprinājuma sertifikātam pielikumā pievienot testu rezultātus. Būtu skaidri jānorāda, ka tas, kas jāpievieno, ir testu rezultātu lapa. Tāpēc minētā regula būtu jāgroza, lai būtu minēts pareizais pielikums.
- (6) Regula (ES) Nr. 167/2013 pilnvaroja Komisiju pieņemt deleģētos aktus uz piecu gadu laikposmu, kas beidzās 2018. gada 21. martā. Tā kā joprojām ir nepieciešams atjaunināt dažādus tipa apstiprināšanas procesa elementus, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 167/2013 un saskaņā ar to pieņemtajos aktos, jo īpaši tālab, lai tos pielāgotu tehniskajai attīstībai vai izdarītu labojumus, minētajā regulā noteiktais pilnvaru deleģēšanas laikposms būtu jāpagarina, paredzot iespēju to turpmāk automātiski pagarināt.

⁽¹⁾ OVC 440, 6.12.2018., 104. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 12. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 4. marta lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 167/2013 (2013. gada 5. februāris) par lauksaimniecības un mežsaimniecības transportlīdzekļu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību (OV L 60, 2.3.2013., 1. lpp.).

- (7) Regulā (ES) Nr. 167/2013 ir atsauces uz Padomes Direktīvas 74/347/EEK (*) atcelšanu, lai gan atsaucēm vajadzētu būt uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/2/EK (²) atcelšanu, ar kuru tika kodificēta iepriekšējā direktīva. Tāpēc attiecīgās atsauces Regulā (ES) Nr. 167/2013 ir jāgroza.
- (8) Tā kā ar šo regulu groza Regulu (ES) Nr. 167/2013, nepaplašinot tās regulējuma saturu, un tā kā šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tās mēroga un ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (9) Tādēļ Regula (ES) Nr. 167/2013 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 167/2013

Regulu (ES) Nr. 167/2013 groza šādi:

1) regulas 2. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Šī regula neattiecas uz maināmām iekārtām, ko pilnīgi paceļ no zemes virsmas vai kas nevar pagriezties ap savu vertikālo asi, kad transportlīdzekļus, kuriem tās ir piespīrinātas, izmanto uz ceļa.”;

2) regulas 4. panta 2) un 3) punktu aizstāj ar šādu:

“2) “T1 kategorija” ir riteņtraktori, kam minimālā šķērsbāze uz vadītājam tuvākās ass nav īsāka par 1 150 mm, kam pašmasa darba kārtībā pārsniedz 600 kg un kam klīrens nepārsniedz 1 000 mm; traktoriem ar apgriežamu vadītāja vietu (apgriežams sēdekļis un stūres rats) vadītājam tuvākā ass ir ass, kas aprīkota ar lielākā diametra riepām;

3) “T2 kategorija” ir riteņtraktori, kam minimālā šķērsbāze ir īsāka par 1 150 mm, kam pašmasa darba kārtībā pārsniedz 600 kg un kam klīrens nepārsniedz 600 mm; ja traktora smaguma centra augstuma (ko nosaka saskaņā ar ISO standartu 789-6:1982 un mēra attiecībā pret zemi) attiecība pret vidējo minimālo šķērsbāzi uz katras ass pārsniedz 0,90, maksimālo projektēto ātrumu ierobežo līdz 30 km/h.”;

3) regulas 12. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Importētāji 10 gadu laikposmā pēc transportlīdzekļa laišanas tirgū un piecu gadu laikposmā pēc sistēmas, sastāvdaļas vai atsevišķas tehniskas vienības laišanas tirgū glabā ES tipa apstiprinājuma sertifikāta kopiju, nodrošinot, ka attiecīgie dokumenti ir pieejami apstiprinātājiestādēm un tirgus uzraudzības iestādēm, un nodrošina, lai minētajām iestādēm pēc pieprasījuma būtu pieejama 24. panta 10. punktā minētā informācijas pakete.”;

4) regulas 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) testu rezultātu lapu.”;

5) regulas 39. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Šā punkta pirmā daļa attiecas vienīgi uz tādiem transportlīdzekļiem Savienības teritorijā, kam ražošanas laikā ES tipa apstiprinājums ir bijis spēkā, bet kas netika ne reģistrēti, nedz arī nodoti ekspluatācijā līdz minētā ES tipa apstiprinājuma derīguma beigām.”;

(*) Padomes Direktīva 74/347/EEK (1974. gada 25. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru redzamības lauku un priekšējā stikla tīrītājiem (OV L 191, 15.7.1974., 5. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/2/EK (2008. gada 15. janvāris) par lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru redzamības lauku un priekšējā stikla tīrītājiem (Kodificēta versija) (OV L 24, 29.1.2008., 30. lpp.).

6) regulas 71. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Pilnvaras pieņem 17. panta 5. punktā, 18. panta 4. punktā, 19. panta 6. punktā, 20. panta 8. punktā, 27. panta 6. punktā, 28. panta 6. punktā, 45. panta 4. punktā, 49. panta 3. punktā, 53. panta 12. punktā, 61. pantā un 70. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2013. gada 22. marta. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu ne vēlāk kā 2022. gada 22. jūnijā un deviņus mēnešus pirms katra nākamā piecu gadu laikposma beigām.”;

7) regulas 76. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Neskarot šīs regulas 73. panta 2. punktu, direktīvas 76/432/EEK, 76/763/EEK, 77/537/EEK, 78/764/EEK, 80/720/EEK, 86/297/EEK, 86/298/EEK, 86/415/EEK, 87/402/EEK, 2000/25/EK, 2003/37/EK, 2008/2/EK, 2009/57/EK, 2009/58/EK, 2009/59/EK, 2009/60/EK, 2009/61/EK, 2009/63/EK, 2009/64/EK, 2009/66/EK, 2009/68/EK, 2009/75/EK, 2009/76/EK un 2009/144/EK atceļ no 2016. gada 1. janvāra.”

2. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 19. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2019/520

(2019. gada 19. marts)

par ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmu savstarpēju izmantojamību un informācijas par ceļu lietošanas maksu nesamaksāšanu pārrobežu apmaiņas veicināšanu Savienībā

(pārstrādāta redakcija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/52/EK ⁽⁴⁾ ir būtiski grozīta. Tā kā ir jāizdara turpmāki grozījumi, skaidrības labad minētā direktīva būtu jāpārstrādā.
- (2) Ir vēlams panākt ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmu plašu ieviešanu dalībvalstīs un kaimiņvalstīs, un sistēmām ir jābūt pēc iespējas uzticamām, lietotājdraudzīgām, izmaksu ziņā efektīvām un piemērotām turpmākai ceļu lietotāju maksājumu iekasēšanas politikas attīstībai Savienības līmenī un turpmākajai tehnikas attīstībai. Tāpēc ir jānodrošina ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmu savstarpēja izmantojamība, lai samazinātu izmaksas un slogu, kas saistīts ar nodevu maksāšanu visā Savienībā.
- (3) Savstarpēji izmantojamas ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmas veicina to mērķu sasniegšanu, kas ir noteikti Savienības tiesību aktos, kuros ir reglamentētas ceļu lietotāju nodevas.
- (4) Savstarpējas izmantojamības trūkums ir būtiska ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmu problēma, ja noteiktais ceļu lietošanas maksas apmērs ir saistīts ar transportlīdzekļa nobraukto attālumu (maksas, kas atkarīga no nobrauktā attāluma) vai ar transportlīdzekļa izbraukšanu cauri īpašam punktam (piemēram, maksas pie barjeras). Tādēļ noteikumi par ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmu savstarpēju izmantojamību būtu jāpiemēro tikai minētajām sistēmām, bet nebūtu jāpiemēro sistēmām, kurās noteiktais ceļu lietošanas maksas apmērs ir saistīts ar laiku, ko transportlīdzeklis ir pavadījis infrastruktūrā, kuru lieto par maksu (piemēram, no laika atkarīgas maksas, tādas kā vinjetes).
- (5) Ceļu lietošanas maksu maksāšanas pienākuma izpildes pārrobežu nodrošināšana Savienībā ir būtiska problēma visu veidu sistēmās – gan tajās, kas ir balstītas uz nobraukto attālumu, gan tajās, kas balstītas uz barjeru vai uz laiku, gan elektroniskajās, gan manuālajās. Tādēļ, lai risinātu tādu problēmu kā pārrobežu piespiedu izpilde pēc ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanas, noteikumi par informācijas pārrobežu apmaiņu būtu jāpiemēro visām minētajām sistēmām.
- (6) Valstu tiesību aktos ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanu var kvalificēt gan kā administratīvu pārkāpumu, gan kā noziedzīgu nodarījumu. Šī direktīva būtu jāpiemēro neatkarīgi no tā, kā attiecīgais pārkāpums tiek kvalificēts.

⁽¹⁾ OV C 81, 2.3.2018., 181. lpp.

⁽²⁾ OV C 176, 23.5.2018., 66. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 14. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 4. marta lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/52/EK (2004. gada 29. aprīlis) par ceļu lietotāju nodokļa elektronisko iekasēšanas sistēmu savstarpēju izmantojamību Kopienā (OV L 166, 30.4.2004., 124. lpp.).

- (7) Ņemot vērā to, ka Savienības mērogā nav maksu par autostāvvietu saskaņīgas klasifikācijas un tās ar infrastruktūras izmantošanu ir saistītas netieši, maksas par autostāvvietu nebūtu jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā.
- (8) Ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmu savstarpējas izmantojamības nolūkā ir jāaskaņo izmantotā tehnoloģija un saskarnes starp savstarpējas izmantojamības komponentiem.
- (9) Tehnoloģiju un saskarņuaskaņošana būtu jāatbalsta ar atbilstīgu atklātu un publisku standartu, kas bez diskriminācijas ir pieejami visiem sistēmu piegādātājiem, izstrādi un uzturēšanu.
- (10) Lai ar savām transportlīdzekļu iekārtām (*OBE*) aptvertu vajadzīgās sakaru tehnoloģijas, būtu jāatļauj Eiropas ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmas (*EETS*) pakalpojumu sniedzējiem izmantot citas transportlīdzeklī jau esošas aparatūras un programmatūras sistēmas, piemēram, satelītnavigācijas sistēmas vai pārnēsājamas ierīces, un veidot savienojumus ar tām.
- (11) Būtu jāņem vērā ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmas īpašās iezīmes, kas patlaban piemērojamas mazas noslodzes transportlīdzekļiem. Šādas ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmas patlaban neizmanto satelītpozicionēšanu vai mobilos sakarus, tāpēc būtu jāatļauj *EETS* pakalpojumu sniedzējiem ierobežotu laikposmu mazas noslodzes transportlīdzekļu lietotājus nodrošināt ar *OBE*, kas piemērotas izmantošanai tikai ar 5,8 GHz mikroviļņu tehnoloģiju. Šai atkāpei nebūtu jāskar dalībvalstu tiesības īstenot uz satelītiem balstītu nodevu iekasēšanu mazas noslodzes transportlīdzekļiem.
- (12) Nodevu iekasēšanas sistēmas, kas balstītas uz automātiskas numura zīmes atpazīšanas (*ANPR*) tehnoloģiju, prasa vairāk iekasēšanas darījumu manuālu pārbaūžu atbalsta sistēmā nekā sistēmas, kas izmanto *OBE*. Sistēmas, kas izmanto *OBE*, ir efektīvākas lielos ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas apgabalos, bet sistēmas, kas izmanto *ANPR* tehnoloģiju, ir piemērotākas maziem apgabaliem, piemēram, nodevu iekasēšanai pilsētās, kur *OBE* izmantošana radītu nesamērīgas izmaksas vai administratīvo slogu. *ANPR* tehnoloģija var būt noderīga kombinācijā ar citām tehnoloģijām.
- (13) Ar *ANPR* tehnoloģiju saistītu risinājumu tehniskās attīstības nolūkā standartizācijas struktūras būtu jānodrošina noteikt nepieciešamos tehniskos standartus.
- (14) *EETS* pakalpojumu sniedzēju īpašās tiesības un pienākumi būtu jāpiemēro subjektiem, kas pierāda, ka tie ir izpildījuši konkrētas prasības, un ir reģistrēti kā *EETS* pakalpojumu sniedzēji tajā dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību.
- (15) Lai nodrošinātu, ka tirgus darbojas taisnīgi un efektīvi, būtu skaidri jādefinē galveno *EETS* dalībnieku, proti, *EETS* pakalpojumu sniedzēju, nodevu iekasētāju un *EETS* lietotāju, tiesības un pienākumi.
- (16) Ir īpaši svarīgi aizsargāt dažas *EETS* pakalpojumu sniedzēju tiesības, piemēram, tiesības uz komerciāli sensitīvu datu aizsardzību, un to darīt, neietekmējot negatīvi nodevu iekasētājiem un *EETS* lietotājiem sniegto pakalpojumu kvalitāti. Jo īpaši nodevu iekasētājam būtu jāprasa nedarīt zināmus komerciāli sensitīvus datus nevienam attiecīgā *EETS* pakalpojumu sniedzēja konkurentam. To datu apjoms un veids, kurus *EETS* pakalpojumu sniedzēji dara zināmus nodevu iekasētājiem, lai aprēķinātu nodevas un tās piemērotu vai lai pārbaudītu nodevas, kuras *EETS* pakalpojumu sniedzēji ir noteikuši *EETS* lietotāju transportlīdzekļiem, nedrīkstētu pārsniegt minimāli nepieciešamo.
- (17) Būtu jāprasa *EETS* pakalpojumu sniedzējiem izpildes pasākumos pilnībā sadarboties ar nodevu iekasētājiem, lai palielinātu ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmu vispārējo efektivitāti. Tāpēc gadījumos, kad rodas aizdomas par ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanu, nodevu iekasētājiem vajadzētu būt tiesīgiem no *EETS* pakalpojumu sniedzējiem pieprasīt datus par transportlīdzekli un transportlīdzekļa īpašnieka vai turētāju, kas ir *EETS* pakalpojumu sniedzēja klients, ar nosacījumu, ka šos datus izmanto tikai izpildes nolūkiem.
- (18) Lai *EETS* pakalpojumu sniedzēji varētu nediskriminējošā veidā konkurēt par visiem klientiem konkrētā *EETS* apgabalā, ir svarīgi, lai viņiem tiktu dota iespēja tikt akreditētiem minētajā apgabalā pietiekami agri, lai viņi varētu piedāvāt pakalpojumus lietotājiem pirmajā ceļu lietotāju nodevas iekasēšanas sistēmas darbības dienā.
- (19) Nodevu iekasētājiem vajadzētu nodrošināt *EETS* pakalpojumu sniedzējiem piekļuvi savam *EETS* apgabalam bez jebkādas diskriminācijas.
- (20) Lai visiem *EETS* pakalpojumu sniedzējiem nodrošinātu pārskatāmību un piekļuvi *EETS* apgabaliem bez jebkādas diskriminācijas, nodevu iekasētājiem apgabala paziņojumā būtu jāpublicē visa nepieciešamā informācija par piekļuves tiesībām *EETS*.

- (21) Visām OBE lietotāju atļaidēm vai nodevu samazinājumiem, kurus piedāvā kāda dalībvalsts vai nodevu iekasētājs, vajadzētu būt pārredzamiem, publiski izziņotiem un saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem pieejamiem arī EETS pakalpojumu sniedzēju klientiem.
- (22) EETS pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu būt tiesībām uz taisnīgu atlīdzību, kuru aprēķina, pamatojoties uz pārredzamu, nediskriminējošu un identisku metodoloģiju.
- (23) Nodevu iekasētājiem būtu jāļauj no EETS pakalpojumu sniedzēja atlīdzības atskaitīt attiecīgās izmaksas, kas radušās par EETS paredzēto ceļu nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmas elementu nodrošināšanu, ekspluatēšanu un uzturēšanu.
- (24) EETS pakalpojumu sniedzējiem būtu jāsamaksā nodevu iekasētājam visas nodevas, kas jāmaksā to klientiem, tomēr EETS pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu būt atbildīgiem par nodevām, kuras nav samaksājuši to klienti, ja pēdējie minētie ir aprīkoti ar OBE, kas nodevu iekasētājam ir deklarēts kā atzīts par nederīgu.
- (25) Ja tiesību subjekts, kas ir nodevu iekasēšanas pakalpojuma sniedzējs, pilda arī citas funkcijas elektroniskajā ceļu lietotāju nodevu iekasēšanas sistēmā vai veic citas darbības, kas nav tieši saistītas ar elektronisku nodevu iekasēšanu, tam būtu jāprasa veikt uzskaiti, kas skaidri nodalītu izmaksas un ieņēmumus, kuri ir saistīti ar nodevu iekasēšanas pakalpojumu sniegšanu, no izmaksām un ieņēmumiem, kas saistīti ar citām darbībām, un pēc pieprasījuma sniegt attiecīgajai samierināšanas struktūrai vai tiesu iestādei informāciju par minētajām izmaksām un ieņēmumiem, kuri saistīti ar nodevu iekasēšanas pakalpojuma sniegšanu. Šķērssubsīdijām starp darbībām, ko kāds veic kā nodevu iekasēšanas pakalpojuma sniedzējs, un citām darbībām nevajadzētu būt atļautām.
- (26) Lietotājiem vajadzētu būt iespējai abonēt EETS pie jebkura EETS pakalpojumu sniedzēja neatkarīgi no viņu valstspiederības, dzīvesvietas dalībvalsts vai transportlīdzekļa reģistrācijas dalībvalsts.
- (27) Lai novērstu dubultus maksājumus un sniegtu lietotājiem juridisko noteiktību, nodevas samaksāšana EETS pakalpojumu sniedzējam būtu jāuzskata par lietotāja pienākumu izpildi attiecībā pret attiecīgo nodevu iekasētāju.
- (28) Nodevu iekasētāju un EETS pakalpojumu sniedzēju līgumattiecībām cita starpā būtu jānodrošina nodevu pareiza samaksa.
- (29) Būtu jāizveido mediācijas procedūra, lai izšķirtu nodevu iekasētāju un EETS pakalpojumu sniedzēju strīdus, kas rodas līgumsarunu un līgumattiecību laikā. Nodevu iekasētājiem un EETS pakalpojumu sniedzējiem būtu jāapspriežas ar nacionālajām samierināšanas struktūrām, lai rastu tādu strīdu noregulējumu, kas ir saistīti ar tiesībām nediskriminējošā veidā piekļūt EETS apgabaliem.
- (30) Samierināšanas struktūrām vajadzētu būt pilnvarotām pārbaudīt, ka nevienam EETS pakalpojumu sniedzējam piemērotie līgumnosacījumi nav diskriminējoši. Jo īpaši tām vajadzētu būt pilnvarotām pārbaudīt, vai atlīdzība, ko nodevu iekasētāji piedāvā EETS pakalpojumu sniedzējiem, atbilst šajā direktīvā noteiktajiem principiem.
- (31) EETS lietotāju satiksmes datiem ir būtiska nozīme dalībvalstu transporta politikas nostiprināšanā. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieprasīt šādus datus no nodevu iekasēšanas pakalpojuma sniedzējiem, tostarp no EETS pakalpojumu sniedzējiem, satiksmes politikas izstrādes un satiksmes pārvaldības stiprināšanas nolūkā vai citādi nekomerciālai izmantošanai no valsts puses, ievērojot piemērojamos datu aizsardzības noteikumus.
- (32) Ir nepieciešams satvars, kas paredz EETS pakalpojumu sniedzēju akreditācijas procedūras EETS apgabalā un kas nodrošina taisnīgu piekļuvi tirgum, vienlaikus garantējot adekvātu pakalpojuma līmeni. EETS apgabala paziņojumā būtu sīki jānosaka EETS pakalpojuma sniedzēja akreditācijas EETS apgabalā procedūra un jo īpaši procedūra, ar kuru pārbauda atbilstību specifikācijām un savstarpējas izmantojamības elementu piemērotību lietošanai. Šai procedūrai vajadzētu būt vienai un tai pašai visiem EETS pakalpojumu sniedzējiem.
- (33) Lai nodrošinātu EETS tirgus dalībniekiem vieglu piekļuvi informācijai, dalībvalstīm būtu jāprasa apkopot un publiski pieejamos valstu reģistros publicēt visus svarīgos datus saistībā ar EETS.

- (34) Lai varētu panākt tehnoloģisko progresu, ir svarīgi, lai nodevu iekasētājiem būtu iespēja testēt jaunas nodevu iekasēšanas tehnoloģijas vai koncepcijas. Tomēr šādiem testiem vajadzētu būt ierobežotiem, un *EETS* pakalpojumu sniedzējiem nebūtu jāprasa piedalīties tajos. Komisijai vajadzētu būt iespējai neatļaut šādus testus, ja tie varētu skart parastās elektroniskās ceļu lietotāju nodevu iekasēšanas sistēmas vai *EETS* pareizu darbību.
- (35) Ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmu tehnisko specifikāciju lielas atšķirības varētu kavēt nodevu elektroniskās iekasēšanas savstarpējas izmantojamības sasniegšanu visas Savienības mērogā un tādējādi veicināt to, ka turpinās pašreizējā situācija, kurā lietotājiem, lai Savienībā samaksātu ceļu lietotāju nodevas, ir nepieciešamas vairākas *OBE*. Šī situācija nelabvēlīgi ietekmē pārvadājumu efektivitāti, nodevu iekasēšanas sistēmu izmaksu efektivitāti un transporta politikas mērķu sasniegšanu. Tāpēc būtu jārisina šīs situācijas pamatā esošās problēmas.
- (36) Kaut gan pārrobežu savstarpēja izmantojamība Savienībā uzlabojas, vidēja termiņa un ilgtermiņa mērķis ir radīt iespēju Savienībā ceļot ar vienu *OBE*. Tāpēc, lai samazinātu administratīvo slogu un ceļu lietotājiem radītās izmaksas, ir svarīgi, ka Komisija sagatavo ceļvedi šā mērķa sasniegšanai, lai atvieglotu personu brīvu pārvietošanos un brīvu preču apriti Savienībā, tam negatīvi neietekmējot konkurenci tirgū.
- (37) *EETS* ir saskaņā ar tirgus mehānismiem sniegts pakalpojums, tāpēc *EETS* pakalpojumu sniedzējiem nebūtu jāliek savus pakalpojumus sniegt uzreiz visā Savienībā. Tomēr lietotāju interesēs *EETS* pakalpojumu sniedzējiem būtu jāaptver visi *EETS* apgabali ikvienā valstī, kurā tie nolemj sniegt savus pakalpojumus. Turklāt Komisijai būtu jānovērtē, vai *EETS* pakalpojumu sniedzējiem paredzētā elastība nenoved pie mazo vai perifēro *EETS* apgabalu izslēgšanas no *EETS*, un, ja tā konstatē, ka tā notiek, vajadzības gadījumā jārikojas.
- (38) *EETS* apgabala paziņojumā būtu izsmelši jāapraksta *EETS* pakalpojumu sniedzēju darbības attiecīgajā *EETS* apgabalā komercnosacījumu satvars. Jo īpaši tajā būtu jāapraksta metodoloģija, ko izmanto *EETS* pakalpojumu sniedzēju atlīdzības aprēķināšanā.
- (39) Ja tiek ieviesta jauna ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēma vai tiek būtiski mainīta pastāvošā sistēma, nodevu iekasētājam būtu jāpublicē jaunie vai atjauninātie *EETS* apgabalu paziņojumi, paredzot pietiekamu termiņu, kurā *EETS* pakalpojumu sniedzēji attiecīgajā sistēmā varētu akreditēties pirmo reizi vai atkārtoti vēlākais vienu mēnesi pirms tās darbības sākuma dienas. Nodevu iekasētājam būtu jāizstrādā un jāievēro *EETS* pakalpojumu sniedzēju pirmreizējās vai attiecīgi atkārtotās akreditācijas procedūra, lai šo procedūru varētu pabeigt vēlākais vienu mēnesi pirms jaunās vai būtiski mainītās sistēmas darbības sākuma. Nodevu iekasētājiem būtu jāizpilda sava plānotās procedūras daļa, kā ir definēts *EETS* apgabala paziņojumā.
- (40) Nodevu iekasētājiem nebūtu jāprasa *EETS* pakalpojumu sniedzējiem īstenot īpašus tehniskus risinājumus, kas varētu apdraudēt savstarpēju izmantojamību attiecībā uz citiem *EETS* apgabaliem un pastāvošajiem *EETS* pakalpojuma sniedzēja savstarpējas izmantojamības elementiem un nebūtu jānosaka *EETS* pakalpojumu sniedzējiem pienākums šādus īpašus risinājumus īstenot.
- (41) *EETS* var ievērojami samazināt starptautisko autopārvadātāju un autovadītāju administratīvās izmaksas un slogu.
- (42) *EETS* pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu būt tiesībām *EETS* lietotājiem izrakstīt rēķinus. Tomēr nodevu iekasētājiem būtu jāatļauj pieprasīt, lai šie rēķini tiktu nosūtīti viņu uzdevumā un viņu vārdā, jo rēķina izrakstīšana nepastarpināti no *EETS* pakalpojumu sniedzēju puses var dažos *EETS* apgabalos radīt negatīvas administratīvas un fiskālas sekas.
- (43) Katrai dalībvalstij, kurai ir vismaz divi *EETS* apgabali, būtu jānorīko struktūra, kas īstenotu saziņu ar *EETS* pakalpojumu sniedzējiem, kuri vēlētos sniegt *EETS* pakalpojumu tās teritorijā, lai sekmētu šo pakalpojumu sniedzēju sakarus ar nodevu iekasētājiem.
- (44) Ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas un citi pakalpojumi, piemēram, sadarbīgu *ITS* (*C-ITS*) lietotnes maza darbības attāluma sakariem starp transportlīdzekļiem un starp transportlīdzekli un infrastruktūru, izmanto līdzīgas tehnoloģijas un blakusesošas frekvenču joslas. Turpmāk pēc izmaksu, ieguvumu, tehnisko šķēršļu un to novēršanas iespēju rūpīgas novērtēšanas būtu vērtīgi izpētīt iespējas ceļu lietotāju nodevu elektroniskai iekasēšanai pielietot citas jaunās tehnoloģijas. Svarīgi ir īstenot pasākumus, lai esošos ieguldījumus 5,8 GHz mikroviļņu tehnoloģijā aizsargātu no citu tehnoloģiju radītiem traucējumiem.
- (45) Neskarot tiesību aktus par valsts atbalstu un konkurenci, dalībvalstīm būtu jāatļauj izstrādāt pasākumus, lai veicinātu elektronisko nodevu iekasēšanu un rēķinu sagatavošanu.

- (46) Kad standartizācijas iestādes pārskata standartus, kuri attiecas uz EETS, vajadzētu veikt atbilstīgus pārejas pasākumus, ar ko nodrošina EETS nepārtrauktību un standartu pārskatīšanas brīdī jau izmantoto savstarpējas izmantojamības komponentu saderību ar ceļu lietotāju nodevu iekasēšanas sistēmām.
- (47) EETS būtu jāļauj attīstīties intermodālām transporta sistēmām, vienlaikus cenšoties nodrošināt principu "lietotājs maksā" un "piesārņotājs maksā" ievērošanu.
- (48) Ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmu problemātiskie aspekti to pārkāpēju identificēšanā, kas nav attiecīgās valsts iedzīvotāji, kavē šādu sistēmu turpmāku izplatīšanos un principu "lietotājs maksā" un "piesārņotājs maksā" plašāku piemērošanu uz Savienības ceļiem, un tādēļ ir jārod veids, kā identificēt šādas personas un apstrādāt viņu personas datus.
- (49) Konsekvences un resursu efektīvas izmantošanas labad sistēmai, ko pielieto apmaiņai ar informāciju par ceļu lietošanas maksas nemaksātājiem un viņu transportlīdzekļiem, vajadzētu izmantot tos pašus rīkus kā sistēmai, ko pielieto apmaiņai ar informāciju par ceļu satiksmes drošības noteikumu pārkāpumiem, kura paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/413 ⁽⁵⁾.
- (50) Dažās dalībvalstīs ceļu lietošanas maksas nesamaksāšana tiek konstatēta vienīgi pēc tam, kad lietotājam ir paziņots pienākums maksāt ceļu lietošanas maksu. Tā kā ar šo direktīvu nesaskaņo valstu tiesību aktus šajā sakarā, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai piemērot šo direktīvu, lai paziņošanas nolūkā identificētu lietotājus un transportlīdzekļus. Tomēr šāda paplašināta piemērošana būtu jāatļauj vienīgi tad, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi.
- (51) Turpmākas procedūras, ko uzsāk pēc ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanas, Savienībā nav saskaņotas. Bieži identificētajam ceļu lietotājam sniedz iespēju samaksāt maksājamo ceļu lietošanas maksu vai fiksētu summu tās vietā tieši subjektam, kas atbildīgs par ceļu lietošanas maksas iekasēšanu, pirms dalībvalsts iestādes sāk turpmākas administratīvās procedūras vai kriminālprocesu. Ir svarīgi nodrošināt, ka visiem ceļu lietotājiem ar līdzīgiem nosacījumiem ir pieejama šāda efektīva procedūra, ar ko izbeigt ceļu lietošanas maksas nemaksāšanu. Šajā nolūkā dalībvalstīm vajadzētu atļaut nodrošināt par ceļu lietošanas maksas iekasēšanu atbildīgajai subjektam datus, kas nepieciešami, lai identificētu ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanā iesaistīto transportlīdzekli un uz minētā transportlīdzekļa īpašnieku vai turētāju, ar nosacījumu, ka tiek garantēta personas datu pienācīga aizsardzība. Šajā sakarā dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ar attiecīgā subjekta izdotā maksājuma rīkojuma izpildīšanu tiek izbeigta ar ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanu saistītā procedūra.
- (52) Dažās dalībvalstīs gadījumus, kad ceļu lietošanas maksu var samaksāt, tikai izmantojot OBE, bet transportlīdzeklim nav OBE vai tā nedarbojas, uzskata par ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanu.
- (53) Dalībvalstīm būtu jāsniedz Komisijai informācija un dati, kas vajadzīgi, lai novērtētu to, cik efektīvas un lietderīgas ir sistēmas apmaiņai ar informāciju par ceļu lietošanas maksas nemaksātājiem. Komisijai būtu jānovērtē saņemtie dati un informācija un vajadzības gadījumā jāierosina grozījumi šajā direktīvā.
- (54) Analizējot iespējamus pasākumus tam, kā Savienībā turpmāk veicināt ceļu lietošanas maksu maksāšanas pienākuma pārrobežu piespiedu izpildi, Komisijai savā ziņojumā būtu jānovērtē arī dalībvalstu savstarpējās palīdzības nepieciešamība.
- (55) Pienākuma maksāt ceļu lietošanas maksas izpildes panākšana, tā transportlīdzekļa un transportlīdzekļa īpašnieka vai turētāja identificēšana, attiecībā uz kuru ir konstatēts, ka nav samaksāta ceļu lietošanas maksu, un informācijas vākšana par lietotāju nolūkā nodrošināt to, ka nodevu iekasētājs pilda savus pienākumus pret nodokļu iestādēm, tas viss ietver personas datu apstrādi. Šāda apstrāde ir jāveic saskaņā ar Savienības noteikumiem, kas, *inter alia*, ir izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679 ⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/680 ⁽⁷⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/58/EK ⁽⁸⁾. Tiesības uz personas datu aizsardzību ir skaidri atzītas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. pantā.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/413 (2015. gada 11. marts), ar ko veicina pārrobežu apmaiņu ar informāciju par ceļu satiksmes drošības noteikumu pārkāpumiem (OV L 68, 13.3.2015., 9. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

- (56) Šī direktīva neietekmē dalībvalstu brīvību paredzēt noteikumus, ar ko reglamentē ceļu infrastruktūras maksājumus un nodokļu jautājumus.
- (57) Lai veicinātu pārrobežu apmaiņu ar informāciju par transportlīdzekļiem un transportlīdzekļu īpašniekiem vai turētājiem, saistībā ar kuriem ir notikusi ceļu lietošanas maksu nesamaksāšana, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu attiecībā uz I pielikuma grozīšanu, lai atspoguļotu izmaiņas Savienības tiesību aktos. Pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu Komisijai būtu jādeleģē arī attiecībā uz sīki izstrādātas informācijas noteikšanu, kas nepieciešama transportlīdzekļu klasificēšanas vajadzībām, lai izveidotu piemērojamās tarifu shēmas, precīzāk definētu EETS lietotāju pienākumu saistībā ar datu sniegšanu EETS pakalpojumu sniedzējam un OBE izmantošanu un darbībām ar to, noteiktu prasības savstarpējas izmantojamības komponentiem attiecībā uz drošumu, veselības aizsardzību, uzticamību, pieejamību, vides aizsardzību, tehnisko saderību, drošību, privātumu, darbību un pārvaldību, noteiktu vispārējās infrastruktūras prasības savstarpējas izmantojamības komponentiem un lai noteiktu minimālos atbilstības kritērijus paziņotajām struktūrām. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽⁹⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (58) Šīs direktīvas īstenošanai ir vajadzīgi vienādi nosacījumi tehnisko un administratīvo specifikāciju piemērošanai, lai dalībvalstīs izvērstu procedūra, kas iesaista EETS dalībniekus un saskarnes starp tiem, nolūkā sekmēt savstarpēju izmantojamību un nodrošināt, ka valstu nodevu iekasēšanas tirgi tiek regulēti ar līdzvērtīgiem noteikumiem. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai un noteiktu minētās tehniskās un administratīvās specifikācijas, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁰⁾.
- (59) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi attiecībā uz termiņu III pielikuma B daļā minētās direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos.
- (60) Šajā direktīvā ņemtas vērā pamattiesības un ievēroti principi, kas noteikti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši attiecībā uz personas datu aizsardzību.
- (61) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju⁽¹¹⁾,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā direktīvā ir paredzēti nosacījumi, kas ir nepieciešami šādiem nolūkiem:
- a) nodrošināt elektronisko ceļu lietotāju nodevu iekasēšanas sistēmu savstarpēju izmantojamību uz visiem Savienības ceļu tīkla pilsētu un starppilsētu autoceļiem, automaģistrālēm, galvenajiem ceļiem un mazas nozīmes ceļiem un pie dažādām būvēm, piemēram, tuneļiem vai tiltiem, un prāmjiem; un
- b) veicināt pārrobežu apmaiņu ar transportlīdzekļa reģistrācijas datiem par transportlīdzekļiem un transportlīdzekļu īpašniekiem vai turētājiem, saistībā ar kuriem notikusi jebkuru ceļu lietošanas maksu nesamaksāšana Savienībā.

Lai ņemtu vērā subsidiaritātes principu, šo direktīvu piemēro, neskarot dalībvalstu pieņemtos lēmumus iekasēt ceļu lietošanas maksas par konkrētiem transportlīdzekļu veidiem un noteikt minēto maksu apmēru un to iekasēšanas mērķi.

⁽⁹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

2. Šīs direktīvas 3.–22. pantu nepiemēro:
 - a) ceļu lietotāju nodevu iekasēšanas sistēmām, kuras nav elektroniskas 2. panta 10. punkta nozīmē; un
 - b) mazām, tikai vietējas nozīmes ceļu lietotāju nodevu iekasēšanas sistēmām, attiecībā uz kurām atbilstība 3.–22. panta prasībām izmaksātu nesamērīgi dārgi salīdzinājumā ar priekšrocībām.
3. Šo direktīvu nepiemēro maksām par autostāvvietu.
4. Mērķi nodrošināt ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmu savstarpēju izmantojamību Savienībā panāk, izmantojot Eiropas ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmu (*EETS*), kas papildina vietējos ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas pakalpojumus dalībvalstīs.
5. Ja valsts tiesību aktos ir paredzēts paziņojums lietotājam par pienākumu maksāt, pirms var konstatēt ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanu, dalībvalstis šo direktīvu var piemērot arī tam, lai paziņojuma nolūkos identificētu transportlīdzekļa īpašnieku vai turētāju un pašu transportlīdzekli, bet tikai tad, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:
 - a) nav citu iespēju identificēt transportlīdzekļa īpašnieku vai turētāju; un
 - b) paziņojums transportlīdzekļa īpašniekam vai turētājam par pienākumu maksāt saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir obligāts ceļu lietošanas maksas samaksāšanas procedūras posms.
6. Ja dalībvalsts piemēro 5. punktu, tā veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka visas turpmākās procesuālās darbības saistībā ar pienākumu maksāt ceļu lietošanas maksu īsteno valsts iestādes. Atsauces uz ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanu šajā direktīvā ietver gadījumus, kas izklāstīti 5. punktā, ja dalībvalsts, kurā notiek nesamaksāšana, piemēro minēto punktu.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “nodevu iekasēšanas pakalpojums” ir pakalpojums, kas lietotājiem ļauj ar vienu līgumu un, ja vajadzīgs, ar vienu transportlīdzekļa iekārtu (*OBE*) komplektu izmantot transportlīdzekli vienā vai vairākos *EETS* apgabalos un kas ietver:
 - a) ja vajadzīgs – pielāgotu *OBE* nodrošināšanu lietotājiem un to funkcionalitātes uzturēšanu;
 - b) garantēšanu, ka nodevu iekasētājam tiek samaksāta nodeva, kas pienākas no lietotāja;
 - c) maksāšanas iespējas, ar kuru jāveic maksājums, nodrošināšanu lietotājam vai jau pastāvošas iespējas pieņemšanu;
 - d) nodevas iekasēšanu no lietotāja;
 - e) attiecību ar klientiem pārvaldību ar lietotāju; un
 - f) ceļu lietotāju nodevu iekasēšanas sistēmu drošības un privātās dzīves aizsardzības politikas īstenošanu un ievērošanu;
- 2) “nodevu iekasēšanas pakalpojumu sniedzējs” ir tiesību subjekts, kas sniedz nodevu iekasēšanas pakalpojumus vienā vai vairākos *EETS* apgabalos attiecībā uz vienu vai vairākām transportlīdzekļu klasēm;
- 3) “nodevu iekasētājs” ir publisks vai privāts subjekts, kas iekasē nodevas par transportlīdzekļu kustību *EETS* apgabalā;
- 4) “izraudzītais nodevu iekasētājs” ir publisks vai privāts subjekts, kas ir izraudzīts kļūt par nodevu iekasētāju nākotnes *EETS* apgabalā;
- 5) “Eiropas ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas pakalpojums (*EETS*)” ir nodevu iekasēšanas pakalpojums, ko saskaņā ar līgumu vienā vai vairākos *EETS* apgabalos *EETS* pakalpojumu sniedzējs sniedz *EETS* lietotājam;
- 6) “*EETS* pakalpojumu sniedzējs” ir subjekts, kas saskaņā ar atsevišķu līgumu nodrošina *EETS* lietotājam piekļuvi *EETS*, pārskaita nodevas attiecīgajam nodevu iekasētājam un ir reģistrēts dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību;
- 7) “*EETS* lietotājs” ir fiziska vai juridiska persona, kura noslēgusi līgumu ar *EETS* pakalpojumu sniedzēju, lai iegūtu piekļuvi *EETS*;
- 8) “*EETS* apgabals” ir ceļš, ceļu tīkls, būve, piemēram, tilts vai tunelis, vai prāmis, kur nodevas tiek iekasētas, izmantojot ceļu lietotāju nodevu elektronisko iekasēšanas sistēmu;

- 9) "EETS atbilstīga sistēma" ir to ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmas elementu kopums, kuri ir īpaši nepieciešami EETS pakalpojumu sniedzēju integrēšanai sistēmā un EETS darbībai;
- 10) "elektroniskā ceļu lietotāju nodevu iekasēšanas sistēma" ir nodevu iekasēšanas sistēma, kurā lietotāja pienākumu maksāt nodevu izraisa tikai transportlīdzekļa atrašanās konkrētā vietā automātiska noteikšana, izmantojot attālinātus sakarus ar transportlīdzekļa OBE vai automātisko numura zīmes atpazīšanu, un minētais pienākums ir vienīgi saistīts ar šo automātisko noteikšanu;
- 11) "transportlīdzekļa iekārtas (OBE)" ir pilnīgs nodevu iekasēšanas pakalpojuma ietvaros lietojams aparātūras un programmatūras komponentu komplekts, kas ir uzstādīts vai tiek pārvadāts transportlīdzeklī nolūkā vākt, saglabāt, apstrādāt un attāli saņemt un pārraidīt datus kā atsevišķa ierīce vai transportlīdzeklī integrēta ierīce;
- 12) "galvenais pakalpojumu sniedzējs" ir nodevu iekasēšanas pakalpojumu sniedzējs, kuram ir īpaši, no citu pakalpojumu sniedzēju tiesībām un pienākumiem atšķirīgi pienākumi, piemēram, pienākums parakstīt līgumus ar visiem ieinteresētajiem lietotājiem, vai īpašas tiesības, piemēram, īpaša atlīdzība vai garantēts ilgtermiņa līgums;
- 13) "savstarpējas izmantojamības komponents" ir jebkura atsevišķa detaļa, detaļu grupa, iekārtas mezgla daļa vai vesels mezgls, kas iekļauts vai paredzēts iekļaušanai EETS un no kā tieši vai netieši ir atkarīga pakalpojuma savstarpējā izmantojamība, tai skaitā gan materiālas, gan nemateriālas lietas, piemēram, programmatūra;
- 14) "piemērotība lietošanai" ir savstarpējas izmantojamības komponenta spēja sasniegt un uzturēt noteiktu veikspēju ekspluatācijas laikā, kad tas ir pienācīgi integrēts EETS saistībā ar nodevu iekasētāja sistēmu;
- 15) "nodevas konteksta dati" ir informācija, ko atbildīgais nodevas iekasētājs noteicis par nepieciešamu, lai aprēķinātu nodevas maksājumu par transportlīdzekļa kustību konkrētā nodevas apgabalā, kā arī lai noslēgtu nodevas darījumu;
- 16) "nodevu deklarācija" ir nodevu iekasētājam paredzēts ziņojums, kas apliecina transportlīdzekļa atrašanos EETS apgabalā, tādā formātā, par kādu vienojušies nodevu iekasēšanas pakalpojumu sniedzējs un nodevu iekasētājs;
- 17) "transportlīdzekļu klasifikācijas parametri" ir ar transportlīdzekli saistītā informācija, saskaņā ar kuru aprēķina nodevas, balstoties uz nodevas konteksta datiem;
- 18) "atbalsta sistēma" ir centrālā elektroniskā sistēma, kuru nodevu iekasētājs, nodevu iekasētāju grupa, kas izveidojusi savstarpējas izmantojamības mezglu, vai EETS pakalpojumu sniedzējs izmanto, lai vāktu, apstrādātu un nosūtītu informāciju elektroniskās ceļu lietotāju nodevu iekasēšanas sistēmas ietvaros;
- 19) "būtiski pārveidota sistēma" ir pastāvoša elektroniskās ceļu lietotāju nodevu iekasēšanas sistēma, kas ir vai tiek pārveidota tā, ka EETS pakalpojumu sniedzējiem ir jāpārveido izmantotie savstarpējas izmantojamības komponenti, piemēram, jāpārprogrammē vai jāpielāgo atbalsta sistēmas saskarnes tādā apmērā, ka ir vajadzīga pārakreditācija;
- 20) "akreditācija" ir nodevu iekasētāja noteikts un pārvaldīts process, kas EETS pakalpojumu sniedzējam jāiziet, pirms tam ļauj sniegt EETS kādā EETS apgabalā;
- 21) "nodeva" vai "ceļu lietošanas maksa" ir maksa, kas pienākas no ceļu lietotāja par kustību pa konkrētu ceļu, ceļu tīklu, būvi, piemēram, tiltu vai tuneli, vai prāmi;
- 22) "ceļu lietošanas maksas nesamaksāšana" ir pārkāpums, kas ietver to, ka ceļu lietotājs dalībvalstī nav samaksājis ceļu lietošanas maksu, kas noteikta minētajā dalībvalstī piemērojamajos noteikumos;
- 23) "reģistrācijas dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā reģistrēts transportlīdzeklis, uz kuru attiecas ceļu lietošanas maksas maksāšana;
- 24) "valsts kontaktpunkts" ir transportlīdzekļu reģistrācijas datu pārrobežu apmaiņas veikšanai norīkota dalībvalsts kompetentā iestāde;
- 25) "automatizēta meklēšana" ir tiešsaistes piekļuves procedūra datu meklēšanai vienas, vairāku vai visu dalībvalstu datubāzēs;
- 26) "transportlīdzeklis" ir mehānisks transportlīdzeklis vai kopā sakabināti transportlīdzekļi, kas paredzēti vai tiek izmantoti pasažieru vai kravu pārvadāšanai pa autoceļiem;
- 27) "transportlīdzekļa turētājs" ir persona, uz kuras vārda transportlīdzeklis ir reģistrēts, kā noteikts reģistrācijas dalībvalsts tiesību aktos;
- 28) "lielas noslodzes transportlīdzeklis" ir transportlīdzeklis, kura maksimālā pieļaujamā masa pārsniedz 3,5 tonnas;
- 29) "mazas noslodzes transportlīdzeklis" ir transportlīdzeklis, kura maksimālā pieļaujamā masa nepārsniedz 3,5 tonnas.

3. pants

Tehnoloģiskie risinājumi

1. Visās jaunajās ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmās, kas prasa uzstādīt vai izmantot OBE, elektronisku nodevas darījumu veikšanai izmanto vienu vai vairākas no šādām tehnoloģijām:

- a) satelītu pozicionēšana;
- b) mobilie sakari;
- c) 5,8 GHz mikroviļņu tehnoloģija.

Pastāvošajās ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmās, kas prasa uzstādīt vai izmantot OBE un izmanto citas tehnoloģijas, nodrošina atbilstību šā punkta pirmajā daļā izklāstītajām prasībām, kad tiek veikti būtiski tehnoloģiski uzlabojumi.

2. Komisija saskaņā ar procedūru, kura izklāstīta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/1535⁽¹²⁾, prasa attiecīgajām standartizācijas organizācijām ātri pieņemt standartus, kas piemērojami ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmām attiecībā uz 1. punkta pirmajā daļā uzskaitītajām tehnoloģijām un ANPR tehnoloģiju, un vajadzības gadījumā tos atjaunināt. Komisija prasa, lai standartizācijas organizācijas nodrošinātu savstarpējas izmantojamības komponentu pastāvīgu saderību.

3. OBE, kas izmanto satelītpozicionēšanas tehnoloģiju un ir laistas tirgū pēc 2021. gada 19. oktobra, ir saderīgas ar pozicionēšanas pakalpojumiem, kurus nodrošina *Galileo* un Eiropas Ģeostacionārās navigācijas pārklājuma dienesta ("EGNOS") sistēmas.

4. Neskarot 6. punktu, *EETS* pakalpojumu sniedzēji *EETS* lietotājiem dara pieejamas OBE, kas ir piemērotas izmantošanai, sadarbspējīgas un spēj sazināties ar attiecīgajām ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmām, kuras tiek ekspluatētas dalībvalstīs un izmanto 1. punkta pirmajā daļā norādītās tehnoloģijas.

5. OBE drīkst izmantot savu aparatūru un programmatūru un/vai citas transportlīdzekļi esošas aparatūras un programmatūras elementus. Lai sazinātos ar citām transportlīdzekļi esošām aparatūras sistēmām, OBE drīkst izmantot tehnoloģijas, kas nav norādītas 1. punkta pirmajā daļā, ar noteikumu, ka tiek nodrošināta drošība, pakalpojuma kvalitāte, kā arī privātums.

EETS OBE ir atļauts sekmēt citus pakalpojumus, kas nav ceļu lietotāju nodevu iekasēšana, ar noteikumu, ka šādu pakalpojumu darbība netraucē ceļu lietotāju nodevu iekasēšanas pakalpojumu nevienā *EETS* apgabalā

6. Neskarot dalībvalstu tiesības ieviest ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmas mazas noslodzes transportlīdzekļiem, kuru pamatā ir satelītu pozicionēšana vai mobilie sakari, *EETS* pakalpojumu sniedzēji līdz 2027. gada 31. decembrim drīkst mazas noslodzes transportlīdzekļu lietotājus nodrošināt ar OBE, kas piemērotas izmantošanai tikai ar 5,8 GHz mikroviļņu tehnoloģiju un kas izmantojamas *EETS* apgabalos, kam nav nepieciešamas satelītu pozicionēšanas vai mobilo sakaru tehnoloģijas.

II NODAĻA

EETS VISPĀRĪGIE PRINCIPI

4. pants

EETS pakalpojumu sniedzēju reģistrācija

Katra dalībvalsts izveido procedūru *EETS* pakalpojumu sniedzēju reģistrācijai. Tā piešķir reģistrāciju subjektiem, kas veic uzņēmējdarbību tās teritorijā, kas pieprasa reģistrāciju un kas var pierādīt, ka tie izpilda šādas prasības:

- a) tiem ir EN ISO 9001 sertifikāts vai līdzvērtīgs dokuments;
- b) tiem ir tehniskais aprīkojums un EK deklarācija vai sertifikāts par savstarpējas izmantojamības komponentu atbilstību specifikācijām;
- c) tie var apliecināt kompetenci ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas pakalpojumu nodrošināšanā vai citās saistītās jomās;
- d) tiem ir pienācīgs finanšu resursu apjoms;
- e) tie uztur globālas riska pārvaldības plānu, ko pārbauda vismaz ik pēc diviem gadiem; un
- f) tiem ir laba reputācija.

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

5. pants

EETS pakalpojumu sniedzēju tiesības un pienākumi

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka *EETS* pakalpojumu sniedzēji, ko tās ir reģistrējušas, 36 mēnešu laikā pēc reģistrācijas saskaņā ar 4. pantu noslēdz *EETS* līgumus, kas aptver visus *EETS* apgabalus vismaz četru dalībvalstu teritorijās. Tās veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka minētie *EETS* pakalpojumu sniedzēji 24 mēnešu laikā pēc pirmā līguma noslēgšanas konkrētā dalībvalstī noslēdz līgumus, aptverot visus *EETS* apgabalus minētajā dalībvalstī, izņemot tos *EETS* apgabalus, kuros atbildīgie nodevu iekasētāji neatbilst 6. panta 3. punktam.
2. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka *EETS* pakalpojumu sniedzēji, kurus tās reģistrējušas, uztur visu *EETS* apgabalu pārklājumu visu laiku pēc tam, kad tie noslēdz līgumus attiecībā uz šiem apgabaliem. Tās veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tad, ja *EETS* pakalpojumu sniedzējs nevar uzturēt kāda *EETS* apgabala pārklājumu tādēļ, ka nodevu iekasētājs neatbilst šai direktīvai, tas pēc iespējas drīz atjauno attiecīgā apgabala pārklājumu.
3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka *EETS* pakalpojumu sniedzēji, ko tās ir reģistrējušas, publicē informāciju par savu *EETS* apgabalu pārklājumu un tā izmaiņām, kā arī – viena mēneša laikā pēc reģistrācijas – sīki izstrādātus plānus par savu pakalpojumu pārklājuma paplašināšanu, aptverot turpmākus *EETS* apgabalus, un šo informāciju ik gadu atjaunina.
4. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka vajadzības gadījumā *EETS* pakalpojumu sniedzēji, kurus tās reģistrējušas vai kuri sniedz *EETS* to teritorijā, nodrošina *EETS* lietotājus ar *OBE*, kuras atbilst prasībām, kas noteiktas šajā direktīvā, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2014/53/ES ⁽¹³⁾ un 2014/30/ES ⁽¹⁴⁾. Tās var pieprasīt no attiecīgajiem *EETS* pakalpojumu sniedzējiem pierādījumus, ka minētās prasības ir izpildītas.
5. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka *EETS* pakalpojumu sniedzēji, kas sniedz *EETS* to teritorijā, uztur sarakstus, kuros iekļauj tās nederīgās *OBE*, kuras ir saistītas ar *EETS* līgumiem, kas noslēgti ar *EETS* lietotājiem. Tās veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šādi saraksti tiek uzturēti, stingri ievērojot Savienības noteikumus par personas datu aizsardzību, kas, *inter alia*, izklāstīti Regulā (ES) 2016/679 un Direktīvā 2002/58/EK.
6. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka *EETS* pakalpojumu sniedzēji, kurus tās reģistrējušas, publisko savu līgumslēgšanas politiku attiecībā uz *EETS* lietotājiem.
7. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka *EETS* pakalpojumu sniedzēji, kas sniedz *EETS* to teritorijā, sniedz nodevu iekasētājiem informāciju, kas tiem vajadzīga, lai aprēķinātu un piemērotu nodevas *EETS* lietotāju transportlīdzekļiem, vai sniedz nodevu iekasētājiem visu vajadzīgo informāciju, lai tie varētu pārbaudīt, kā aprēķina nodevas, ko *EETS* pakalpojumu sniedzēji piemēro *EETS* lietotāju transportlīdzekļiem.
8. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka *EETS* pakalpojumu sniedzēji, kas sniedz *EETS* to teritorijā, sadarbojas ar nodevu iekasētājiem to centienos identificēt personas, ko tur aizdomās par pārkāpumu izdarīšanu. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka tad, ja pastāv aizdomas, ka nav samaksāta ceļu lietošanas maksa, nodevu iekasētājs var iegūt no *EETS* pakalpojumu sniedzēja datus, kas attiecas uz iespējamo ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanā iesaistīto transportlīdzekli un uz minētā transportlīdzekļa īpašnieku vai turētāju, kas ir šā *EETS* pakalpojumu sniedzēja klients. *EETS* pakalpojumu sniedzējs šādus datus dara pieejamus nekavējoties.

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nodevu iekasētājs šādus datus neizpauž citiem nodevu iekasēšanas pakalpojumu sniedzējiem. Tās veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tad, ja nodevu iekasētājs ir integrēts vienā subjektā ar nodevu iekasēšanas pakalpojumu sniedzēju, datus izmanto vienīgi, lai identificētu personas, kas tiek turētas aizdomās par pārkāpuma izdarīšanu, vai saskaņā ar 27. panta 3. punktu.

9. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nodevu iekasētājs, kas ir atbildīgs par kādu *EETS* apgabalu to teritorijā, spēj iegūt no *EETS* pakalpojumu sniedzēja datus attiecībā uz visiem transportlīdzekļiem, kuru īpašnieki vai turētāji ir *EETS* pakalpojumu sniedzēja klienti un kuri konkrētā laikposmā ir braukuši tajā *EETS* apgabalā, par ko atbildīgs ir nodevu iekasētājs, kā arī datus attiecībā uz šo transportlīdzekļu īpašniekiem vai turētājiem ar noteikumu, ka nodevu iekasētājam šie dati ir vajadzīgi, lai izpildītu savus pienākumus pret nodokļu iestādēm.

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/53/ES (2014. gada 16. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz radioiekārtu pieejamību tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/5/EK (OV L 153, 22.5.2014., 62. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/30/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz elektromagnētisko savietojamību (OV L 96, 29.3.2014., 79. lpp.).

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka *EETS* pakalpojumu sniedzējs pieprasītos datus sniedz ne vēlāk kā divas dienas pēc pieprasījuma saņemšanas. Tās veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nodevu iekasētājs šādus datus neizpauž citam nodevu iekasēšanas pakalpojumu sniedzējam. Tās veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka tad, ja nodevu iekasētājs ir integrēts vienā subjektā ar nodevu iekasēšanas pakalpojumu sniedzēju, datus izmanto vienīgi, lai nodevu iekasētājs izpildītu savus pienākumus pret nodokļu iestādēm.

10. Datus, kurus *EETS* pakalpojumu sniedzēji sniedz nodevu iekasētājiem, apstrādā saskaņā ar Savienības noteikumiem par personas datu aizsardzību, kā izklāstīts Regulā (ES) 2016/679, kā arī valstu normatīvajos un administratīvajos aktos, ar kuriem transponē Direktīvas 2002/58/EK un Direktīvu (ES) 2016/680.

11. Komisija vēlākais līdz 2019. gada 19. oktobrim pieņem īstenošanas aktus, lai sīkāk definētu *EETS* pakalpojumu sniedzēju pienākumus attiecībā uz:

- a) to pakalpojumu līmeņa snieguma uzraudzību un sadarbību ar nodevu iekasētājiem pārbaudes revīzijās;
- b) sadarbību ar nodevu iekasētājiem nodevu iekasētāju sistēmu testu veikšanā;
- c) pakalpojumu un tehnisko atbalstu *EETS* lietotājiem un *OBE* personalizēšanu;
- d) *EETS* lietotāju rēķinu sagatavošanu;
- e) informāciju, kas *EETS* pakalpojumu sniedzējiem jāsniedz nodevu iekasētājiem, un kas minēta 7. punktā; un
- f) *EETS* lietotāja informēšanu par konstatētu nodevas nedeklarēšanas situāciju;

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 31. panta 2. punktā.

6. pants

Nodevu iekasētāju tiesības un pienākumi

1. Ja *EETS* apgabals neatbilst *EETS* savstarpējās izmantojamības tehniskajiem un procesuālajiem noteikumiem, kas izklāstīti šajā direktīvā, dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas *EETS* apgabals, veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atbildīgais nodevu iekasētājs risina problēmu kopā ar attiecīgajām ieinteresētajām personām un, ja tas ietilpst viņa pienākumos, veic korektīvas darbības, lai nodrošinātu nodevu sistēmas *EETS* savstarpējo izmantojamību. Vajadzības gadījumā dalībvalsts atjaunina 21. panta 1. punktā minēto reģistru attiecībā uz tā a) apakšpunktā minēto informāciju.

2. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar 9. punktā minētajiem īstenošanas aktiem ikviens nodevu iekasētājs, kas atbildīgs par kādu *EETS* apgabalu konkrētās dalībvalsts teritorijā, izstrādā un uztur *EETS* apgabala paziņojumu, kas *EETS* pakalpojumu sniedzējiem nosaka vispārīgus nosacījumus par piekļuvi to *EETS* apgabaliem.

Ja dalībvalsts teritorijā tiek izveidota jauna ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēma, minētā dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par sistēmu atbildīgais izraudzītais nodevu iekasētājs publicē *EETS* apgabala paziņojumu, paredzot pietiekamu termiņu, lai ieinteresētie *EETS* pakalpojumu sniedzēji varētu akreditēties ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms jaunās sistēmas darbības sākuma dienas, pienācīgi ņemot vērā 15. panta 1. punktā minēto savstarpējās izmantojamības komponentu atbilstības specifikācijām un piemērotības lietošanai novērtēšanas procesa ilgumu.

Ja ceļu lietotāju nodevu elektroniskā iekasēšanas sistēma dalībvalsts teritorijā tiek būtiski mainīta, minētā dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par sistēmu atbildīgais nodevu iekasētājs publicē atjauninātu *EETS* apgabala paziņojumu, paredzot pietiekamu termiņu, lai jau akreditētie *EETS* pakalpojumu sniedzēji varētu pielāgot savus savstarpējās izmantojamības komponentus jaunajām prasībām un iegūt pārkreditāciju ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms mainītās sistēmas darbības sākuma dienas, pienācīgi ņemot vērā 15. panta 1. punktā minēto savstarpējās izmantojamības komponentu atbilstības specifikācijām un piemērotības lietošanai novērtēšanas procesa ilgumu.

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par to teritorijā esošajiem *EETS* apgabaliem atbildīgie nodevu iekasētāji bez diskriminācijas pieņem jebkuru *EETS* pakalpojumu sniedzēju, kurš lūdz nodrošināt *EETS* minētajiem *EETS* apgabaliem.

EETS pakalpojumu sniedzēja atzīšana pakalpojumu sniegšanai attiecīgajā *EETS* apgabalā ir atkarīga no tā, vai pakalpojumu sniedzējs atbilst *EETS* apgabala paziņojumā izklāstītajiem pienākumiem un vispārējiem nosacījumiem.

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nodevu iekasētāji *EETS* pakalpojumu sniedzējiem neliek izmantot īpašus tehniskus risinājumus vai procesus, kas traucē *EETS* pakalpojumu sniedzēja savstarpējas izmantojamības komponentu sadarbībai ar elektroniskās nodevu iekasēšanas sistēmām citos *EETS* apgabalos.

Ja nodevu iekasētājs un *EETS* pakalpojumu sniedzējs nespēj vienoties, lietu nosūta samierināšanas struktūrai, kas atbildīga par attiecīgo nodevas apgabalu.

4. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nodevu iekasētāja un *EETS* pakalpojumu sniedzēju līgumos par *EETS* pakalpojumu sniegšanu attiecīgās dalībvalsts teritorijā būtu paredzēta iespēja, ka rēķinu *EETS* lietotājam izraksta pats *EETS* pakalpojumu sniedzējs.

Nodevu iekasētājs var pieprasīt, lai *EETS* pakalpojumu sniedzējs rēķinu lietotājam izraksta nodevu iekasētāja vārdā un uzdevumā un lai *EETS* pakalpojumu sniedzējs šo prasību ievērotu.

5. Nodeva, ko *EETS* lietotāji maksā nodevu iekasētājiem, nepārsniedz atbilstošo valsts vai vietējo nodevu. Tas neskar dalībvalstu tiesības ieviest atlaides vai nodevu samazinājumus, lai veicinātu elektronisko nodevu maksājumu izmantošanu. Visas *OBE* lietotāju atlaides vai nodevu samazinājumi, kurus piedāvā kāda dalībvalsts vai nodevu iekasētājs, ir pārredzami, tiek publiski izziņoti un saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem ir pieejami arī *EETS* pakalpojumu sniedzēju klientiem.

6. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nodevu iekasētāji no *EETS* pakalpojumu sniedzējiem, ar kuriem tos saista līgumattiecības, savā *EETS* apgabalā akceptē jebkuras funkcionējošas *OBE*, kas ir sertificētas saskaņā ar procedūru, kura definēta 15. panta 7. punktā minētajos īstenošanas aktos, un kas nav iekļautas 5. panta 5. punktā minētajā nederīgu *OBE* sarakstā.

7. Ja nodevu iekasētāja vainas dēļ *EETS* nefunkcionē, nodevu iekasētājs nodrošina pakalpojuma traucētas darbības režīmu, ļaujot transportlīdzekļiem ar 6. punktā minēto aprīkojumu droši atrasties kustībā, minimāli aizkavējoties un netiekot turētiem aizdomās par ceļu lietošanas maksas nemaksāšanu.

8. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nodevu iekasētāji, lai novērtētu savstarpējas izmantojamības komponentu piemērotību lietošanai savos *EETS* apgabalos, bez diskriminācijas sadarbojas ar *EETS* pakalpojumu sniedzējiem vai ražotājiem, vai paziņotajām struktūrām.

9. Komisija vēlākais līdz 2019. gada 19. oktobrim pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu *EETS* apgabala paziņojumu minimālo saturu, tostarp:

- a) prasības *EETS* pakalpojumu sniedzējiem;
- b) procesuālie nosacījumi, tostarp komerciālie nosacījumi;
- c) *EETS* pakalpojumu sniedzēju akreditācijas procedūra; un
- d) nodevas konteksta dati.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 31. panta 2. punktā.

7. pants

Atlīdzība

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka *EETS* pakalpojumu sniedzējiem ir tiesības saņemt atlīdzību no nodevu iekasētāja.

2. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka metodika *EETS* pakalpojumu sniedzēju atlīdzības noteikšanai ir pārredzama, nediskriminējoša un identiska visiem konkrētā *EETS* apgabalā akreditētiem *EETS* pakalpojumu sniedzējiem. Tās veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka metodiku publicē kā daļu no komerciālajiem nosacījumiem *EETS* apgabala paziņojumā.

3. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka *EETS* apgabalos, kuros ir galvenais pakalpojumu sniedzējs, metodikai, kā aprēķina atlīdzību *EETS* pakalpojumu sniedzējiem, ir tāda pati struktūra, kā saistībā ar atlīdzību par salīdzināmiem pakalpojumiem, ko sniedz galvenais pakalpojumu sniedzējs. Atlīdzības apmērs *EETS* pakalpojumu sniedzējiem var atšķirties no atlīdzības galvenajam pakalpojumu sniedzējam ar noteikumu, ka tas ir pamatoti, balstoties uz:

- a) to īpašu prasību un pienākumu izmaksām, kādi ir galvenajam pakalpojumu sniedzējam, bet nav *EETS* pakalpojumu sniedzējiem; un
- b) vajadzību no atlīdzības *EETS* pakalpojumu sniedzējiem atskaitīt fiksētus maksājumus, kurus uzliek nodevu iekasētājs, pamatojoties uz izmaksām, ko nodevu iekasētājam rada *EETS* atbilstīgas sistēmas nodrošināšana, ekspluatācija un uzturēšana tā nodevu iekasēšanas apgabalā, tostarp akreditācijas izmaksas, ja šādas izmaksas nav iekļautas nodevā.

8. pants

Nodevas

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka tad, ja konkrētam transportlīdzeklim piemērojamu nodevu tarifu noteikšanas nolūkos ir neatbilstība starp *EETS* pakalpojumu sniedzēja izmantoto klasifikāciju un nodevu iekasētāja izmantoto klasifikāciju, priekšroka tiek dota nodevu iekasētāja klasifikācijai, ja vien netiek pierādīta kļūda.
2. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nodevu iekasētājam ir tiesības prasīt no *EETS* pakalpojumu sniedzēja maksājumu par ikvienu pamatotu nodevas deklarēšanu un par ikvienu pamatotu nodevas nedeklarēšanu saistībā ar jebkuru *EETS* lietotāja kontu, kuru pārvalda *EETS* pakalpojumu sniedzējs.
3. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka tad, ja *EETS* pakalpojumu sniedzējs ir nosūtījis nodevu iekasētājam 5. panta 5. punktā minēto nederīgo *OBE* sarakstu, tad *EETS* pakalpojumu sniedzējs neatbild par turpmākām nodevām, kas radušās, lietojot šādas nederīgas *OBE*. Nodevu iekasētāji un *EETS* pakalpojumu sniedzēji vienojas par ierakstu skaitu nederīgu *OBE* sarakstā, par saraksta formātu un tā atjaunināšanas biežumu.
4. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka uz mikroviļņiem balstītu nodevu iekasēšanas sistēmu ietvaros nodevu iekasētāji nosūta *EETS* pakalpojumu sniedzējiem pamatotas nodevu deklarācijas par nodevām, kas jāmaksā attiecīgiem *EETS* lietotājiem.
5. Komisija vēlākais līdz 2019. gada 19. oktobrim pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 30. pantu, lai sīkāk noteiktu transportlīdzekļu klasifikāciju nolūkā izveidot piemērojamo tarifu shēmas, tostarp visas procedūras, kas vajadzīgas šādu shēmu izveidošanai. *EETS* atbalstāmo transportlīdzekļu klasifikācijas parametru kopums neierobežo nodevu iekasētāju izvēli attiecībā uz tarifu shēmām. Komisija nodrošina pietiekamu elastīgumu, lai *EETS* varētu atbalstīt klasifikācijas parametru kopumu tā, lai tas attīstītos atbilstīgi paredzamām turpmākām vajadzībām. Šie akti neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 1999/62/EK ⁽¹⁵⁾ definētos parametrus, saskaņā ar kuriem mainās nodevas.

9. pants

Uzskaitē

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka tiesību subjekti, kas sniedz nodevu iekasēšanas pakalpojumus, veic uzskaiti, kura ļauj skaidri nošķirt izmaksas un ieņēmumus, kas saistīti ar nodevu iekasēšanas pakalpojumu sniegšanu, no izmaksām un ieņēmumiem, kas saistīti ar citām darbībām. Informāciju par izmaksām un ieņēmumiem, kas saistīti ar nodevu iekasēšanas pakalpojumu sniegšanu, pēc pieprasījuma sniedz attiecīgajai samierināšanas struktūrai vai tiesu iestādei. Dalībvalstis veic arī pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nav atļauta šķērssubsidēšana starp darbībām, ko kāds veic kā nodevu iekasēšanas pakalpojumu sniedzējs, un citām darbībām.

10. pants

EETS lietotāju tiesības un pienākumi

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai dotu *EETS* lietotājiem iespēju ar jebkura *EETS* pakalpojumu sniedzēja starpniecību abonēt *EETS* neatkarīgi no to valstspiederības, dzīvesvietas dalībvalsts vai transportlīdzekļa reģistrācijas dalībvalsts. Slēdzot līgumu, *EETS* lietotājus pienācīgi informē par derīgiem maksāšanas līdzekļiem un saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 par viņu personas datu apstrādi un tiesībām, kas izriet no piemērojamiem tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.
2. *EETS* lietotājam samaksājot nodevu tā *EETS* pakalpojumu sniedzējam, tiek uzskatīts, ka *EETS* lietotājs ir izpildījis savu pienākumu samaksāt attiecīgajam nodevu iekasētājam.

Ja transportlīdzeklī ir uzstādītas vai tiek pārvadātas divas vai vairākas *OBE*, *EETS* lietotāja pienākums ir izmantot vai aktivizēt konkrētajam *EETS* apgabalam vajadzīgo *OBE*.

3. Komisija vēlākais līdz 2019. gada 19. oktobrim pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 30. pantu, lai sīkāk definētu *EETS* lietotāju pienākumus attiecībā uz:

- a) datu sniegšanu *EETS* pakalpojumu sniedzējam; un
- b) *OBE* izmantošanu un rīcību ar to.

⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/62/EK (1999. gada 17. jūnijs) par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem (OV L 187, 20.7.1999., 42. lpp.).

III NODAĻA

SAMIERINĀŠANAS STRUKTŪRA

11. pants

Izveide un funkcijas

1. Katra dalībvalsts ar vismaz vienu *EETS* apgabalu izrauga vai izveido samierināšanas struktūru, lai atvieglotu starpniecību starp nodevu iekasētājiem, kuru *EETS* apgabals atrodas dalībvalsts teritorijā, un *EETS* pakalpojumu sniedzējiem, kas ir noslēguši līgumus ar šiem nodevu iekasētājiem vai risina sarunas par līgumu ar tiem.
2. Samierināšanas struktūra ir pilnvarota jo īpaši pārbaudīt, vai līguma nosacījumi, kurus nodevas iekasētājs noteicis *EETS* pakalpojumu sniedzējiem, nav diskriminējoši. Tā ir pilnvarota pārbaudīt, vai *EETS* pakalpojumu sniedzēji saņem atlīdzību saskaņā ar 7. pantā noteiktajiem principiem.
3. Šā panta 1. punktā minētās dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka to samierināšanas struktūra savā organizācijā un juridiskajā formā ir neatkarīga no nodevu iekasētāju un nodevu iekasēšanas pakalpojumu sniedzēju uzņēmējdarbības interesēm.

12. pants

Mediācijas procedūra

1. Katra dalībvalsts ar vismaz vienu *EETS* apgabalu nosaka mediācijas procedūru, lai nodevu iekasētājs vai *EETS* pakalpojumu sniedzējs varētu pieprasīt, lai attiecīgā samierināšanas struktūra iejauktos strīdā, kas attiecas uz to līgumattiecībām vai sarunām.
2. Šā panta 1. punktā minētā mediācijas procedūra prasa, lai samierināšanas struktūra viena mēneša laikā pēc tam, kad ir saņemts pieprasījums iejaukties, paziņo, vai tās rīcībā ir visi mediācijai nepieciešamie dokumenti.
3. Šā panta 1. punktā minētā mediācijas procedūra prasa, lai samierināšanas struktūra sniedz savu atzinumu par strīdu ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā pēc tam, kad ir saņemts pieprasījums iejaukties.
4. Lai atvieglinātu samierināšanas struktūras uzdevumu izpildi, dalībvalstis pilnvaro samierināšanas struktūru pieprasīt attiecīgu informāciju no nodevu iekasētājiem, *EETS* pakalpojumu sniedzējiem un jebkurām trešām personām, kas konkrētajā dalībvalstī piedalās *EETS* pakalpojumu sniegšanā.
5. Dalībvalstis ar vismaz vienu *EETS* apgabalu un Komisija veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu informācijas apmaiņu starp samierināšanas struktūrām par to darbu, pamatprincipiem un praksi.

IV NODAĻA

TEHNISKIE NOTEIKUMI

13. pants

Vienots un nepārtraukts pakalpojums

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka *EETS* tiek sniegts *EETS* lietotājiem kā vienots un nepārtraukts pakalpojums.

Tas nozīmē:

- a) tiklīdz transportlīdzekļu klasifikācijas parametri, tai skaitā mainīgie, ir saglabāti un/vai deklarēti, nav nepieciešama turpmāka cilvēka iejaukšanās, atrodoties transportlīdzeklī, brauciena laikā, ja vien nav mainījušies transportlīdzekļa rādītāji; un
- b) neatkarīgi no *EETS* apgabala cilvēka mijiedarbība ar noteiktu *OBE* daļu saglabājas nemainīga.

14. pants

Papildu elementi saistībā ar *EETS*

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka attiecīgā gadījumā *EETS* lietotāju mijiedarbība ar nodevu iekasētājiem *EETS* ietvaros attiecas vienīgi uz rēķina sagatavošanas procesu saskaņā ar 6. panta 4. punktu un uz izpildes procesiem. Sadarbība starp *EETS* lietotājiem un *EETS* pakalpojumu sniedzējiem (vai to *OBE*) varētu būt specifiska atkarībā no katra *EETS* pakalpojumu sniedzēja, nekompromitējot *EETS* savstarpējo izmantojamību.

2. Dalībvalstis var prasīt, lai nodevu iekasēšanas pakalpojumu sniedzēji, tostarp *EETS* pakalpojumu sniedzēji, pēc dalībvalstu iestāžu pieprasījuma sniedz satiksmes datus par saviem klientiem, ievērojot piemērojamus datu aizsardzības noteikumus. Šādus datus dalībvalstis izmanto vienīgi satiksmes politikas un satiksmes pārvaldības uzlabošanas nolūkos, un datus neizmanto klientu identificēšanas nolūkā.

3. Komisija vēlākais līdz 2019. gada 19. oktobrim pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka specifikācijas elektroniskajām saskarnēm starp nodevu iekasētāju, *EETS* pakalpojumu sniedzēju un *EETS* lietotāju savstarpējas izmantojamības komponentiem, tostarp – attiecīgā gadījumā – to ziņojumu saturu, ar kuriem dalībnieki apmainās, izmantojot minētās saskarnes. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 31. panta 2. punktā.

15. pants

Savstarpējas izmantojamības komponenti

1. Ja dalībvalsts teritorijā tiek izveidota jauna ceļu lietošanas nodevu elektroniskā iekasēšanas sistēma, minētā dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par sistēmu atbildīgais izraudzītais nodevu iekasētājs izveido un publicē *EETS* apgabala paziņojumā detalizētu plānojumu novērtēšanas procesam par savstarpējas izmantojamības komponentu atbilstību specifikācijām un piemērotību lietošanai, lai ieinteresētie *EETS* pakalpojumu sniedzēji varētu akreditēties ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms jaunās sistēmas darbības sākuma.

Ja dalībvalsts teritorijā esoša ceļu lietošanas nodevu elektroniskā iekasēšanas sistēma tiek būtiski mainīta, minētā dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par sistēmu atbildīgais nodevu iekasētājs papildus pirmajā daļā minētajiem elementiem izveido un *EETS* apgabala paziņojumā publicē detalizētu plānojumu atkārtotas novērtēšanas procesam par to *EETS* pakalpojumu sniedzēju savstarpējas izmantojamības komponentu atbilstību specifikācijām un piemērotību lietošanai, kuri sistēmā jau bija akreditēti pirms tās būtiskajām izmaiņām. Plānojums dod iespēju veikt attiecīgo *EETS* pakalpojumu sniedzēju pārkreditāciju ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms mainītās sistēmas darbības sākuma.

Nodevu iekasētājam ir pienākums ievērot minētā plānojuma daļu, kas attiecas uz viņu.

2. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka ikviens nodevu iekasētājs, kas ir atbildīgs par *EETS* apgabalu minēto dalībvalstu teritorijā, izveido testēšanas vidi, kurā *EETS* pakalpojumu sniedzējs vai tā pilnvaroti pārstāvji var pārbaudīt, vai to *OBE* ir piemērotas lietošanai nodevu iekasētāja *EETS* apgabalā, un iegūt sertifikāciju par attiecīgo testu sekmīgu pabeigšanu. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodevu iekasētāji varētu izveidot vienotu testēšanas vidi vairāk nekā vienam *EETS* apgabalam un lai viens pilnvarots pārstāvis varētu pārbaudīt viena veida *OBE* piemērotību lietošanai vairāk nekā viena *EETS* pakalpojumu sniedzēja uzdevumā.

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodevu iekasētāji varētu prasīt *EETS* pakalpojumu sniedzējiem vai to pilnvarotajiem pārstāvjiem segt attiecīgo testu izmaksas.

3. Dalībvalstis neaizliedz, neierobežo un netraucē savstarpējas izmantojamības komponentu laišanu tirgū izmantošanai *EETS*, ja tiem ir *CE* marķējums vai arī deklarācija par atbilstību specifikācijām vai deklarācija par piemērotību lietošanai, vai abas. Jo īpaši, dalībvalstis nepieprasa pārbaudes, kas jau veiktas atbilstības specifikācijām vai piemērotības lietošanai pārbaudes procedūru ietvaros, vai abas.

4. Komisija vēlākais līdz 2019. gada 19. oktobrim pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 30. pantu, lai noteiktu prasības savstarpējas izmantojamības komponentiem attiecībā uz drošumu, veselību, uzticamību, pieejamību, vides aizsardzību, tehnisko savietojamību, drošību, privātumu, ekspluatāciju un pārvaldību.

5. Komisija vēlākais līdz 2019. gada 19. oktobrim pieņem arī deleģētos aktus saskaņā ar 30. pantu, lai noteiktu vispārīgās prasības infrastruktūrai attiecībā uz:

- a) nodevu deklarācijas datu precizitāti nolūkā garantēt vienlīdzīgu attieksmi pret *EETS* lietotājiem attiecībā uz nodevām un maksājumiem;
- b) atbildīgā *EETS* pakalpojumu sniedzēja identificēšanu, izmantojot *OBE*;
- c) atvērto standartu izmantošanu *EETS* iekārtu savstarpējas izmantojamības komponentiem;
- d) *OBE* integrēšanu transportlīdzeklī; un
- e) vadītāja informēšanu par prasību samaksāt ceļu lietošanas maksu.

6. Komisija vēlākais līdz 2019. gada 19. oktobrim pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka šādas konkrētas prasības infrastruktūrai:

- a) prasības kopīgiem sakaru protokoliem starp nodevu iekasētājiem un *EETS* pakalpojumu sniedzēju aprīkojumu;
- b) prasības mehānismiem, ar ko nodevu iekasētāji konstatē, vai transportlīdzeklis, kas pārvietojas viņu *EETS* apgabalā, ir aprīkots ar derīgu un darbojošos *OBE*;
- c) prasības *OBE* cilvēka un mašīnas saskarnei;
- d) prasības, ko piemēro konkrēti savstarpējas izmantojamības komponentiem uz mikroviļņu tehnoloģijām balstītās nodevu iekasēšanas sistēmās; un
- e) prasības, ko piemēro konkrēti uz globālo satelītnavigācijas sistēmu (*GNSS*) balstītām nodevu iekasēšanas sistēmām.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 31. panta 2. punktā.

7. Komisija vēlākais līdz 2019. gada 19. oktobrim pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu procedūru, kas dalībvalstīm jāpiemēro, lai novērtētu savstarpējas izmantojamības komponentu atbilstību specifikācijām un piemērotību lietošanai, tostarp *EK* deklarāciju saturu un formātu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 31. panta 2. punktā.

V NODAĻA

DROŠĪBAS KLAUZULAS

16. pants

Drošības procedūra

1. Ja dalībvalstij ir pamats uzskatīt, ka tirgū laistie savstarpējas izmantojamības komponenti ar *CE* marķējumu, tos izmantojot paredzētajiem mērķiem, visticamāk, neatbildīs attiecīgajām prasībām, tā veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ierobežotu komponentu izmantošanas jomu, aizliegtu to izmantošanu vai izņemtu tos no tirgus. Dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju par veiktajiem pasākumiem un pamato savu lēmumu, konkrēti norādot, vai neatbilstības iemesls ir:

- a) tehnisko specifikāciju nepareiza piemērošana; vai
- b) tehnisko specifikāciju nepilnības.

2. Cik drīz vien iespējams, Komisija apspriežas ar attiecīgo dalībvalsti, ražotāju, *EETS* pakalpojumu sniedzēju vai tā pilnvarotajiem pārstāvjiem, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā. Ja pēc minētās apspriešanās Komisija konstatē, ka pasākums ir pamatots, tā nekavējoties par to informē attiecīgo dalībvalsti, kā arī pārējās dalībvalstis. Ja tomēr minētās apspriešanās Komisija konstatē, ka pasākums ir nepamatots, tā nekavējoties par to informē attiecīgo dalībvalsti, kā arī ražotāju vai viņa pilnvarotu pārstāvi, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, un pārējās dalībvalstis.

3. Ja savstarpējas izmantojamības komponenti ar *CE* marķējumu neatbilst savstarpējas izmantojamības prasībām, kompetentā dalībvalsts vēršas pie ražotāja vai viņa pilnvarota pārstāvja, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, pieprasot nodrošināt savstarpējas izmantojamības komponenta atbilstību specifikācijām vai piemērotību lietošanai, vai abus saskaņā ar dalībvalsts noteiktajiem nosacījumiem, un par to informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

17. pants

Novērtējumu pārredzamība

Jebkurā lēmumā, ko pieņemusi dalībvalsts vai nodevu iekasētājs un kas attiecas uz savstarpējas izmantojamības komponentu atbilstības specifikācijām novērtējumu vai novērtējumu par piemērotību lietošanai, un jebkurā lēmumā, kas pieņemts, ievērojot 16. pantu, iekļauj tā detalizētu pamatojumu. Par tiem iespējami drīz paziņo attiecīgajam ražotājam, *EETS* pakalpojumu sniedzējam vai to pilnvarotajiem pārstāvjiem, vienlaikus norādot tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas ir pieejami saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, kā arī termiņus šo līdzekļu piemērošanai.

VI NODAĻA

ADMINISTRATĪVIE PASĀKUMI

18. pants

Vienots kontaktbirojs

Katra dalībvalsts, kuras teritorijā ir vismaz divi *EETS* apgabali, izraugās *EETS* pakalpojumu sniedzējiem paredzētu vienotu kontaktbiroju. Dalībvalsts publisko minētā biroja kontaktinformāciju un pēc pieprasījuma sniedz šo informāciju ieinteresētajiem *EETS* pakalpojumu sniedzējiem. Dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus ar mērķi nodrošināt, ka pēc *EETS* pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma kontaktbirojs veicina un koordinē agrīnus administratīvos kontaktus starp *EETS* pakalpojumu sniedzēju un nodevu iekasētājiem, kas ir atbildīgi par *EETS* apgabaliem dalībvalsts teritorijā. Kontaktbirojs var būt gan fiziska persona, gan valsts vai privāta struktūra.

19. pants

Paziņotās struktūras

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm struktūras, kas ir tiesīgas veikt vai pārraudzīt 15. panta 7. punktā minētajos īstenošanas aktos minēto procedūru, ar ko novērtē atbilstību specifikācijām vai piemērotību lietošanai, norādot katras struktūras atbildības jomu un Komisijas iepriekš piešķirto identifikācijas numuru. Komisija publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* struktūru sarakstu, to identifikācijas numurus un kompetences jomas, kā arī periodiski šo sarakstu atjaunina.
2. Novērtējot paziņojamās struktūras, dalībvalstis piemēro šā panta 5. punktā minētajos deleģētajos aktos paredzētos kritērijus. Uzskata, ka struktūras, kuras atbilst attiecīgajos Eiropas standartos paredzētajiem vērtēšanas kritērijiem, atbilst minētajiem kritērijiem.
3. Dalībvalsts atsauc struktūras apstiprinājumu, ja tā vairs neatbilst šā panta 5. punktā minētajos deleģētajos aktos noteiktajiem kritērijiem. Tā nekavējoties to dara zināmu Komisijai un pārējām dalībvalstīm.
4. Ja dalībvalsts vai Komisija uzskata, ka struktūra, ko paziņojusi cita dalībvalsts, neatbilst šā panta 5. punktā minētajos deleģētajos aktos noteiktajiem kritērijiem, šo jautājumu nodod izskatīšanai 31. panta 1. punktā minētajai Ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas komitejai, kas trīs mēnešu laikā sniedz savu atzinumu. Komisija, ņemot vērā minētās komitejas atzinumu, informē dalībvalsti, kura attiecīgajai struktūrai paziņoja, par pārmaiņām, kas jāveic, lai paziņotā struktūra varētu saglabāt tai piešķirto statusu.
5. Komisija vēlākais līdz 2019. gada 19. oktobrim pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 30. pantu, ar ko nosaka minimuma atbilstības kritērijus paziņotajām struktūrām.

20. pants

Koordinācijas grupa

Atbilstoši 19. panta 1. punktam paziņoto struktūru koordinācijas grupa ("koordinācijas grupa") tiek izveidota kā 31. panta 1. punktā minētās Ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas komitejas darba grupa saskaņā ar minētās komitejas reglamentu.

21. pants

Reģistri

1. Šīs direktīvas izpildes nolūkā katra dalībvalsts uztur savu valsts elektronisko reģistru, kurā ir informācija par:
 - a) tās teritorijā esošajiem *EETS* apgabaliem, tostarp informācija par:
 - i) attiecīgajiem nodevu iekasētājiem;
 - ii) izmantotajām nodevu iekasēšanas tehnoloģijām;
 - iii) nodevu konteksta datiem;
 - iv) *EETS* apgabala paziņojumu; un
 - v) *EETS* pakalpojumu sniedzējiem, kam ir *EETS* līgums ar nodevu iekasētājiem, kuri darbojas minētās dalībvalsts teritorijā;
 - b) par *EETS* pakalpojumu sniedzējiem, kurus tās ir reģistrējušas saskaņā ar 4. pantu; un
 - c) 18. pantā minētā vienotā kontaktbiroja izsmeļošu kontaktinformāciju, tostarp kontakta e-pasta adresi un tālruņa numuru.

Gadījumos, kad nav noteikts citādi, dalībvalstis vismaz reizi gadā pārlicinās, ka joprojām tiek ievērotas 4. panta a), d), e) un f) punktā izklāstītās prasības, un attiecīgi atjaunina reģistru. Reģistrs arī ietver 4. panta e) punktā minētos revīzijas secinājumus. Dalībvalsts neuzņemas atbildību par tās reģistrā minēto *EETS* pakalpojumu sniedzēju rīcību.

2. Dalībvalstis pieņem vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka visi valsts elektroniskajā reģistrā ietvertie dati ir atjaunināti un precīzi.
3. Reģistri ir elektroniskā veidā pieejami sabiedrībai.
4. Šie reģistri ir pieejami no 2021. gada 19. oktobra.
5. Katra kalendārā gada beigās par reģistriem atbildīgās dalībvalstu iestādes, izmantojot elektroniskus līdzekļus, dara Komisijai zināmus *EETS* apgabalu un *EETS* pakalpojumu sniedzēju reģistrus. Komisija šo informāciju dara pieejamu citām dalībvalstīm. Reģistrāciju veikušajai dalībvalstij un Komisijai tiek darītas zināmas visas neatbilstības situācijai attiecīgajā dalībvalstī.

VII NODAĻA

EKSPERIMENTĀLĀS SISTĒMAS

22. pants

Nodevu iekasēšanas eksperimentālās sistēmas

1. Lai nodrošinātu *EETS* tehnoloģisko attīstību, dalībvalstis var uz laiku atļaut atsevišķās savu nodevu iekasēšanas apgabalu vietās uzstādīt nodevu iekasēšanas eksperimentālās sistēmas, kurās tiktu iebūvētas jaunas nodevu iekasēšanas tehnoloģijas vai koncepcijas, kuras neatbilst vienai vai vairākām šīs direktīvas normām un kuras darbotos paralēli *EETS* ievērošanai sistēmai.
2. *EETS* pakalpojumu sniedzējiem nodevu iekasēšanas eksperimentālo sistēmu projektā piedalīties neliek.
3. Pirms tiek sākta nodevu iekasēšanas eksperimentālās sistēmas darbība, attiecīgā dalībvalsts lūdz Komisijas atļauju. Komisija atļauju piešķir vai atsaka lēmuma formā sešu mēnešu laikā no pieprasījuma saņemšanas. Komisija var atļauju atteikt, ja nodevu iekasēšanas eksperimentālā sistēma varētu kaitēt parastās elektroniskās ceļu nodevu iekasēšanas sistēmas vai *EETS* pareizai darbībai. Sākumā šādu atļauju piešķir uz laika posmu, kas nepārsniedz trīs gadus.

VIII NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA PAR CEĻU LIETOŠANAS MAKSU NESAMAKSĀŠANU

23. pants

Procedūra informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm

1. Lai ļautu identificēt transportlīdzekli un transportlīdzekļa īpašnieku vai turētāju, attiecībā uz kuru konstatēta ceļu lietošanas maksas nesamaksāšana, katra dalībvalsts tikai citu dalībvalstu valsts kontaktpunktiem piešķir piekļuvi ar tiesībām veikt automatizētu meklēšanu attiecībā uz šādiem valsts transportlīdzekļu reģistrācijas datiem:
 - a) datiem par transportlīdzekļiem; un
 - b) datiem par transportlīdzekļa īpašniekiem vai turētājiem.Šā punkta a) un b) apakšpunktā minētie datu elementi, kas vajadzīgi automatizētai meklēšanai, atbilst I pielikumam.
2. Lai varētu apmainīties ar 1. punktā minētajiem datiem, katra dalībvalsts norīko valsts kontaktpunktu. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm notiek tikai starp valstu kontaktpunktiem. Valstu kontaktpunktu pilnvaras reglamentē attiecīgajā dalībvalstī piemērojamie tiesību akti. Minētajā datu apmaiņas procesā īpašu uzmanību pievērš personas datu pienācīgai aizsardzībai.
3. Veicot automatizētu meklēšanu izejoša pieprasījuma veidā, tās dalībvalsts norīkotais valsts kontaktpunkts, kuras teritorijā nav samaksāta ceļu lietošanas maksa, izmanto pilnu reģistrācijas numuru.

Šādu automatizētu meklēšanu veic atbilstīgi Padomes Lēmuma 2008/616/TI ⁽¹⁶⁾ pielikuma 3. nodaļas 2. un 3. punktā minētajām procedūrām un šīs direktīvas I pielikuma prasībām.

⁽¹⁶⁾ Padomes Lēmums 2008/616/TI (2008. gada 23. jūnijs) par to, kā īstenot Lēmumu 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši – apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību (OV L 210, 6.8.2008., 12. lpp.).

Dalībvalsts, kuras teritorijā nav samaksāta ceļu lietošanas maksa, iegūtos datus izmanto, lai noskaidrotu, kurš ir atbildīgs par attiecīgās maksas nesamaksāšanu.

4. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka informācijas apmaiņa tiek veikta, izmantojot Eiropas Transportlīdzekļu un vadītāja apliecību informācijas sistēmas (*Eucaris*) lietojumprogrammu un šīs lietojumprogrammas atjauninātās versijas atbilstīgi šīs direktīvas I pielikumam un Lēmuma 2008/616/TI pielikuma 3. nodaļas 2. un 3. punktam.

5. Katra dalībvalsts sedz izmaksas, ko tai rada 4. punktā minēto lietojumprogrammu administrēšana, izmantošana un uzturēšana.

24. pants

Informatīva vēstule par ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanu

1. Dalībvalsts, kuras teritorijā nav samaksāta ceļu lietošanas maksa, lemj par to, vai sākt turpmākas procedūras saistībā ar ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanu.

Ja dalībvalsts, kuras teritorijā nav samaksāta ceļu lietošanas maksa, nolemj sākt šādas procedūras, minētā dalībvalsts saskaņā ar valsts tiesību aktiem informē transportlīdzekļa īpašnieku, turētāju vai citādi identificētu personu, kuru tur aizdomās par ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanu.

Atbilstīgi piemērojamajiem valsts tiesību aktiem tiek sniegta informācija arī par attiecīgajām juridiskajām sekām tās dalībvalsts teritorijā, kurā nav samaksāta ceļu lietošanas maksa, saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Nosūtot informatīvu vēstuli transportlīdzekļa īpašniekam, turētājam vai citādi identificētai personai, kuru tur aizdomās par ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanu, dalībvalsts, kuras teritorijā nav samaksāta ceļu lietošanas maksa, saskaņā ar saviem tiesību aktiem iekļauj tajā visu attiecīgo informāciju, proti, informāciju par ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanas gadījuma būtību, vietu, datumu un laiku, kur un kad nav samaksāta ceļu lietošanas maksa, pārkāpto valsts tiesību aktu nosaukumu, informāciju par tiesībām pārsūdzēt un piekļūt informācijai un par sankcijām un attiecīgā gadījumā datus par ierīci, kas izmantota ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanas fiksēšanai. Dalībvalsts, kuras teritorijā nav samaksāta ceļu lietošanas maksa, informatīvo vēstuli sagatavo, balstoties uz II pielikumā noteikto veidni.

3. Ja dalībvalsts, kuras teritorijā nav samaksāta ceļu lietošanas maksa, nolemj sākt turpmākas procedūras saistībā ar ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanu, tā nolūkā nodrošināt pamattiesību ievērošanu nosūta informatīvo vēstuli valodā, kas lietota transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentā, ja tas ir pieejams, vai vienā no reģistrācijas dalībvalsts oficiālajām valodām.

25. pants

Turpmākas procesuālās darbības, ko veic iekasētāji

1. Dalībvalsts, kuras teritorijā notikusi ceļu lietošanas nodevas nesamaksāšana, var sniegt par ceļu lietošanas nodevas iekasēšanu atbildīgajam subjektam datus, kas iegūti 23. panta 1. punktā minētajā procedūrā, tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- atiek nosūtīti tikai dati, kas minētajam subjektam vajadzīgi, lai iegūtu pienākošos ceļu lietošanas nodevu;
- procedūra, ko īsteno, lai iegūtu ceļu lietošanas nodevu, atbilst 24. pantā paredzētajai procedūrai;
- attiecīgais subjekts ir atbildīgs par šīs procedūras īstenošanu; un
- ar datu saņēmēja subjekta izdotā maksājuma rīkojuma izpildīšanu tiek izbeigta ar ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanu saistītā procedūra.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgajam subjektam sniegtos datus izmanto tikai, lai iegūtu pienākošos ceļu lietošanas maksu, un tos datus nekavējoties dzēš pēc tam, kad ceļu lietošanas maksa ir samaksāta, vai – ja maksa joprojām netiek samaksāta – dalībvalsts noteiktā saprātīgā termiņā pēc datu nosūtīšanas.

26. pants

Dalībvalstu ziņojumi Komisijai

Katra dalībvalsts līdz 2023. gada 19. aprīlim un turpmāk ik pēc trim gadiem nosūta Komisijai visaptverošu ziņojumu.

Visaptverošajā ziņojumā norāda, cik reizes dalībvalsts, kuras teritorijā nav samaksāta ceļu lietošanas maksa, veikusi automatizētu meklēšanu, vērsties pie reģistrācijas dalībvalsts norīkotā valsts kontaktpunkta pēc ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanas gadījumiem, kas notikuši tās teritorijā, norādot arī neizdevušos pieprasījumus skaitu.

Visaptverošajā ziņojumā sniedz arī situācijas raksturojumu valsts līmenī attiecībā uz turpmākajiem pasākumiem, kas veikti saistībā ar ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanu, pamatojoties uz tādu ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanas gadījumu proporcionālo daļu, par kuriem ir nosūtītas informatīvās vēstules.

27. pants

Datu aizsardzība

1. Uz personas datiem, ko apstrādā saskaņā ar šo direktīvu, attiecas Regula (ES) 2016/679 un valsts normatīvie un administratīvie akti, ar kuriem transponē Direktīvas 2002/58/EK un Direktīvu (ES) 2016/680.
2. Dalībvalstis saskaņā ar piemērojamajiem datu aizsardzības tiesību aktiem veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka:
 - a) personas datu apstrādi šīs direktīvas 23., 24. un 25. punkta vajadzībām ierobežo un attiecina vienīgi uz datu veidiem, kas uzskaitīti šīs direktīvas I pielikumā;
 - b) personas dati ir precīzi, tiek atjaunināti, un pieprasījumi tos labot vai dzēst tiek izskatīti bez nepamatotas kavēšanās; un
 - c) tiek noteikts termiņš personas datu glabāšanai.

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka personas datus, ko apstrādā saskaņā ar šo direktīvu, izmanto vienīgi šādos nolūkos:

- a) identificēt personas, ko tur aizdomās par neizpildītu pienākumu maksāt ceļu lietošanas maksas, saskaņā ar 5. panta 8. punkta darbības jomu;
- b) nodrošināt, ka nodevu iekasētājs pilda savus pienākumus pret nodokļu iestādēm, saskaņā ar 5. panta 9. punkta darbības jomu; un
- c) identificēt transportlīdzekļi un transportlīdzekļa īpašnieku vai turētāju, attiecībā uz kuru tika konstatēta ceļu lietošanas maksas nemaksāšana, saskaņā ar 23. un 24. panta darbības jomu.

Turklāt dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu arī to, ka datu subjektiem ir tādas pašas tiesības uz informāciju, piekļuvi, labošanu, dzēšanu un apstrādes ierobežošanu, un sūdzības iesniegšanu datu aizsardzības uzraudzības iestādei, kompensāciju un efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli tiesā, kādas ir paredzētas Regulā (ES) 2016/679 vai, attiecīgā gadījumā, – Direktīvā (ES) 2016/680.

3. Šis pants neietekmē dalībvalstu iespēju ierobežot to pienākumu un tiesību apjomu, kas paredzēti dažos Regulas (ES) 2016/679 noteikumos, saskaņā ar minētās regulas 23. pantu minētā panta pirmajā daļā uzskaitītajos nolūkos.
4. Visām attiecīgajām personām ir tiesības bez liekas kavēšanās saņemt informāciju par to, kādi reģistrācijas dalībvalstī reģistrētie personas dati ir nosūtīti dalībvalstij, kurā nav samaksāta ceļu lietošanas maksa, kā arī informāciju par pieprasījuma datumu un kompetento iestādi dalībvalstī, kuras teritorijā nav samaksāta ceļu lietošanas maksa.

IX NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

28. pants

Ziņojums

1. Līdz 2023. gada 19. aprīlim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un ietekmi, jo īpaši attiecībā uz EETS attīstību un izmantošanu un datu apmaiņas mehānisma lietderīgumu un efektivitāti gadījumos, kad tiek izmeklēta ceļu lietošanas maksas nesamaksāšana.

Ziņojumā jo īpaši analizē šādus elementus:

- a) direktīvas 5. panta 1. un 2. punkta iedarbība uz EETS izmantošanu, īpašu uzmanību pievēršot pakalpojuma pieejamībai mazos vai nomaļos EETS apgabalos;
- b) direktīvas 23., 24. un 25. panta efektivitāte ceļu lietošanas maksu nesamaksāšanas gadījumu skaita mazināšanā Savienībā; un
- c) progress, kas panākts saistībā ar ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas sistēmu, kuras izmanto satelītu pozicionēšanu, un sistēmu, kuras izmanto 5,8 GHz mikroviļņu tehnoloģijas, savstarpēju izmantojamību.

2. Attiecīgā gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas turpmāku pārskatīšanu, jo īpaši attiecībā uz šādiem elementiem:

- a) papildu pasākumi, lai nodrošinātu, ka *EETS* ir pieejama visos *EETS* apgabalos, tostarp mazos un nomaļos apgabalos;
- b) pasākumi nolūkā vēl vairāk veicināt ceļu lietošanas maksu maksāšanas pienākuma pārrobežu piespiedu izpildi Savienībā, tostarp savstarpējas palīdzības sniegšanas mehānismi; un
- c) noteikumu, ar kuriem atvieglo pārrobežu izpildi, attiecināšana uz zemu emisiju zonām, ierobežotas piekļuves zonām vai citiem mehānismiem, ar kuriem regulē transportlīdzekļu piekļuvi pilsētām.

29. pants

Deleģētie akti

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 30. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko atjaunina I pielikumu, lai ņemtu vērā visus attiecīgos grozījumus, kas izdarāmi Padomes Lēmumos 2008/615/TI⁽¹⁷⁾ un 2008/616/TI, vai ja tas prasīts jebkādos citos attiecīgajos Savienības tiesību aktos.

30. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 8. panta 5. punktā, 10. panta 3. punktā, 15. panta 4. un 5. punktā, 19. panta 5. punktā un 29. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai ir piešķirtas uz piecu gadu laikposmu no 2019. gada 18. aprīļa. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 8. panta 5. punktā, 10. panta 3. punktā, 15. panta 4. un 5. punktā, 19. panta 5. punktā un 29. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 8. panta 5. punktu, 10. panta 3. punktu, 15. panta 4. un 5. punktu, 19. panta 5. punktu un 29. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

31. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Ceļu lietotāju nodevu elektroniskās iekasēšanas komiteja.

Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja tiek sniegta atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu. Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

⁽¹⁷⁾ Padomes Lēmums 2008/615/TI (2008. gada 23. jūnijs) par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību (OV L 210, 6.8.2008., 1. lpp.).

32. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2021. gada 19. oktobrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu 1.–27. panta un I un II pielikuma prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2021. gada 19. oktobra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tajos ietver arī paziņojumu, ka atsaucēs esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uz direktīvu, kas atcelta ar šo direktīvu, uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējams minētais paziņojums.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

33. pants

Atcelšana

Direktīvu 2004/52/EK atceļ no 2021. gada 20. oktobra, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņu minētās direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos, kā izklāstīts III pielikuma B daļā.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas sniegta IV pielikumā.

34. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

35. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2019. gada 19. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

I PIELIKUMS

Datu elementi, kas vajadzīgi 23. panta 1. punktā minētās automatizētās meklēšanas veikšanai

Pozīcija	O/F ⁽¹⁾	Piezīmes
Dati par transportlīdzekli	O	
Reģistrācijas dalībvalsts	O	
Reģistrācijas numurs	O	(A ⁽²⁾)
Dati par ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanas gadījumu	O	
Dalībvalsts, kuras teritorijā nav samaksāta ceļu lietošanas maksa	O	
Gadījuma atsaucē datums	O	
Gadījuma atsaucē laiks	O	

⁽¹⁾ O = obligāti, ja dati pieejami valsts reģistrā, F = fakultatīvi.

⁽²⁾ Saskaņotais Savienības kods, sk. Padomes Direktīvu 1999/37/EK (1999. gada 29. aprīlis) par transportlīdzekļu reģistrācijas dokumentiem (OV L 138, 1.6.1999., 57. lpp.).

Datu elementi, ko sniedz saskaņā ar 23. panta 1. punktu veiktās automatizētās meklēšanas rezultātā

I daļa. Dati par transportlīdzekļiem

Pozīcija	O/F ⁽¹⁾	Piezīmes
Reģistrācijas numurs	O	
Šasijas numurs/VIN	O	
Reģistrācijas dalībvalsts	O	
Marka	O	(D.1 ⁽²⁾), piem., <i>Ford, Opel, Renault</i>
Transportlīdzekļa modelis	O	(D.3), piem., <i>Focus, Astra, Megane</i>
ES kategorijas kods	O	J) piem., mopēdi, motocikli, viegie automobiļi
EURO emisiju klase	O	piem., Euro 4, EURO 6

⁽¹⁾ O = obligāti, ja dati pieejami valsts reģistrā, F = fakultatīvi.

⁽²⁾ Saskaņotais Savienības kods, sk. Direktīvu 1999/37/EK.

II daļa. Dati par transportlīdzekļu īpašniekiem vai turētājiem

Pozīcija	O/F ⁽¹⁾	Piezīmes
Dati par transportlīdzekļa turētājiem		(C.1 ⁽²⁾) Dati attiecas uz konkrētas reģistrācijas apliecības turētāju.
Reģistrācijas apliecības turētāja uzvārds (uzņēmuma nosaukums)	O	(C.1.1) Uzvārdam, papildapzīmējumiem, uzrunas veidiem u. tml. izmanto atsevišķus laukus, un uzvārdu (nosaukumu) paziņo drukājamā formātā.

Pozīcija	O/F ⁽¹⁾	Piezīmes
Vārds	O	(C.1.2) Vārdam(-iem) un iniciāļiem izmanto atsevišķus laukus, un vārdu paziņo drukājamā formātā.
Adrese	O	(C.1.3) Ielas nosaukumam, mājas numuram un papildziņām, pasta indeksam, dzīvesvietai, dzīvesvietas valstij izmanto atsevišķus laukus u. c., un adresi paziņo drukājamā formātā.
Dzimums	F	Vīrietis, sieviete
Dzimšanas datums	O	
Tiesību subjekts	O	Privātpersona, apvienība, uzņēmums, sabiedrība u. tml.
Dzimšanas vieta	F	
Identifikācijas numurs	F	Identifikācijas numurs, kas ir personas vai uzņēmuma unikāls identifikators
Dati par transportlīdzekļa īpašniekiem		(C.2) Dati attiecas uz transportlīdzekļa īpašnieku
Īpašnieka uzvārds (uzņēmuma nosaukums)	O	(C.2.1)
Vārds	O	(C.2.2)
Adrese	O	(C.2.3)
Dzimums	F	Vīrietis, sieviete
Dzimšanas datums	O	
Tiesību subjekts	O	Privātpersona, apvienība, uzņēmums, sabiedrība u. tml.
Dzimšanas vieta	F	
Identifikācijas numurs	F	Identifikācijas numurs, kas ir personas vai uzņēmuma unikāls identifikators
		Informāciju par īpašnieku/turētāju nesniedz saistībā ar lūžņos nodotiem transportlīdzekļiem, zagtiem transportlīdzekļiem, zagtām numura zīmēm vai transportlīdzekļiem ar izbeigušos reģistrācijas apliecības termiņu. Tā vietā nosūta ziņojumu "Neizpauzama informācija".

⁽¹⁾ O = obligāti, ja dati pieejami valsts reģistrā, F = fakultatīvi.

⁽²⁾ Saskaņotais Savienības kods, sk. Direktīvu 1999/37/EK.

II PIELIKUMS

INFORMATĪVĀS VĒSTULES VEIDNE

(minēta 24. pantā)

[Titullapa]

.....
.....

[Nosūtītāja uzvārds/nosaukums, adrese un tālruna numurs]

.....
.....

[Adresāta uzvārds/nosaukums un adrese]

INFORMATĪVA VĒSTULE

par ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanu, kas notikusi

[tās dalībvalsts nosaukums, kuras teritorijā nav samaksāta
ceļu lietošanas maksa]

2. lappuse

....., braucot ar transportlīdzekli: reģistrācijas

[datums]

numurs marka modelis

netika samaksāta ceļu lietošanas maksa, un to konstatēja

[atbildīgās struktūras nosaukums]

[1. iespēja] ⁽¹⁾

Jūs esat reģistrēts kā iepriekšminētā transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības turētājs.

[2. iespēja] ⁽¹⁾

Iepriekšminētā transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības turētājs norādīja, ka Jūs vadījāt transportlīdzekli brīdī, kad netika samaksāta ceļu lietošanas maksa.

Detalizēta informācija par attiecīgo ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanas gadījumu izklāstīta 3. lappusē.

Naudas sods, kas paredzēts par ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanu ir EUR/valsts valūta ⁽¹⁾.

Maksājamās ceļu lietošanas maksa ir EUR/valsts valūta ⁽¹⁾.

Naudas soda apmaksas termiņš ir

Ja nesamaksājat šo naudas sodu ⁽¹⁾/ceļu lietošanas nodevu, ieteicams aizpildīt pievienoto atbildes veidlapu (4. lappuse) un nosūtīt to uz norādīto adresi ⁽¹⁾.

Šo vēstuli apstrādā saskaņā ar tiesību aktiem.

[tās dalībvalsts nosaukums, kuras teritorijā nav samaksāta ceļu lietošanas maksa]

3. lappuse

Detalizēta informācija par ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanas gadījumu

- a) Informācija par transportlīdzekli, kas tika izmantots brīdī, kad netika samaksāta ceļu lietošanas maksa:

Reģistrācijas numurs:

Reģistrācijas dalībvalsts:

Marka un modelis

- b) Informācija par ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanas gadījumu:

Vieta, datums un laiks, kur un kad netika samaksāta ceļu lietošanas maksa:

.....

.....

.....

.....

Ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanas gadījuma būtība un juridiskā kvalifikācija:

.....

.....

.....

.....

Ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanas gadījuma sīks apraksts:

.....

.....

Atsauce uz attiecīgo(-ajām) tiesību normu(-ām):

.....

.....

Ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanas pierādījumu apraksts vai atsauce uz tiem:

.....

.....

- c) Informācija par ierīci, kas izmantota ceļu lietošanas maksas nesamaksāšanas gadījuma fiksēšanai ^(?):

Ierīces specifikācija:

.....

.....

Ierīces identifikācijas numurs:

.....

.....

Pēdējās verifikācijas derīguma termiņš:

.....

.....

(¹) Nevajadzīgo svītrot.

(²) Neaizpilda, ja ierīce nav izmantota.

4. lappuse

Atbildes veidlapa

(aizpildīt drukātiem burtiem)

A. Vadītāja personas dati:

— Pilns vārds un uzvārds:

.....

— Dzimšanas vieta un datums:

.....

— Vadītāja apliecības numurs:, izsniegta (datums): un (vieta):

— Adrese:

.....

B. Jautājumu saraksts:

1. Vai transportlīdzeklis: marka, reģistrācijas numurs, ir reģistrēts uz Jūsu vārda? jā/nē (!)

Ja "nē" – reģistrācijas apliecības turētājs ir:

.....

(uzvārds, vārds, adrese)

2. Vai atzīstat, ka nesamaksājāt ceļu lietošanas maksu? jā/nē (!)

3. Ja neatzīstat, paskaidrojiet iemeslu:

.....

Nosūtiet aizpildītu veidlapu 60 dienās pēc šīs informatīvās vēstules saņemšanas dienas šādai iestādei vai subjektam: ..

uz šādu adresi:

INFORMĀCIJA

(Ja informatīvo vēstuli sūta par ceļu lietošanas maksas iekasēšanu atbildīgais subjekts saskaņā ar 25. pantu):

Ja maksājamā ceļu lietošanas maksa netiks samaksāta šajā informatīvajā vēstulē noteiktajā termiņā, šī lieta tiks nodota izskatīšanai un izskatīta [tās dalībvalsts nosaukums, kuras teritorijā netika samaksāta ceļu lietošanas maksa] kompetentajā iestādē.

Ja šo lietu slēgs, Jums par to paziņos 60 dienu laikā pēc atbildes veidlapas vai maksājumu apliecināšanas dokumenta saņemšanas (!).

/

(Ja informatīvo vēstuli sūta dalībvalsts kompetentā iestāde):

Šo lietu izskatīs kompetentā iestāde.

[tās dalībvalsts nosaukums, kuras teritorijā nav samaksāta ceļu lietošanas maksa]

Ja šo lietu slēgs, Jums par to paziņos 60 dienās pēc atbildes veidlapas vai maksājumu apliecināšanas dokumenta saņemšanas.

(!) Nevajadzīgo svītrot.

III PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar tajā veikto grozījumu

(minēta 33. pantā)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/52/EK	OV L 166, 30.4.2004., 124. lpp.
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 219/2009	OV L 87, 31.3.2009., 109. lpp.

B DAĻA

Termiņš transponēšanai valstu tiesību aktos

(minēts 33. pantā)

Direktīva	Transponēšanas termiņš
Direktīva 2004/52/EK	2005. gada 20. novembris

IV PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva 2004/52/EK	Šī direktīva
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkta pirmā daļas a) apakšpunkts
—	1. panta 1. punkta pirmā daļas b) apakšpunkts
3. panta 2. punkta pirmais teikums	1. panta 1. punkta otrā daļa
1. panta 2. punkta ievadfrāze	1. panta 2. punkta ievadfrāze
1. panta 2. punkta a) apakšpunkts	1. panta 2. punkta a) apakšpunkts
1. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
1. panta 2. punkta c) apakšpunkts	1. panta 2. punkta b) apakšpunkts
—	1. panta 3. punkts
1. panta 3. punkts	1. panta 4. punkts
—	1. panta 5. punkts
—	1. panta 6. punkts
—	2. pants
2. panta 1. punkts	3. panta 1. punkta pirmā daļa
—	3. panta 1. punkta otrā daļa
2. panta 2. punkta pirmais teikums	—
4. panta 7. punkts	3. panta 2. punkts
—	3. panta 3. punkts
2. panta 2. punkta otrais un trešais teikums	3. panta 4. punkts
2. panta 2. punkta ceturtais teikums	—
—	3. panta 5. punkts
—	3. panta 6. punkts
2. panta 3. punkts	—
2. panta 4. punkts	—
2. panta 5. punkts	—
2. panta 6. punkts	—
2. panta 7. punkts	27. pants
3. panta 1. punkts	—
3. panta 2. punkta pirmais teikums	1. panta 1. punkta otrā daļa
3. panta 2. punkta otrais teikums	—
3. panta 2. punkta trešais teikums	—
3. panta 3. punkts	—
3. panta 4. punkts	—
4. panta 1. punkts	—
4. panta 2. punkts	—
4. panta 3. punkts	—
4. panta 4. punkts	—
4. panta 5. punkts	—
4. panta 7. punkts	3. panta 2. punkts
4. panta 8. punkts	5. panta 4. punkts
—	23. pants
—	24. pants
—	26. pants
2. panta 7. punkts	27. pants
—	28. pants
—	29. pants
—	30. pants

Direktīva 2004/52/EK	Šī direktīva
5. pants	31. pants
6. pants	32. panta 1. punkts
—	32. panta 2. punkts
—	33. pants
7. pants	34. pants
8. pants	35. pants
Pielikums	—
—	I pielikums
—	II pielikums
—	III pielikums
—	IV pielikums

LABOJUMI**Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2018/957 (2018. gada 28. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā**

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” L 173, 2018. gada 9. jūlijs)

22. lappusē 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta otrās daļas otrajā teikumā:

tekstu: “Darba devējs, neskarot 1. punkta pirmās daļas h) apakšpunktu, darbā norīkotajam darba ņēmējam šādus izdevumus atlīdzina saskaņā ar darba attiecībām piemērojamiem valsts tiesību aktiem un/vai praksi.”

lasīt šādi: “Darba devējs, neskarot 1. punkta pirmās daļas i) apakšpunktu, darbā norīkotajam darba ņēmējam šādus izdevumus atlīdzina saskaņā ar darba attiecībām piemērojamiem valsts tiesību aktiem un/vai praksi.”

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV